

SERXWEBÛN

J1 SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl 7 / Sayı 94 / Ekim 1989 / 3.-DM

HİTLER RUHU BİR KEZ DAHA HORTLATILMAYA ÇALIŞILIYOR!

BATI ALMANYA-PKK DAVASI BAŞLADI

Tutuklu Kürt politikacılar hep bir ağızdan haykırıyor:

- ☐ "Biz PKK bayrağı altında insanlık cumhuriyetinin vatandaşlarıyız."
- ☐ "Kürdistan halkının PKK önderliğinde gelişen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini hiçbir emperyalist güç önleyemez. Zafer bizimdir."

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve önder gücü PKK'ye karşı uluslararası alanda açılan ilk dava olan ve F. Almanya tarihinin en büyük siyasal davalardan biri olarak nitelendirilen F. Almanya-PKK Davası 24 Ekim 1989'da açıldı. Bazıları iki yıla yaklaşan süredir, her türlü hukuk

kurallarına aykırı olarak zindanda tutulan Kürdistanlı devrimci politikacıların uzun süreden sonra nihayet mahkemeye önüne çıkarılması, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ile emperyalizm arasındaki keskin savaşının yeni bir safhasını açmış oldu.

F. Almanya emperyalizmi ânyasının "devlet güvenliği"ni içeren 129. maddesine dayanarak açtığı davada, üçü tutuksuz olmak üzere 19 Kürdistanlı yargılanıyor. Hakkında, Türk ve F. Alman devleti ile işbirliği içindeki ajanların iddialarına

Devamı 6. sayfada

ARGK'NİN DEVRİMCİ VURUŞLARI; TÜRK DEVLETİNİN TEMELLERİNDEN SARSTI

☐ Asimilasyoncu eğitime darbe: Sıirt, Van, Mardin ve Hakkari'de bütün özendirci tedbirlerle rağmen, öğretmen bulamayan Türk faşist sömürgeciliği 2000'i aşkın okulu kapatmak zorunda kaldı.

☐ Kürdistan adım adım infitadaya hazırlanıyor. Daha önce Cizre'de, Silopi'de ayaklanan halk kitleleri; bu sefer Nusaybin'de binlerce sayıdaki bir kalabalıkla sömürgeci polistere taş ve sopalarla saldırdılar.

Ulusal kurtuluş savaşımız sonbahar atılımıyla her sahada sömürgeci Türk devlete büyük darbeler indirerek, gelişimini kesintisiz bir şekilde sürdürmektedir. Önceki atımlarla önemli mevziler kazanarak, bu atılım dönemine giren mücadelemiz; silahlı ve siyasal alanda daha büyük kazanımların sahibi olmak amacıyla bütün insanî yetenekleri kullanarak faşist Türk rejimini tam bir çıkmaz ve dağılıma sürecine sokmasını bilmiştir. Gelişen noktada varlığını devam ettirmede oldukça zorlanan rejim yeni seçenekler üretmez duruma gelmiştir. Bu kendisini en açık şekilde cumhurbaşkanı seçimine ortaya koymaktadır.

Cumhurbaşkanı, yani devletin başı olacak kişiyi seçtimde bu düzeye zorlanan Türk sömürgeci sisteminin değerlendirilmesi ayrı bir yazının kapsamına girse de; esasta Kürdistan'da PKK'nin örgütlediği çağağaz ulusal kurtuluş savaşının

ortaya çıkardığı bir sonuçtur. Çünkü bu savaş, yarıdğı düzey itibarıyla Kürdistan'da milyonlarca emekçinin biricik seçeneği haline gelmiş; her gün onlarca genç ARGK safına katılırken, yüzlercesi de ERNK'de kendi öz örgütlenmesini kavuşmaktadır. Halk kitlelerinin akın akın ulusal kurtuluş safına akması; sömürgeciliğe karşı her geçen gün artarak büyüyen koordineli bir halk eylemliliği anlamına gelmektedir. Hatta bu eylemlilik, gittikçe siyasal muhtevasını daha da zenginleştirerek, daha korkusuzca TC'nin tiransına dikilmektedir. Böylece en insanî ulusal değerlerine sahip çıkan halk, bunu eylemleriyle ifade ederken, ölümlü her gören, ağağlayan bir düzeye ulaşmıştır. Halk, gelişkin savaş araçlarını da aramadan kendi olanaklarıyla mücadele içerisinde almıştır.

Nitekim, son olarak Nusaybin'de

Devamı 2. sayfada

2000'e Doğru Dergisi adına Doğu Perinçek'in PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan yoldağla yaptığı röportajın, Türk halkını ve onun devrimci-demokratik seçeneğini değerlendiren bölümünü yayınlıyoruz.

"KÜRT VE TÜRK HALKLARINI DEVRİM BİRLEŞTİRİR"

18. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldağ değerlendiriyor:

GÜNCEL SİYASAL GELİŞMELER VE DEVRİMCİ SAVAŞIMIZ ÜZERİNDEKİ OLASI ETKİLERİ

Güncel siyasal durum bazı özellikleri ve ulusal kurtuluş mücadelemiz üzerindeki olası etkilerini değerlendirebiliriz; bu temelde savaş taktiklerimizin daha da yetkinleştirilmesi gerektğini belirtmek gerekir. Türkiye Cumhuriyeti, 12 Eylül faşizmi ile içine girdiği çözülsüz sürecinden kurtulma çabalarını günümüzde de sürdürmektedir. Biz, Türkiye Cumhuriyeti olgusunu başından beri giderek derinleşen bir çözümlemeye uğratmış. Keza bu cumhuriyetin, kapitalist sistemin hangi aşamasında ortaya çıktığını ve Türk egemen sınıfların burjuvazisima süreci ile onun özelliklerini inceledik. TC'nin, ulusal kurtuluş savaşına başlamasına nasıl evrilmeye başladığını, kemalist diktatörlüğe vardığı düzey, bunun özellikleri, daha sonraki süreçte bir yerde gelişmeye ifade eden kemalist döneme daha da bürünen bir kapitalizm ve burjuvazisiminin olgunluk dönemine tekabül edebileceği -tabii kendi çapında- ama 70'lerden itibaren de ağır bir bunalımın içine girdiği. Türk kapitalizminin kendini sürdürmede sık zorlandığı, birçok çürüme belirtisinin ortaya çıktığı, aynı zamanda bunun emekçilerin hareketine de yol açtığı, buna 12 Mart darbesiyle karşılık verilerek istendiği ortaya konmuştur. Ama gelişmeler bu temelde, yani bir yandan düzenin çürümesi ve bunalımın derinleşmesi temelinde olurken, diğer yandan ise buna tepki olarak gelişen, bunu aşma rolü ile yükümlü olan emekçi ve halklar seçeneğinin kendini devreye koyması ile birlikte, daha derin ve daha kapsamlı bir müdahale olan 12 Eylül askeri darbese girildi. 12 Eylül askeri diktatörlüğünün, esasta çokça çığındaki cumhuriyeti zora yatarmak, çok sınırlı olan burjuva parlamenter -demokratik, hatta sivil bile diyemeyeceğimiz- yönetimin yerine askeri yönetimi bir kez daha, hem de uzun ve kalıcı bir biçimde devreye sokmak olduğunu belirttik.

Devamı 12. sayfada

Emperyalizmin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı yeni bir kompleks "KÜRTLER, İNSAN HAKLARI VE KÜLTÜREL KİMLİK" KONFERANSI

Son aylarda Kürdistan sorunu, uluslararası platformlarda dikkat çeken boyutlarda ele alınıp tartışılan bir sorun haline almaya başladı. Kürdistan'daki gelişmelerle ilgili, çeşitli kurum ve kuruluşlarca giderek daha sık ve yüksek sesle ifade edilmeye başlanan çeşitli görüşler, bu kez geniş kapsamlı toplantılarda ele alınmaya başlandı. Özellikle uluslararası emperyalist güçlerin bu yönü çabaları daha da sistemli yürütülen çabalar haline aldı.

Bu çalışmaların en çarpıcı örneklerinden birine, 14-15 Ekim 1989 tarihlerinde Fransa'nın başkenti Paris'te tank olundu. Bu tarihlerde, "Kürtler, İnsan Hakları ve Kültürel Kimlik" adı altında uluslararası bir konferans düzenlendi. Fransa Cumhurbaşkanı'nın eşi Danielle Mitterrand'ın önderlik ettiği Fransa Özgürlükler Vakfı ile emperyalizmin seçkin üşüğü Kendal Nezam'ın başkanlığındaki Fransa Kürt Enstitüsü'nün düzenlediği konferansa, başta Fransa, Amerika, İsveç, İngiltere, F. Almanya gibi, "Kürt sorunu"nda geçmişten beri söz sahibi olmaya çalışan emperyalist ülkelerden delegelerin yanı sıra, Sovyetler Birliği, Hollanda, Belçika, Cezayir, İspanya gibi ülkelerden de delegeler katıldı. Türkiye ve İnan'ın katılımıyla reddettikleri konferansa, Irak delegelerinin yanı sıra, Türkiye'den uzun tartışmalar sonucu bir grup SHP millivetlikli ile bazı politik kişilikler de katıldı. Ayrıca Kürdistan'ın değişik parçalarındaki politik örgütlenmelerin temsilcileri de

konferansta yer aldılar.

Konferans, her ne kadar Kürdistan'daki insan hakları ihlallerine ve Kürt halkının içinde bulunduğu dramatik duruma dikkat çekmek amacıyla gerçekleştirilen "insani" bir çaba olarak lasile edilmeye çalışılmışsa da, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesine karşı geliştirilmeye istenen ve Kürt işbirlikçilerinin eliyle uygulanması hedeflenen emperyalist "alternatif" in geliştirilmesi çabalarının ileri bir adımı ifade etmektedir. Başını ABD ve Fransa emperyalistlerinin çektiği bu "alternatif", "Kürtlere Kültürel Özerklik" sloganında ifadesini bulmaktadır. Tüm emperyalist güçler ile yerli işbirlikçileri bu sloganda hemfikirlerdir. Ancak, kendi emperyalist ve örgütsel çıkarları için "kültürel özerklik" politikasının öncülüğünü ele geçirme konusunda aralarında bir yarış da söz konusudur. Paris Konferansı'nda da belli ölçüde dışarı varılan bu yarışın özü, hangi emperyalist gücün "Kürdistan pastası"ndan daha büyük dilimi alacağı ve bunun daha işbirlikçi Kürt örgütü vasıtasıyla elde edileceğidir. Bugün Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı geliştirilen komple ve tasfiye hareketlerinde hemfikir olan ve işbirliği yapan bu güçlerin üzerinde yoğunlaşmaları nokta, işte bu kürt hesaplarıdır. Paris Konferansı, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı "kültürel özerklik" planını uygulamada ABD ve Fransa'nın daha da yakın işbirliği içinde olduğunu ve bu konuda Paris Kürt Enstitüsü'ne giderek artan bir

rolün verileceğinin de bir göstergesi oldu.

Nitekim, konferansın sonuçlanmasının hemen ardından Bayan Mitterrand ile Kürt Enstitüsü Başkanı Kendal Nezam Amerika'ya giderek, Amerika Temsilciler Meclisi'nde "Tehlikede ki Kürtler" adı altında düzenlenen bir toplantıya katıldılar. Toplantıda bir konuşma yapan Bayan Mitterrand, Kürterin yok edilmeyle karşı karşıya bulunduğunu belirterek, Kürt sorununu uluslararası boyutlarda ele alınıp destek sunulması talebinde bulundu. Daha sonra düzenlenen basın toplantısında da benzeri görüşler dile getirildi. Şüphesiz ki, dile getirilen bu görüşler, uygulayama konan planın sadece görülmekteki yitirdiği. Paris Konferansı'nda alınan kararların da bir gereği olarak, Kürt sorununu uluslararası platformlar ve Birleşmiş Milletler gündemine sokularak, sorunun emperyalist ülkelerin

Devamı 8. sayfada

Ajan-provokatörlerden itirazları il
"PKK'yi terörist ilan etmek için,
Palmes sulkastını
SÄPO, İbrahim Güllü
ve Hüseyin Yıldırım'ın da
içinde yer aldığı bir
ekiple planladık"
9. sayfada

Botan'da yoğun eylemlilik sürüyor

Halk demokrasisini inşa hedefi doğrultusunda halkımızın PKK önderliğinde yurdu düşmandan temizleme savaşı her boyutta yükseliyor. Açık ki bu arındırma savaşı, ülkemizde düşmana ait ne varsa, onu her türlü aracı kullanarak imha etmeyi içerir. Bu, bağımsız ve özgür yaşamın kitleler için vazgeçilmez, zorunlu bir yaşam tarzı haline gelmiştir. Bu yönlü oluşan bilinç günümüzde halk eylemine dönüşerek gelişimini göstermektedir. Ulusal kurtuluş savaşımız, düşmanın bütün kurum ve kuruluşlarını imha etmeyi kapsayarak, içeriğini daha da zenginleştirerek, bağımsız eylem gücüne ulaşmış durumdadır. Bu kapsamda ERNK'de örgütlenecek gelişimini kesintisiz yükselten halkımızın eylemlerini, başta sömürgeci eğitim kurumları olmak üzere, bütün düşman kurumlarını tasfiyeye yönelmiştir.

Bilindiği gibi, sömürgeci eğitim kurumlarının asıl işlevi, Kürt breyini kendi kimliğinden soyutlamak, özümsemek ve bu temelde Türkleştirerek Kürtlük ve Kürdistan gerçeklerini öldürmektir. Bu anlamda, sömürgeci eğitim kurumları olan okullar, düşmanın Kürdistan'da örgütlediği en tehlikeli kurumları başında gelmektedir. Bu nedenle Partimiz PKK daha doğrusu yıllardır bu büyük tehlikeye dikkat çekerek günümüzde kadar kapsamlı bir mücadele yürüttü ve yürütüyor, günümüzde bu bilinç ve mücadeleye halkımız mal olmuştur. Bizzet halkımız en basit savaş araçlarıyla eylem biçimlerini tutalın, en gelişkinlere kadar kendi önüne koyduğu yöntemlerle savaşmaktadır. Nitekim halkımızda gelişen bu bilinç sonucudur ki, 24 Ekim'de Siirt'in Beşiri kazasında Doğalkavak Ortaokulu, öğrenciler tarafından önce taşlandı ve ardından da ateşe verilerek yakıldı. Bu eylemde de görüldüğü gibi, kitlelerde sömürgeçlere karşı büyük kin ve nefret oluşmuştur. Halkımız bunu özellikle '89'un sonbahar atılımında, özelliikle eylemlerine ortaya koymuştur. '89'un sonlarına doğru geldiğimiz bugünlerde, düşman son çarpışmaları bütün gücünü hareketlere geçirecek, bu yılı en azından taraflardan hiçbirinin kazanmadığı bir yıl haline getirmek istemektedir. Çünkü '89 bahar atılımıyla kurtuluş savaşımızın ortaya çıkardığı gelişmeler '89 yılının mücadelemizin zafiyeleri kapanacağını göstermiştir. Yıl ilerledikçe bu giderek daha da netlik kazandı ve düşmanın sürekli başvurduğu taktik, bir alanda gelişen savaşın sürekli kendine lehine geliştiğini göstermek ve diğer cepheelerde yükselen kurtuluş savaşının basınına yaygın kuruluşlarına yansımalarını engelleyerek "kısırdığı" imajını yaratmaktır. Nitekim, daha önce Cudi Dağı'nı böyle ele aldı ve sonradan burayı gerilladan "temizlediğini" ilan ederek sözde zirveye tötente Turku bayrağını dikti. Bununla, "zafeni" ilan etti! Fakat kurtuluş savaşındaki gelişme, düşmanın hayal ettiği manzila değil, tamamen kendi yasalıyla olduğundan, Kürdistan'ın her alanında, ilerleri-geni nohta noktalarında, biçimde bazı farklılıklar gösterdiği için, mücadelemiz azde istikrarlı bir gelişmeyi yaşamaktadır. Zaten bu yüzden kürti kürti düşmanın geliştirdiği her taktik fiyaskoya sonuçlanmaktadır. Bu da düşmanın çileden çıkardığı ve ölümünü her geçen gün yaklaştırdığı için, hırcılaşmakta, saldırganlaşmakta ve savunmasız insanları her türlü acı yöntemi kullanarak katletmektedir.

Son günlerde düşman klasik taktiklerini bu sefer de İbrahimbey Dağları

rında devreye soktu. "Balyoz Operasyonu" adını verdiği savaşta, onbinlerce özel tim, asker ve köy korucusu desteğinde harekete geçti. Tabii kendi basınına da savaşın psikolojik yönünü tamamlamak amacıyla hareketleri geçirdi. Adeta didik didik ettiği her karıştırapta "başarısını" ve gerillanın "kayıplarını" yayınlamayı sürdürüyor. Gerçekleri ise Türk sömürgecilerinin yansıttığı biçimin tam tersi olduğu kısa sürede açığa çıktı. Sonbahar atılımıyla, yalnız İbrahimbey Dağlarında değil, Kürdistan'ın her karıştırapında ARGK'nin başarılı eylemleri sürüyor, gelişiyor.

Sömürgeci ordu güçleri, ARGK'nin gerilla birlikleri karşısında tam bir hantallıkla, çürümeye ve dağılıma içindedirler. Bu anlamda, avare eşkiya ve çapul güçleri konumundadırlar. Bu yüzden kürti, savunmasız köylülerin malına, canına ve namusuna saldırmıyorlar. Katlettikleri köylüleri "PKK militanları" diye göstermektedirler. Gerçeği gizlemek için de cezazeleri ailelerine teslim etmemektedirler. Çünkü cezazeleri teslim etmeleri durumunda bütün sadislikleri daha iyi görülecektir ve kabaracak halk kininin selinde boğulacaklardır. Zira, insanlarımızı katletmekle hıncılarını alamadıklarından, kulak-burun kesme vb. sadist yöntemlere de başvurmaktalardır. Bu vahşi uygulamaları, gerilla güçleri karşısında adıkları ağır yenilgilerin ortaya çıkardığı ruh hallerinin pratik yansımaları olmaktadır.

Savaş cephelelerinde verdiğimiz birkaç muharebe bile durumun tamamını, böyle olduğunu ortaya koyacaktır. Düşmanın İbrahimbey Dağlarında 23 Eylül'de başlattığı operasyon, gelen haberlere göre, geri püskürtülse de havadan ve karadan yeni taktiklerle sürdürülmeye çalışılmaktadır. Özellikle operasyonda, çeteleştirilen Ertuşu asiret güçlerinden yoğunca yararlanılmaya çalışılmaktadır. Yine, havan uçak ve helikopterlerle her alanda yoğun ateş altında tutulurken, onbinlerce özel tim, jandarma ve asker

kullanılmaktadır. Düşmanın operasyonunu boşa çıkarmak ve ona darbe indirmek için, gerilla birlikleri sık sık pusu kurmaktadır. Bu pusuların her birine düşman güçleri onlarca kayıp vermektedir. Ve yer yer muharebeler günlerce sürmektedir.

26 Eylül günü ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği Van- Başkaşaleye bağlı Yukarı köyüne düzenlenen bir operasyonda, gerilla birliği ile köy korucuları arasında çıkan çatışmada koruculara ağır kayıplar verdirilerek, etkisiz kılındılar. Köylülere ve 'afsetevler' inşaatında çalışan işçilere yönelik yapılan propaganda sonucunda 10 işçi anında işi bıraktı. Böylece düşmanın afsetevler, okül vb. adı altında geliştirilmeye çalıştığı

özel savaşı praxlaşdırma çalışması boşa çıkardı. Bu durum köylüler ve işçiler üzerinde büyük etki yarattı. Ve gerilla birliği saatler süren bu çatışmada kayıp vermeden üssüne çekildi.

29 Eylül tarihinde Van-Çatak'a bağlı Çatlica köyünde 14 genç ARGK safına katıldı. Yine aynı gün Çatak'a bağlı Konalga köyü ve Narlı bucağı arasındaki yola barikat kurulan ARGK gerilla birliği, gelen araçları durdurarak kitleye propaganda yaptı.

ARGK güçlerine karşı hezimetle uğrayan düşman, hisranı almayarak 4 Ekim günü Van-Gürsüplü Yukarı-başparmak mezasına baskın düzenledi. Köylülere ağır işken ve hakaret yaptıktan sonra, Sıdar aşiret

birliği, aracın şoförünü birlikte götürdü.

7 Ekim günü Hakkarî'nin Yüksekova ilçesine bağlı Dileki köyünün Dibecik mezasında bir korucu ve kardeşi gerilla birliği tarafından ölüme cezalandırıldı.

23 Eylül tarihinde Işıklı köyü yakınlarında düşmanla bir gerilla birliği arasında meydana gelen bir çatışma iki gün devam etti. Gelen haberlerde düşmanın ağır maddi-manevi kayıplar sürdüğü ve onlarca savaş gücünün tamamen etkisiz hale geldiği bildiriliyor. Kaybı çok yüksek olmasına rağmen, düşman 1 erinin öldüğünü ve 1 astubayının da yaralandığını açıkladı. Aynı gün tarihlerde Başkaşale'nin Kecek köyünde 6 genç Askerlik Yasası gereği ARGK safı-

sayıda düşman askeri öldürürken, birçoğunu da yaraladı. Muharebe de 2 ARGK savaşçısı da şehit düştü.

15 Ekim tarihinde Eruh'un Fındık bucağına bağlı Dağlarca köyü yakınlarında düşmanla karşılaşılan gerilla birliği ile sömürgeci güçler arasında çıkan çatışmada, düşman çok sayıda ölü ve yaralı verdi. Düşman kayıplarını 3 erin yaralandığı şeklinde açıkladı.

Yine aynı gün Uludere'nin Gülyazı köyünde düşman ajanı olan Gazi Çetin ölüme cezalandırıldı.

13 Ekim günü Cizre'nin Kasrik Boğazi Karteltepe mevkinde ARGK gerillalarının düşman güçlerine kurdukları pusuda; çatışma aralıklı iki gün sürerek, Eruh'un Dağlica köyüne doğru kaydı. Çatışmada düşmanın askeri gücünden onlarca ölü ve yaralı meydana gelirken, ulusal kurtuluş güçlerinden de 7 gerilla şehit oldu, 1 gerilla da düşmana esir düştü.

16 Ekim'de Van-Çatak'a bağlı Kurulu köyünde üslenen sömürgeci güçlere ARGK gerillaları baskın düzenlediler. Saatlerce süren çatışmada çok sayıda düşman askeri ölü ve yaralanırken; 2 gerilla da aynı çatışmada şehit düştü. Yine aynı gün düşmanın operasyon sürdüğü Çukurca'nın Taşek köyünde Kovatepe mevkinde ARGK savaşçıları pusu kurduklar. Çıkan çatışmada sömürgecilere ağır darbeler indirildi. Fakat her zaman olduğu gibi, düşman bunu 1 astegem ve 1 er ölüdür biçiminde açıkladı. Ve ARGK gerilla birliği işe hiç kayıp vermeden geri çekildi.

17 Ekim günü Van'ın Bahçesaray ilçesine bağlı Akyaşa köyünde çıkan çatışmada 1 astubay öldürüldü; ve 1 savaşçı da şehit düştü.

18 Ekim günü Hakkarî'nin Çanaklı köyü yakınlarında bir ARGK gerilla birliği ile düşmanın büyük bir askeri gücü karşılaştı. Saatlerce süren çatışmada, gerillalar üstün bir manevra gücü ile düşmana onlarca ölü ve yaralı verdirildi. Çatışma süresince 3 gerilla şehit düşerken, 1 gerilla da ağır yaralı olarak esir düştü. Yine aynı gün Şırnak'ın Dereler kesiminde çıkan çatışmada 1 düşman askeri öldürüldü, 2'si de ağır yaralandı. Ve ARGK gerillaları işe kayıp vermeden geri çekildiler.

Yine aynı tarihte Herok Dağlarında ARGK gerillalarıyla sömürgeci güçler arasında meydana gelen çatışma saatlerce devam etti. Gerillalar düşmana ağır darbeler indirirler. Gelen habere göre 1 düşman askeri öldürüldü, 2'si de ağır yaralandı. Gerillalar işe kayıp vermeden üssine çekildiler.

19 Ekim'de Uludere'nin Siyahtaş tepesinde büyük sayıda ve oldukça donanımlı olan bir düşman gücüne, ARGK gerillaları arasında 48 saat süren bir muharebe yaşandı. Düşmanın hem karada hem de havadaki teknik üstünlüğüne rağmen, gerilla birliği üstün manevra gücü ve savaş kabiliyetiyle, düşmana büyük kayıplar verdirildi. Muharebe süresince gerilla birliği 2 gerilla şehit düşürdü, 5 gerilla da ağır yaralı olarak düşmanın eline geçti. Yine aynı gün Şırnak'ın Elmatepe mevkinde ARGK güçleriyle düşman güçleri arasında meydana gelen çatışmada 1 savaşçı şehit düştü.

21 Ekim'de Çukurca yakınlarında ARGK gerillalarıyla sömürgeci güçler arasında başlayan çatışma uzun süre devam etti. TC, ağır kayıplar verdiği çatışmada sadece 1 erinin öldüğünü açıkladı. Gerillalar işe hiç kayıp vermeden geri çekildiler.

Yine aynı gün başka bir gerilla birliği de Uludere'ye bağlı Hilal kasabasına gerçekleştirildi devrimci operasyonda, ajan Kemal Benekli ölüme cezalandırıldı. Ve diğer ajan 'Sevket Benekli' de yamına alarak, kayıp vermeden geri çekildi.

rına alındı.

Yine aynı günlerde Başkaşale yakınlarında ARGK gerillalarının düşmanla kurduğu pusuda ağır maddi-manevi kayıplar verdirildi. Ve gerilla birliği kayıp vermeden geri çekildi. Ayrıca Şırnak-Namaz Dağı'nda operasyon düzenleyen düşmanla kurulu güçleri arasında çatışma çıktı. Çatışmada düşmanın kayıp çok fazla olmasına rağmen, 1 asker ölüdür şeklinde açıklama yapıldı. Kurtuluş güçlerinden ise 1 savaşçı şehit düştü.

9 Ekim gecesi Siirt'in Şırnak ilçesinin kırsal alanındaki Kocagözü köyünün Soteketepe mevkinde devriye gezen sömürgeci güçlere pusula kurulan bir ARGK gerilla birliği, çok

Gürpınar'ın Özülice ve Şahmanlı köyleri arasında 4 Ekim günü özel bir otomobili durdurdu ARGK gerilla

Kürdistan'ın diğer eyaletlerinde durum

Düşmanı kudurtan eylem!

Bir düşman ajanını açığa çıkaran ARGK gerillaları köy basarak, ajanı ve işbirlikçilerini yargılayıp cezalandırdılar

Ulusal kurtuluş savaşımızın ana cephesi Botan olduğundan doğrudan doğruya olarak burada yaşanan gelişmeler büyük kazanımlar sağladı. Ancak diğer eyaletlerimizde yürütülen savaş da Botan Eyaleti paralelinde önemli gelişmeler yarattı. Bu alanlardaki sömürgeci güçlerine ve kurullarına ciddi darbeler indirildi. Böylelikle sömürgeci kurullar büyük oranda işlevsiz kılındı ve ulusal kurtuluşun kurulumlaşması ve otoritesinin tesisi sağlanarak, kitlesel kabarılar sağlandı. Halk kitlelerinden, özellikle gençlik kesiminden ARGK'ye büyük katılımlar gerçekleşirken, bütün emekçilerde mücadeleye duyulan sempati daha da derinleşerek ERNK komitelerinde örgütlenme büyük hız kazandı. Dolayısıyla bu gelişmeler, ulusal kurtuluşun silahlı savaş cephesi üzerinde de olumlu etki bıraktı. Önemli gelişmelerin yaşanmasına neden oldu. Böylece ARGK güçlerinin nicelik ve niteliksel olarak gücünü arttırdığından, kurtuluş savaşımız daha yetkin, doğru ve yakın olan vuruş tarzını kazandı. Yani Partimizin vuruş ve kazanma tarzı karşısında düşman güçleri hızla bir dağılmaya başlıyorlar. Açık ki ülke genelinde yaşanan bu gelişmeler, düşmanı giderek daha da pervasızlaştırıyor. Bunun sonucu olarak çeşitli komplolar, entrika ve kitle katliamlarına başvurmaya başladılar. Fakat başvurdular her türlü çaba ve yöntemlere rağmen kurtuluş savaşını durdurmak bir yana, adeta gelişimini körüklemekten başka bir sonuç vermedi ve veremez de.

öldüğüne açıkladılar.

Yoldaşlarımızın cenazelerinin ailelerine teslim edilmemesi üzerine binlerce yurtsverer cenazeleri almak için Nusaybin'de eyleme geçti. TC gösteriyi dağıtmak için binlerce polisi harekete geçirdi. Polislin rastgele kitlenin üzerine atması emsine rağmen, kitleler sokağa ve taşlarla karşı saldırıya başladılar. Böylece polis kitleleri dağıtmaya çabalamadı. Ve binlerce yurtsverer, yoldaşlarımızın mezar başına kadar yürüerek, saygı durumunda bulduktan sonra dağıldı. Dağılma sonrası polis rastgele 60 yurtsvereri toplayarak gözaltına aldı.

10 Ekim'de Elbistan'da 4 yurtsverer ARGK gerillalarına yardım ettiler gerekçesiyle tutuklandı.

18 Ekim'de Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Yayla bucağının yakınındaki bir yerleşim alanına gelen bir gerilla birliği, önce köy korucularını etkisizleştirerek, köylüleri toplandı yaptı. Yapılan konuşmada koruculuk teşhir edildi ve mücadelemizin geldiği düzey izah edildi. Ardından köylülerin onayı ile, korucu Ramazan Bengir ölümle cezalandırıldı. Köydeki diğer iki korucu olan Kadir Şengir ve Abdülcebar Özeki de gerillalar birlikte götürerek, daha sonra ölümle cezalandırıldı.

Mardin'in Savur ilçesine bağlı Başkavak köyü ilkokul öğretmenini ajan Fehiş Söğüt ölümle cezalandırdı.

Kızıltepe'nin Kanun köyünde bir ajanın evine baskın düzenleyen ARGK gerillaları Rıdvan, Cemil ve Doğan Çelik adlı 3 ajanı ölümle cezalandırdılar.

Aynı tarihte Savur ilçesine girerek istenir ARGK gerillaları ile kolluk kuvvetleri arasında, ilçe girişinde çatışma çıktı. Gerillalar, bir polisi ağır şekilde yaralayıp, ilçe merkezine taşıdılar. İlçeji bir süre kontrollerinde tutulan ARGK gerillaları, daha sonra düzenli bir şekilde üslerine döndüler.

Malatya'da üniversitede okuyan 8 öğrencinin, öğrenimlerini bırakarak ARGK saflarına katıldıkları gelen haberler arasındadır.

5 Eylül 1989 Salı günü saat 21.00 sularında Mardin'in Nusaybin ilçesine bağlı Görentepe (Bizgür) köyüne üç kişi koldan giren ARGK gerillaları, önce köy muhtarının evini basarak telsiz ve telefonunu etkisiz hale getirdiler. Ardından düşmanla işbirliği yaptıkları kesinleşen 2 kişi ile aynı köyden olan bir düşman sızmasını köylüler ile birlikte köy okulunun meydanına getirdiler. Burada düşman tarafından sızdırılan kişi, halkın huzurunda mahkemesi yapılarak suçunu itiraf etti ve suç ortaklarını, suçlarını yüzlerine okudu. Daha sonra ARGK propaganda ve ajitasyon görevlisi, halka hitaben düşman sızmalarına karşı uyarık otalmaları ve ihareti affetmemeleri doğrultusunda konuşma yaptıktan sonra her 3 ajan ARGK infaz mangası tarafından kurşana dizilerek ölümle cezalandırıldı. Eylemden sonra uzun bir süre daha köyün etrafındaki kuşatmada bekleyen ARGK gerillaları, düşmanın olay yerine gelmeye cesaret edememesi üzerine sahaba doğru kuşatmayı kaldırdılar üstlerine çekildiler. Ancak güneşin doğmasından çok sonra, o da büyük bir kuvvette olay yerine gelen düşman kuvvetleri, karşılıklı olarak sızmalarının olduğunu sürüne çığına döndüler. Ancak tüm saldırı ve çabaları sonuçsuz kaldı. ARGK birliğini, bu yerinde ve başarılı eylemi halkın gönüllüde bayram havası estirdi.

Yükanda özelle değinilen eylemin önceki gelişmeler açıkladığımızda, düşmanın özel savaşının nasıl boşa çıktığındığı, oyanlarının nasıl fiasyoköyle sonuçlandırıldığı ve kendisinin darbe vurma hazırlığı içinde bulunduğuy bir sırada PKK tarafından darbe yemesinin siyasi sonuçlarının nasıl büyük olduğu, bunun karşısında halkın ve kitlelerin konuşumun nasıl kabarmak Parti etrafında daha da kenetlenildiği ve binlerce insanı ayağa kalkmaya, saflara katılmaya can attığı ortaya çıkacaktır.

Bundan bir süre önce eyaletimizin çeşitli alanlarında meydana gelen kimi yakanalardan elde ettiği istihbarat ve bilgileri de getirenler düşman köyü, eyaletimizde bir toplantı yapılabilecek sonucuna ulaştıktan sonra tüm olanaklarını ve istihbarat birimlerini, ajanlarını, işbirlikçilerini faaliyete geçirecek PKK'ye büyük bir darbe vurma hazırlarına içine girdi. Eyaletimizde, düşmanın gece harekati, ARGK gerillaları tarafından sınırlandırılmı olduğu, geceleyin dışarı çıkamayan düşman, planlarını gündüz darbe vurma üzerinde yoğunlaştırdı. Bunun için hazırlanan plana göre ARGK saflarına bir unsur sızdırılacak ve bu unsur, toplantının başlamasından sonra bir gün gündüz vakti kaçarak düşmana haber verecek ve düşman da zaten teklifte hazır beklediğinden derhal toplantı yerini kuşatacak, arayıp da bulamadığı darbeyi istihbarat verecektir.

Bunun için olanaklar serberler edildi. Daha önce düşman askerinin bir süre komandlığı ve bu süre zarfında köyde kendisine bir ajan yapı oluşturdu Bizgür köyüne ağırlik yerli. Bu iş için de Tınat köyünden işbirlikçi ajan ve çetebeşi olan Salihko ve Küllük adlı hain unsurları görevlendirilerek harekete geçirildi. Salihko ve Küllük adlı çetebeşi hainlerin Bizgür köyüne ajanlaşmayı derinleştirip köylüleri koruculaştırma çabaları olduğundan, kendilerini sızdırılacak bir zavallı bulmakta pek güçlük çekmediler. Her

şeyden önce Parti saflarına sızmayı kabul edecek kişiyi ya çok bilinci bir düşman unsuru, ya da toplumdan her şey dışlanmış bir zavallı kişi olması gerekirdi. PKK'nin de beş yıllık savaş tecrübesi temelinde, düşmanın özel savaş taktikleri karşısında onu boşa çıkaracak denli güçlendiğinin bilincinde olan düşman, Kürt insanının eski toplum yapısı içerisinde kişisizleştirilimi durumunu ve Partinin bu kişisizleştirilimi vermekte oldukça sabırlı, kalırlı savaşımı dikkate alarak, safları bilinci bir ajan yerine kişisizleştirilimi birini göndermeyi uygun buldu. Kendilerine saflarda bu tür kişisizleştirilimi yetmezlikli, hata ve eksiklikleri, onların kişisizleştirilimi boşa bağlanacak, böylece esas yanları olan ajantik konumları görevsizlikten gelinecek açık kapı bırakılacak. Nitekim böylesi durumlar daha önce de yaşanmış, bir ajanı köyden olmak üzere, birkaç unsur saflara bu niyetle gelmiş; ve Partinin iyi niyetli yaklaşımlarını kötüye kullanarak bir kaç gün kaldıktan sonra kaçmış ve bildiklerini düşmana aktararak kimi sızgınlıkları elde etmiş, işlikleri deşifre olmasında ajan rol oynamışlardı. Bu da kitleler üzerinde olumsuz etki yaratmıştı.

Düşmanın bu yönlü çabalarının farkedilmesi üzerine, saflarında daha da çekişleştirilimi toplandı alan PKK militanları, tahiri toplantının yapılabilecek yere varmadan önce Bizgür köyünde saflara katılan ve her fırsatta gönüllü katıldığı beliren Fehimko adlı unsur üzerinde dikkatleri yoğunlaştırarak denetim ve takip altına alındılar. Kendisine bu durum sezdirilmeden ajitörüne başlangıç silahlandırılarak, komununun daha da netleşmesi beklendi.

Eyaletimizde, PKK gücünün belirtilene noktaya gelip toplanmasıyla birlikte, Parti Önderliğinin "iyi planlanır, iyi yürütülür her toplantı büyük bir eylemdir" çözümlemesinden harekete, toplantı için gerekli tüm önlemler kolektif bir çaba ve planlı bir görev dağılımıyla alındı. Dis gıvünlüğü yanısıra, Fehimko adlı sızmanın başında da bir arkadaş grubu görevlendirildi. Nitekim eylemle güçlerini bir araya getirmeye birlikte, bu unsurlar bir tedirginlik baskılarına uyunurdu. Bu iş için sıvaletmek istemeye, yemeye, yemeye kendini hastalır tonu koymaya, dışardan arkadaşlardan

ötede izbe yerde uyukama çekilmeye, uyukadım gibi görünerek arkadaşları konuşmalarını dinleyip üzerlerini gözlemeye başlaması tavirleri, güvenlik görevlisi arkadaşları da denetimlerini arttırdılar.

Nitekim yöreden alınan istihbaratlar, durumu daha da netleştiriyordu. Düşman bir yandan bazı geçiş noktalarına yığınaklar yapıp köylerin etrafına puslu atarken, diğer yandan ise gündüzleri de yüksek noktalar gözcü çekmeye başlandı. Salihko gibi çetereba hainler de halk arasında ilişkiye olduğumuz insanların kulağına gidecek şekilde, "PKK'lilere söyleyin onlara teslim olmak istiyoruz" tarzında haber yollararak arkadaşların hangi alanda olduğunu tespit etmeye çalışmaktaydılar.

Daha toplantının ikinci günü bir helikopter gökte serresi sersele dolarak esasen Fehimko adlı sızması, "daha ne bekliyoruz, haydi kaç" talimatını sezdirmeye çabalyordu. Ancak Fehimko, bu talimatı almayacak denli denetim altındaydı. Nihayet soruşturulmasıyla görevlendirilen bir arkadaşın çok kısa bir sorgulamasıyla zaten önceden durumu anlaşılmış olan Fehimko, suçunu itiraf ederek alı dilemeye hazırlandı. İtirafın banda kaydedilen suçu unsuru, ibret verici alçağa görevidi diye getiren sözlerini kısaca aşağıya aktarıyoruz:

"İki gün önce korucu olmak için başvurmuşuk, bu arada askerlik yoklamam da gelmiş. Emnik Elio adlı şahıs gelip bana karakoldan istendiklerini söyledi. Akşam karakola gittim. Salihko, Küllük ve Astsubay oradaydı. Bana, Apocuların içine gireceksin; ben de Kürdüm, sa-

randevulaştık. Bu arada aldığımız besyüzbin lirayı eve götürüp anıme verdim. Bu parayı nereden getirdiğimi sordu. Ona astubay ve Salihko'nun verdiklerini, PKK içinde birkaç gün kalıp kaçtıktan sonra bir buçuk milyon lira daha vereceklerini belirttim. Annem, afferin diyerek parayı aldı ve bana yol parası olarak otuzbeş bin lira verdi. Ben de köyden ayrılp şehire gittim ve bir araba tutarak randevu noktasına giderek, otarda saflara katıldım. Bana çok iyi davrandılar; elbise giydirtip silah verdiler. Her şey yolunda gidiyordu. Birkaç gün sonra tüm hal ve hareketlerimi kontrol ettiklerinin farkına vardım. Kaçmak istiyordum, ancak sürekli yanımızda binlerim bulundurulup, beni yalnız bırakıyorlardı. Görevli olan, "Senin her şeyini biliyoruz, havayı kondu dedikinde, suçumu itiraf ettim. Bu işe aklısızlığımızdan buluştım. Pişmanım."

olduğundan, yakayı ele vermekten kurtulamamıştım. Bu kişilik halkın huzuruna çıkartılıp itirafı yapıldığında halkın, "Bunun size yaramayacağıni biliyorduk. İhaneti affetmeyin" diye Kürdistan gerçeğini dile getirmişti üzerine. Fehimko (Fehmi Duman), kendisine 35.000 TL değer biçen suç ortağı annesi Rabia ve aynı durumda haberdar olan, ikinci bir sızmaya hazır hale getirilen Eminko (Eminkê Elo) adlı şahıslar, ARGK infaz mangası tarafından kurşuna dizilerek ölüme cezalandırıldı.

Halk ayağa kaldırılarak, "Bijî Partiya Karkerên Kurdistan", "Bijî Serok Apo", "Xiyamet mirine, nayê efukirin" sloganları eşliğinde evlerine dağıtıldı. Evlerine dağılan halk, "Em dixwazin hun tim wilo bikin. Destê we êşe nebine" diyerek sevincini dile getirdi. O gece sabaha dek köyü kuşatma altında tutan ARGK gerillaları, düşmanın olay ye-

sunda güçler alanlarına aktarıldı. Ve ardından toplantının ilk ürünü bölge gücüne Birikê köyü basılarak, düşmanın ajan, sızma ağına büyük bir darbe vurmak ile pratige yanstıldı. Böylece PKK'nin doğru, devrimci çizgisinin sınırlı uygulandığını bile düşmana nasıl büyük darbeler vurmaya yetkin olduğunun pratikte kanıtı olan bu eylem, bir yandan halkın PKK'ye olan güvenini pekiştirirken, diğer yandan da Fehimko kişiliğindeki unsurlara da düşmanın oyununa gelmelerine dair bir uyarı oldu. Aynı zamanda düşman da PKK'nin öyle kolay oyuna gelen, kolay yutulabilir bir lokma olmadığının bilincine varmış oldu. PKK, bugüne dek olduğu gibi, bundan böyle de ihaneti effetmeyecek ve düşman sızmalarına karşı uyanıklığını pekiştirerek, saflarını daha da netleştirip özgürlüğe ve bağımsızlığa doğru zafere yürüyecektir.

görev bölümüne gittiler. Zira planın yapılmasında ve uygulamasında en ufak bir aksaklık durumunda, köyden Awever karakoluna ve Mardin-Diyarbakır karayoluna çok yakın olması nedeniyle eylemi başarıyla sonuçlandırılacaktı.

Nitekim ARGK birliği köye yaklaşırken koku alan köpeklerin havlamasıyla, köy muhtarının evinde bulunan projektörle köyün etrafı taranırken, diğer yandan da korucular taşınarak örme pusularına girip tetikte beklemeye başladılar.

Buna rağmen ARGK gerillaları, planı cesaretle yürüterek muhtarın evine dek sızmayı ve içeriye baskın düzenleyerek köy muhtarı ile nöbetini bekleyen bir köy korucusunu, daha silahlıların davranmaya fırsat vermeden etkisiz kılıp teslim aldılar. Aynı zamanda köyün ağasının oğlu olan köy muhtarı ile korucu kişi alınarak tek tek korucuların evlerine baskın yapılmış, ancak korucuların evde olmaması üzerine köy muhtarına pusular itiraf edilmiş ve korucular bu kez pusularda tek tek basılarak, üstelik hiçbir kaçışmaya fırsat vermeden teslim alındılar. Silah, sarjör, kurşun ve gocuklar alınan köy korucuları muhtarın evine toplatılarak, kendilerine, düşmanın özel savışı, köy koruculuğu, politikası ve Kürt insanları üzerindeki oyunları anlatıldıktan sonra, şanlı 15 Ağustos yıldönümüne binlerce şehitlerimizin huzurunda bir dakikalık saygı duruşunda bulunduruldu. Ayrıca her beraber, "Bijî Partiya Karkerên Kurdistan", "Bi xwin, bi can em bi terene ye Serok" sloganları atıldı.

Bir daha köy koruculuğu yapmaya caklarına dair namus sözü verdiklerinden, ARGK gerillalarıyla el sıkışıp kucaklaşarak serbest bırakıldılar. ARGK gerillaları, komşu köyün korucularına da uyarı mesajı gönderdikten sonra, kamulaştırılan silah ve malmeleri alıp köyden ayrıldılar. Köylüler de, "Xwedê ji we razi be, we em ji wê belê welaskir" diye gerçek konularını belirtiyorlardı.

Olaydan sonra yoğun operasyona geçen düşman güçü, gerillaların izine dahi rastlamayınca, çareyi korucuların tutuklayıp işkeneye almakta buldu. Ancak iflas eden köy koruculuğu politikasını artık dillertmesi mümkün değildi. Nitekim bu olayın hemen ardından PKK militanlarının çağrısına kulak veren 11 köyün korucuları, düşmanın silahlırlarına yüzüne fırlatarak, sunları söylüyorlardı: "Biz artik onurumuzla yaşamak istiyoruz. Bizi oyuna getirmek bu iyi insanlara karşı silahlıdırızdır. Onlara karşı silah aldığımız halde, köy basıp bizi teslim aldıkları halde öldürmedikleri gibi, üstelik bizimle kucaklaşıp ayrılıyorlar. Sizler ise onlara kurşun sıkmadığımız için bize işkeneye yapıyorsunuz. Demek ki kötü olan, terörist olan, siz devlet askerlerisiniz, Apocular işe iyidir, bizdenidir. Artık bu pis silahları bir daha almayacağız."

Düşmanın tüm ısrar ve tehditlerine rağmen, silahlılar bırakıp dönen köy korucuları, her fırsatta artık huzura kavuştuklarını belirtiyorlar.

-Yaşasın PKK!
-Bijî Serok Apo!

AncaK Kürdistan'da pişmanlık da duysa hiçbir ihanet cezasız bırakılmamıştır. Kişilik olarak beş para etmeyen Fehimko adlı sızma, kendisini 500.000 TL'ye satmış, anası da ona değer olarak 35.000 TL biçmiştir. Halk arasında yaptığımız araştırmaları sonucu, bu kişilik toplum içerisinde kesinlikle yer edinmemiş, hep dışlanmış, hep köşeye atılmıştır. Evde ailesiyle, komşularıyla, hatta köylülerle hiçbir zaman geçinememiş, hep onların beddularına muhtaç olmuş, köyde artık barınmadığından metropole çalışmaya gitmiş, ancak girdiği her işte dikiz tutturamayarak kovulmuştur. Bu arada yeniden köyüne dönmüş, ailesi "ne de olsa oğlumuzdur" diyerek onu evbark sahibi etmeye, evlendirmeye kalkmış, ancak bu evlilik ilk günden itibaren bir uyumsuzluk içinde yürümüş ve birkaç ay sonra nefrette terk edilmiştir. Böylece toplum içinde hiçbir insanla geçinemeyen bu kişilik, hayvanların arasına coban olarak verilmiş, ancak kısa bir sürede onlarla da geçinemeyerek kimsinin kaybolmasına, kimsinin, kurtlara yem olmasına yol açmış ve nihayetinde hayvanlar arasından da kovularak ailesinin başına bela bir tarzde eve kaparmış, ta ki düşmanın satın almasına dek böyle toplumduşu olarak kalmıştır. Her yönüyle zararlı ve üzerine oynanması kolay olan bu kişilik, düşmanın istihbari kabartmış, önce onu köy korucusu yapmaya kalkmış, ardından mertebesini daha da yükselterek PKK içine sızdırma işiyle görevlendirilmiş, bunun sonucunu keyifle beklemeye başlamıştır. Ama bu unsur, toplum içinde ne kendine, ne başkasına ve ne de bir hayvan sürüsüne dahi yarayamayan Fehimko kişiliği, düşmanın da işine yarayamayacak denli düşürülmüş

rine gelmeye cesaret edemediğini görünce kuşatmayı kaldırıp üzerine çekilmek üzere köyden ayrıldılar. Ertesi gün gündüz vakti köye giden düşman, PKK'ye büyük bir darbe vurmak için bütün umudunu bağlamış olduğu Fehimko'nun cesedini karşılaşıncı, küdürüp oğluna dönerek halka saldırmaya ve kimini ona boşaltmaya kalkıştı. Ancak düşmanın tüm sorgulama, işkeneye ve tehdit çabaları sonuçsuz kaldı.

Düşman, PKK toplantısının sona erdiğini ve bu eylemin de onun, başarısının işareti olduğunu sezmede geçimiyerek, hiç almazsa görev yerlerine dağılmakta olan ARGK güçlerine bir darbe vurabilmek amacıyla köy korucuları ve özel timlerden oluşan büyük bir askeri gücünü helikopter ile panzerler eşliğinde harekete geçirecek tüm geçiş noktalarına, köy çevrelerine pusular atıp iki günlük geniş çaplı bir operasyon başlattı. Ancak tüm çabaları boşandı. Zira Partî Önderliğinin talimatı harfiyen uygulandıyordu: "İyi planlanır, iyi yürütülürse, her toplantı büyük bir eylemdir."

Gerçekten de uzun bir hazırlıktan sonra eyalet güçlerini biraraya getiren toplantıda, yedi gün boyunca eyaletin kaderi tartışıldı. Geçmiş pratik, Parti Önderliğinin yeni çözümlerini doğrultusunda özleştirilme tabii tutuldu. Eyaletin tüm bölgeleri ve alanları ile tüm kadar ve savaşçılara bir ele alınarak tüm özellikleri itibarıyla değerlendirildi. Hangi kadro ya da savasının hangi alanda nasıl bir görevle başarılı olabileceğine dair yoğun tartışmalar geliştirildi. Nihayetinde birçok görev ve konum ile yer değiştirilgi yapılarak, yeni görev bölümü doğrultu-

ARGK gerillaları köy korucularını pusuda bastı

Tek kurşun dahi sıkmaya fırsat bulamayan köy korucuları, çareyi teslim olmakta buldular.

Ağustos ayının ilk yarısında şanlı 15 Ağustos zaferimizin beşinci yıldönümünde Mardin'in Mazıdağ ilçesine bağlı Hetwan köyünü basan ARGK birliği, köy korucuların etkisiz hale getirerek, 10 adet G-3 marka otomatik tüfek ve binlerce altı çok sayıda sarjör ve mermi ile 5 gocuk kamulaştırıldı. Teslim olan korucular, koruculuğu bırakacaklarına dair sözü verdikten sonra serbest bırakıldılar.

Düşmanın köy koruculuğu ağına darbe vurmak ve 15 Ağustos zaferimizi bir eylemle kutlamak amacıyla harekete geçen ARGK gerillaları, istihbarat ve keşif çalışmalarını yürüterek Hetwan köy korucularının silahsızlandırılmasına yönelik plan geliştirmeye başladılar. Daha önce de aynı ilçeye bağlı Teokê ve Qertê köylerine baskın yapılmış ve 5 köy korucusu silahsızlandırılarak serbest bırakılmıştır. Bunun üzerine gerçek düşman, gerekse köy korucular tedbir almaya başlamış, herhangi bir baskına karşı hazır halde beklemekteydiler.

Bunu bilen ARGK gerillaları, sağlıklı bir keşif ve istihbarat alınktan sonra, kolektif bir plan çıkararak

ABDULLAH ÖCALAN

SEÇME YAZILAR

CİLT-IV

ÇIKTI!

WESANÊN
SERXWEBÛN

SERXWEBÛN
Abone fişi

Adı, Soyadı:
Adres:

6 Aylık

Almanya içi:

DM 18

Almanya dışı:

DM 20

Almanya içi:

DM 36

Almanya dışı:

DM 40

Abone hesap numarası:

Stadtparkasse-Köln

Konto Nr: 174 21 96

BLZ: 370 501 98

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 36

Almanya dışı:

DM 40

Yazışma adresi:

SERXWEBÛN

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

NOT: Bu fişi doldurarak ödeme mabzuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine gönderiniz.

Baştaarak 1. sayfa da

dayandırılarak çeşitli asilsiz suçlara getirilen, Hüseyin Çelebi, Selahattin Çelik, Mustafa Ertel, Selahattin Erdem, Yasemin Gedik, Hasan Hayri Güler, İbrahim Kadah, Ali Haydar Kaytan, Meral Kidir, Ali Sapan, Mehmet Yıldırım, Erol Kedik isimli Kürt politikacıları ile birlikte Ali Aktaş tutuklu olarak yargılanırken, yurtseverlerden Hasan Engizek, Ali Saçık ve Bozan Öztürk ise tutuksuz yargılanmaktadır. Ayrıca Kemal Gungöze ve Ekrem Gungöze isimli kişiler de bu davada tutuklu olarak yargılanmaktadır. F. Almanya emperyalizminin kendilerine teslim edilmesini istediği Kasım Kılıç'ın ise Fransa'da yargılanacağı bildirilmektedir.

Mahkemenin başlayacağı 24 Ekim tarihinden önce, sömürgeci ve emperyalist güçler kamuoyunu, Kürdistanlı politikacıları karşı şartlandırmak ve kendi yanlarına çekmek için basın-yayın organlarından yoğun bir kampanya başlattılar. F. Almanya'nın dört bir yanında polis güçlerinin alarma geçirildiğini, her tarafta olağanüstü güvenlik önlemlerinin alındığını işleyen basın, "tehlikeli bir terör davası" imajını yaratma çabasına girdi. F. Almanya devleti de mahkeme salonunda milyonlarca mahkum haracayarak yaptığı önlemlerle bu imajı çok önceden yerleşmiş gayreti içine girmiş; tutuklular için özel cam bölmeler ve pencereliksiz-çamuz tam bir zindan andırın bir mahkeme salonu hazırlanmıştı. Diğer taraftan, Kürdistanlı yurtseverlerin, ulusal kurtuluş mücadelesi ve tutuklu önderlerine sahip çıkmasını engellemek için baskı ve gözdağı fuynası yoğunlaştırılmış; ev ve dernek baskınları, gözaltına almaları ve tehditlerle etkisiz kılma çabasına had safhada vardırmıştı. Ev baskınları ve gözaltına almaları, polisler açtığı yurtseverlerin PKK'ye ve tutuklu Kürt politikacılarına sahip çıkmalarını istemisi, aksi halde daha ağır uygulamalara maruz bırakılacakları tehdidinde bulunmuşlardı.

Bütün bu saldırı, tehdit ve kamuoyunu yanıltma çabaları, F. Alman emperyalistlerinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve önderlerini duyduğunu kendisi olduğu gibi, onun çikmasını ve korkusunu da ele vermiştir. Nitekim, 24 Ekim tarihinde açılan F. Almanya-PKK Davası sırada yaşananlar, F. Alman emperyalistlerinin şahlanan Nazi ruhunun ve Kürdistan halkı ve devrimcilerinin sömürgeçliği karşı olduğu gibi, emperyalizme karşı da direnme kararlılığının ve buyonmezmişliğinin belgesi olmuştur.

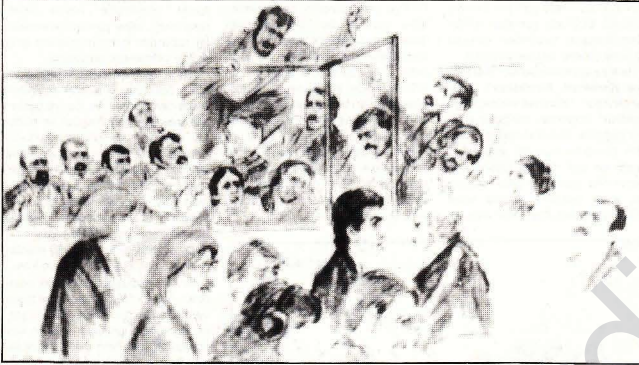
Mahkemenin başlayacağı sabah saatlerinde mahkeme salonu önüne akan ekim Kürdistanlı yüzlerce emekçi, kadın, çocuk, genççünbonyu gösteriler yapmış, bildiriler dağıtmış, bayrakları, pankartları ve sloganlarıyla Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve tutuklu Kürt politikacılarına sahip çıktığını ve çıkacağı haykırıştı. Halayları ve sloganlarıyla mahkeme salonunun önünü bir miting alanına çeviren Kürdistanlı yurtseverler, Kürt politikacılarının terörüst ve yalnız olmadıklarını, bütün bir halkın iradesinin temsilcileri olduklarını itidatına koymuş; kamuoyunu etkilemede önemli bir rol oynamışlardır. Yine, birçok ülkeden gelen delegasyonlar mahkemeyi bizzat izlemek üzere mahkeme salonunda yer almış; başta Yunanistan, Kıbrıs, ve İsveç'in olmak üzere birçok ülkeden dost güçler mahkemeye gösterdikleri ilgi ile, Kürdistan halkı ve önderlerinin emperyalizmi ve sömürgeçliği karşı mücadelelerinde yalnız olmadıklarını pratikte göstermişlerdir. Bu durum, daha baştan F. Almanya-PKK Davası'nın dünya ilerici demokratik

HİTLER RUHU BİR KEZ DAHA HORTLATILMAYA ÇALIŞILIYOR!

BATI ALMANYA-PKK DAVASI BAŞLADI

Tutuklu Kürt politikacılar hep bir ağızdan haykırıyor:

- "Biz PKK bayrağı altında insanlık cumhuriyetinin vatandaşlarıyız."
- "Kürdistan halkının PKK önderliğinde gelişen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini hiçbir emperyalist güç önleyemez. Zafer bizimdir."

kamuoyuna mal olduğunu, bu dava etrafında Kürdistan halkı ile dayanışmanın giderek güçlenme kaydedeceğini ortaya koymuştur. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve önderlerini dünya kamuoyundan tecrit etme ve sahte iddialara dayandırarak yargılamasıyla, amaçlarına rahatça ulaşma hülyaları kuran emperyalizmi böylece zorlu bir dava ile karşı karşıya olduğunu daha iki gündün iyice görmek zorunda kalmıştır. Dünya basın-yayın organlarının da mahkemeye ilgisi büyük olmuştur; F. Almanya tarihinin en büyük siyasal davası olarak nitelendirilen PKK Davası'nı izlemek üzere, çeşitli ülkelerin ajans, gazete ve televizyon muhabirlerinden oluşan 50 dolayında gazeteci mahkemeye yer almıştır.

F. Almanya-PKK Davası'nın açıldığı 24 Ekim'de yaşananlar, bu mahkemenin emperyalizmi, sömürgeçliği ve işbirlikçileri ile Kürdistan halkı, önderleri ve dost güçleri arasında kıyasıya bir mücadele alanı açacağını açıkça gözler önüne sermiştir. Yine, faşizm ile ulusal kurtuluşçuluğu ve insan haklarını kıyasıya bir savaşmıştın yaşanacağı" belgelendirilmiştir. Mahkeme salonunda bizzat gazeteciler, gözlemciler ve yurtsever Kürdistanlıların gözleri önünde Hitler faşizmi ve Türk sömürgeçliğinin insanlık ve halk düşmanı yüzü, yasa ve kural tanımazlığı, Kürdistan halkı şahsında halklara düşmanlığı fütursuzca sergilenmiştir. Sergilenen bu ruh, mahkemenin, iki gündünden itibaren tartışılmı bir ortamda geçmesini de bizzatı getirmiştir.

Mahkeme salonuna getirilen Kürdistanlı tutuklu politikacılar, 12 metre genişlikte, 2 metre derinlikte özel yapılmış bir camlı bölme konular, avukatları ise ayrı bir bölme ortularak bağlantıları kesilmiş; tutuklu devrimcilerin bölmeye yerleştirilerek gardiyanlarla psikolojik baskı ortamı oluşturulmuş; iletişim baskı mikrofonlarla sağlanmış ve algılandırılmış. Hiçbir hukuk kuralı ile bağdaşmayan bu uygulamalar karşısında tutuklu yoldaşlarımız ve avukatları yerlerine oturmamış reddeterek durumu protesto etmişlerdir. Avukatlarından Michael Schubert söz alarak şunları söylemiştir: "Müvekkillerimiz cam kafes içerisinde aldığımız ve bizleri kendilerine yönelik olancağınla yoksun bıraktı. Müvekkillerimizle aramızca cam duvar çekildiği bölyesine anti-demokratik ve hukuk kurallarına ay-

kın bir duruşmada yerimize oturmamızı reddediyoruz. Aramızdaki cam perde kaldırılmasında, duruşmaya müdafii olarak katılmayacağız." Avukatın bu sözlerine, tutuklu yoldaşlarımız da "Kahrolsun sömürgeçliğe ve emperyalizme!" Yu gurilla vur, Kürdistan'ın kur" sloganları ve "Biz PKK bayrağı altında insanlık cumhuriyetinin vatandaşlarıyız", "Kürdistan halkının PKK önderliğinde gelişen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini hiçbir emperyalist kuvvet önleyemez. Zafer bizimdir" sözleriyle eşlik ettiler.

Bu arada yoklama yapmak isteyen emperyalist mahkeme heyeti, teknik aletlerdeki arızalardan kaynaklanan anlaşmazlığı bahane ederek gardiyanları yoldaşlarımızın üzerine saldırdı. Gözlemciler, gazeteciler ve yurtseverlerin gözleri önünde yoldaşlarımız yönelik saldırıya girişilmesi, tüm davetliler ve yurtseverlerce lanetlenirken yoldaşlarımız da direnmiş sloganları ile emperyalizmin faşist uygulamalarını lanetlediler, devrimci marşlar söyleyerek direnişlerini sürdürdüler. Cam bölme içine yoldaşlarımızın saldıran gardiyanlar, duruşmaya ara vermesinden sonra hücrelerde de işkencilerine devam ettiler. Duruşma tekrar başladığında söz alan avukatlar, yoldaşlarımızın doktor kontrolünden geçinmesini istedikler. Duruşmanın tekrar başlaması ardından yeniden söz alan avukatlardan Michael Dietrich şunları söyledi:

"Ben Türkiye'deki mahkemelerde de buna benzer davaların izledim. Orada bile mahkemede ki kadar sert ve hukuksuz analizler yapılmıştı. Almanya tarihinde böyle bir duruşmanın yapıldığı görülmemiştir. Tutuklular avukatlarından ayrı tutulmuş. Duruşma başta bir salona alınmış. Tutuklularla avukatlarının yanına oturmaları ve aralarında birer terümcün bulmalarına imkan verilmiş. Aksi takdirde avukatların savunma görevlerini yerine getirmeleri engellenmiş olacaktır. Cam bölmede her şantiğin başında birer gardiyan bulunması da görülmüş şey değildir. Bu sanıklar üzerinde psikolojik baskı yapıyor. Sanıkların mikrofonları hakimlerin kontrolü altında. İstedikleri zaman mikrofonu kapıyorlar. Böylece sanıklar kendilerini savunma hakkı verilmemiş oluyor. Savcı, müvekkillerimiz Almanya capında bir suçla karşı karşıya olduğunu söyleyerek, kamuoyunu kışkırtıyor,

müvekkillerimizi azılı bir canavar gibi göstermek istiyor. İnsan şerefi ayaklar altına alıyor."

Bütün bu insanlık dışı uygulamaları yansıtır, mahkemenin gididatını emperyalizmi ve sömürgeçlerini lehine çevirmek, yoldaşlarımızın savunma haklarını eridiren almak için, çeşitli yöntemlere başvurulmaktadır. Mahkemelerin açılmasından önce tutuklu Kürt politikacıları her türlü savunma malzemeleri ve dokümanlarından yoksun bırakarak, savunmalarını hazırlamalarını engellemeye çalışan emperyalistler, mahkemeye açıldıktan sonra da bu yönlü uygulamaları sürdürmektedirler. Yoldaşlarımızın kendi savunmalarını yine tutuklu yoldaşlarımızla terüme edilmemiş, "kollektif savunma kapsadın yapıyor" gerekçesiyle reddeden F. Alman mahkeme heyetinin kendi saptadığı ve gövrediridirdiği terümcünler ise bu görevin gereklerini yerine getirmekten uzak bulunuyor. Emperyalistler ve sömürgeçlerin amaçları doğrultusunda programlanmış robotik konumunda olan terümcünler, tutukluların sözlerini çarpıtarak çevirmektedir. Böylece savunmaları özünden boşaltıp tutukluların aleyhinde kullanılabilecek şekilde yanılmaktadır. Ayrıca, Türkiye'li olan bazı terümcünlerin da bizzat soruşturmalarla yeraldıkları, Türk ve Alman istihbarat örgütleriyle ortak çalıştıkları ve yurtseverlerinin etverinin başmasında bizzat rol aldıkları kanıtlanmış bulunuyor. Bu unsurlar da Türk devleti ile ortak çalıştıklarını açıkça iftihar etmektedirler. Bütün bunlar karşısında, tutuklu Kürt politikacıları ve avukatları bu terümcünlerin mahkemede görevlendirilmesini karşı çıkmış, durumu protesto etmişlerdir. Bugüne kadar yapılan duruşmaların çok tartışılan konusu bu olmasına karşılık, henüz bir çözüm getirilmediği gibi, faşist Türk sömürgeçlerinin izinden yürüyen F. Almanya mahkeme heyeti savunmalarını özel halinde sunulmasını istemiş; buna karşılık yoldaşlarımız; "Bunun Diyarbakır zindanlarında Türk sömürgeçlerine uygulanan ve savunmalarını engellemeye amaçlayan bir yöntem olduğunu" belirttikler, reddetmişlerdir. Bu durum üzerine, emperyalist mahkeme heyeti, yoldaşlarımızı ve avukatlarını tehdit ederek, böyle devam etmeleri halinde farklı önlemlere başvuracaklarını söylemişlerdir.

F. Alman emperyalistlerinin hukuk dışı ve faşist uygulamaları avukat

surunda da kendisini ortaya koymaktadı. Tutuklu Kürt politikacılarını savunmakla görevli avukatları bulduğunda halde, F. Alman devleti mahkemeleri kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirilebilir ve gerekçesi iddialarını sonuca götürülebilir. İkin tutuklu yoldaşlarımız "savunacakları" iddiasıyla devlet avukatlarından bir grubu gövrediridirdi. Ancak tutuklu yoldaşlarımız ve avukatları devletin atadığı avukatları reddeterek onları tanımadıklarını ifade etmişlerdir. Bu avukatları, kendilerine verilen görevi reddetmeye çağırın Kürt politikacıları, onların duruşmaları sırasında söz alıp konuşmasını, soru sormasını da izin vermemiş; kendilerini temsil etme yetkileri olmadığını ifade etmişlerdir.

Bütün bu hukuk dışı yöntemlerin yanısıra, F. Alman emperyalistleri, kamuoyunu yanıltma çabaları içine girmekte; mahkeme savcısı tehdit altında buldukları iddiasıyla faşist uygulamaları ve önlemlerine haklılık kazandırmaya çalışmaktadı. PKK ve PKK'lileri "terörüst" olarak lanse etme çabasının bir parçası olarak geliştirilen bu iddialar karşısında söz alan tutuklu Kürt politikacılarından Ali Haydar Kaytan şunları söylemiştir: "Öncelikle bu davanın düşmesini istiyorum. Bu davanın mahkemeye reddini de istiyorum. Sayın Federal Savcının PKK'nın kendisini tehdit ettiğini iddia etmesiyle, bu dava açılmıştır. Bu sözlerin karşısında PKK'ye yönelik komplolar vardır. Yeni geliştirilen bunların bazılarına da değineceğim. F. Almanya süreki olarak PKK tehlikesinden söz ediyor. Ev F. Almanya toprakları üzerinde Kürtlere karşı savaş sürdürüyor. Bu Alman emperyalistlerinin PKK hakkında yeni komplolar kurmasından kaynaklanıyor."

Büyük hesaplarla açılan F. Almanya Davası, daha şimdiden emperyalistlerin başını ağrıtmaya başlamıştır. Tutuklu Kürt politikacıları, mahkemeye emperyalizmi ve sömürgeçliğini yargıladıkları bir platforma dönüştürme kararlılıklarını dile getirip uygularken, kamuoyu da bu hukuk ve insanlık dışı davanın aleyhinde giderek daha fazla sesini yükseltmeye başlamıştır. Bazı F. Almanya gazeteleri de böyle bir davanın gerçekleşen gerekli oldu olmadığını, yargılananların terörüst oldukları için mi yoksa PKK'ye karşı yürütülen mücadele sorularıyla atılmışlardır. Yine, mahkemeye gözlemleri olarak katılan bir Fransız hukukçu mahkemeyi Nürnberg mahkemelerinin (nazilerin yargılandığı dava) intikamının alınması olarak değerlendirmiştir. Mahkeme salonundaki saldırılar ve teknik önlemlerle tank olan çeşitli uluslararası gözlemciler, buradaki uygulamaların eşi görülmemiş hukuk ve insanlık dışı uygulamalar olduğunu dile getirmişlerdir.

Bütün bu gerçekler de açıkça gösteriyor ki, F. Almanya-PKK Davası insanlığın ve halkların hakları davası savunularına, insan çabası bir hüküm altında tutmak isteyenler arasındakı kıyasla savunma bir parçasıdır; ulusal ve sınıfsal kurtuluş için çalınanlar, kapitalist egemenliği yaratmak isteyenlerin savdıklarıdır.

Ev yine bu dava, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve önderi PKK'yi imha etme planının bir parçası; NATO güçlerinin ortak eylemidir. Ancak buğüne kadar açıkça sergilenen bir gerekçedir ki, F. Almanya-PKK Davası'nda yargılanan ve mahkum edilen, emperyalizmi, sömürgeçliği ve her türlü işbirlikçilik olacaktır. Kazanan ise Kürdistan halkı ve tüm dünya insanlığı olacaktır.

F. Almanya-PKK Davası'na gözlemci olarak katılan bazı dostlarla yaptığımız röportajları yayınlıyoruz

"Bu dava, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı bir davadır"

Kıbrıslı milletvekili Panayotu:

"Bu dava uluslararası hukukla bağdaşmıyor"

Serxwêbûn: Okuyucularımıza kendinizi tanıtır mısınız?

Panayotu: Ben Kıbrıs Demokratik Partisi'nin milletvekili ve avukatım. Bu davada özgürlük uğruna verdiginiz mücadeleyi destekliyorum ve dayanışmamı iletiyorum.

Serxwêbûn: Davaya ilişkin görüşlerinizi açıklar mısınız?

Panayotu: Benim açımdan, bunun bir siyasi dava olduğu açıktır. Bununla, diğer devletleri de ilkönde ulusal kurtuluş mücadelesine karşı değişik tavır almaları için sıkıştırmak istiyorum. Bu dava, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı bir davadır ve aynı zamanda dünya halklarının uyarısına da karşındır. Burada bir yanlışlık vardır; ulusal kurtuluş hareketi bir terörist örgüt

Yunanistanlı gazeteci Dina Vagena: "Bu dava siyasi bir davadır."

Serxwêbûn: Davanın açılmasıyla birlikte, 24-25 Ekim'de mahkemeye gözlemleri kaçır kaptınız. Gözlemlerinizin değerlendirmesini yapabilir mısınız?

Vagena: Bu mahkemede görüldüğü gibi, daha önce hiç görmemiştim. İnsanların dövüldüğünü ve suçlandırıldığını bu mahkemede gördüm. Bir yanlış anlama vardı; tutuklulardan biri "hakimi duymadıklarını" söyledi. Fakat orda vuku bulan olaylar insan haklarıyla bağdaşmayan olaylardı. Polislerin mahkeme meydanaında tutukluları dövmeleri görülmüş bir olaydır. Bunu kabulleniyorum.

Serxwêbûn: Bu davayı siyasal açıdan nasıl değerlendiriyorsunuz?

Vagena: Dava nihayet açıldı. Bunun iki puf noktası vardır: Birinci nokta, ulusal kurtuluş mücadelesinin temsilcilerinin amaçları ve belirli politik sistemidir. Diğer nokta ise, FAC'nin hedef ve politik istemleridir. Tabii ki bunlar kendi içine çelişiyor. Bunların amacı tamamen birbirine zıttır. FAC kendisini hedeflediği koyarı terörist olarak damgalıyor. Kesin olmamakla beraber, fakat birçok parti temsilcilerinin duyduğuna göre, FAC ve Türkiye arasında belirli bir anlaşma vardır. Bu anlaşma, PKK'nın ulusal kurtuluş mücadelesini engellemek, imha ve tecdit etmektedir. Bu tutuklulara karşı suçlamalar net ve açık değildir. Biz bunun öncesinde daha değişik düşünüyorduk. Yani suçlamaların belirli kısımları kesin kaldığını sanıyorduk. Açıklik görülmüyor. Yani siyasi olarak, Örneğin; İbrahim, Ahmet öldürdü deniliyor. Bunların tümü insan haklarına aykırıdır. Tutukluların suçu netleşmediği halde, bunları mahkemeye çıkarmak çok tehlikeli bir şeydir. Bu olay bir kez yapıldı mı, her zaman yapılı.

Serxwêbûn: Davayı hukuksal açıdan nasıl değerlendiriyorsunuz?

Vagena: Uygulamalar eşitlik ilke-

olamaz. Madem ki Kürt halkı baskı altındadır; o zaman buna karşı mücadele verilmelidir. Özellikle mahkemede teknik uygulama çok yanlış; tüm kanunlara ve hukuka aykırıdır. Benim gördüğüm kadariyle, mahkemedeki yargıç acemi ve tecrübesizdir.

Serxwêbûn: Sizce Kıbrıs halkı bu dava karşısında nasıl bir tavır almaldır?

Panayotu: Biz böyle bir siyasi davaya karşıyız. Siz ulusal kurtuluşçu bir hareketisiniz. Kıbrıs'ta ve uluslararası alanda ERNK tanınan bir örgüttür. Bir halk olarak bizim de üzerimize baskı vardır. Ülkemizin yarı TC tarafından işgal edilmiştir. Biz tam özgür bir halk değiliz. Halk olarak, insan hakları, ulusal kurtuluş hareketleri ve halkların kendi kaderlerini tayin hakkından yararlanıyor ve destekliyoruz. Bu dava, uluslararası hukukla bağdaşmamaktadır. Hiçbir gücün diğer bir alana müdahale etme hakkı yoktur. Biz döndüğümüzde kamuoyunu aydınlatmaya çalışacağız. Sizin mücadelesini desteklemek için, tüm çabalarımızı serferber edeceğiz. Kıbrıs'ta mevcut olan Dayanışma Komitesi'nin daha da güçlendirilmesi. Bizim Kıbrıs'ta siyasi mesajımız, sizleri sonuna kadar destekleyeceğimizdir.

Serxwêbûn: Kürt halkı adına, Kıbrıs halkına sevgi, selam ve dayanışmamızı iletiriz.

sine aykırıdır. Anlama koşulları zor olduğu halde tutukluların bazı bölme yerleştilerini daha çok zorluk yaratıyor; özellikle Almanca dilini bilmeyenler için. Kendimiz tank oluk, mahkemede anlaşmanın ne kadar zor olduğunu. Bu dava değişikliği karşı bir davadır. Devletler için, "Terörizden korunmak amacıyla bu uygulamaları gittik". Fakat bence adı bir karar; bu tür koşullar altında anlamaz. O cama ve mikrofonlara baktıkça sikiyoruz. Eğer kendilerini korumak ve tutukluların kaçmasını önlemek istiyorlarsa, bu onların sorunudur. Davanın devam etmesini mümkün görüyoruz. Çünkü mikrofonlar bozuktur ve tercümanlar tam olarak yapıyor.

Serxwêbûn: Davayı kendiniz takip ettiniz. Bunları kamuoyuna ileticeğiniz mi?

Vagena: Zaten mesleğim gazetecilikti. Kısaca, yazacaklarımları sunuldur. Bu dava siyasi bir örgütün temsilcilerini karşı almıştır. Net ve kesin suçlamalar yoktur. Katillerin kim olduğu ve ne suç işlediklerini iddianamede belirtilmediği anlatılmamıştır. Bu dava hukuki çerçeveyi aşiyor ve daha çok siyasi bir niteliktedir.

Serxwêbûn: Tutukluların bulunduğu koşullar değerlendirir misiniz?

Vagena: Tutukluluk koşulları tamamen ihlal edilmiştir. Gün yüzüne çıkarmak yasaktır. Günde sadece bir saat dışarıya çıkma imkanı vardır. Uygulamalar alabildiğince siktir. Bu yabancılık ükelerinin genel sisteminin lanetlenmesidir. Fakat hangi ülkeden yanayla örgütün mensupları olurlarsa olsunlar, bu tür insanlık dışı uygulamalara maruz bırakmak, çok yanlış bir şeydir.

Serxwêbûn: Raporat için teşekkür eder, görüşlerinizi Yunan halkına iletmeniz dileriz.

Vagena: Ben de teşekkür eder, üstün başarılar dilerim.

Yunanistanlı avukat

bayan Kiritä Tasia: "FAC bu davayı yürütmeyecektir."

Serxwêbûn: Okuyucularımıza kendinizi tanıtır mısınız?

Tasia: İsmim K. Tasia, avukatım. Atina'da hem Avukatlık Birliği'nde ve hem de İnsan Hakları Kurumunda yer alıyorum.

Serxwêbûn: Siz Atina'dan bir delegasyon olarak geldiniz. Davanın başlamasıyla birlikte, 24 ve 25 Ekim'de mahkemede gözlemci olarak yer aldınız. Bu konuda görüşlerinizi belirtir misiniz?

Tasia: B. Alman yargıçlarından ve halkından dolayı hayal kırıklığına uğradım. Kendi özgürlüğü ve bağımsızlığı için mücadele veren Kürt halkına destek verilmeliydi. Bu dava, bizim bile hayal edebileceğimizden uzak oldu. Bununla B. Almanya kendi gerçek yüzünü sergiledi. Bu gerçek bir faşist ülkenin yüzüdür. Bu tutukluların şahsında aslında mücadele yargılanmak isteniyor. Kürt halkı 20. yüzyılın sonunda kendi bağımsızlık ve özgürlüğü için mücadele veren dünya halklarından en büyüğüdür. Bu dava insan haklarına ters düşmektedir. Fakat diğer taraftan birçok şey etkileyecektir; yani kendi özgürlüğü, hakları ve inancını uğruna mücadele veren Kürt halkı umutludur. Görüldüğü gibi, hiçbir şey onların mücadelesini önlemeyecektir, zafere onlarıdır.

Bu davadaki tutukluluk koşulları beni çok şaşırttı. Tamamen tüm insan haklarına ve kanunlarına ters düşmektedir. Almanya devletin yeni bir kanun çıkarması çok önemli bir husustur. Böylece, kendisiyle bağdaşmayanları mahkemeye çıkarmak terörist olarak sınıflandıracaktır. Bu da dünyada gelişen ulusal kurtuluş hareketlerine yönelimin bir başlangıcıdır. Şimdiki PKK ile bağlantılıdır. Tüm halkın buna bilmesi gerekir. Biz bu kanun daha önceden Yunanistan'da duyumsak. Bu yeni yasayla Alman Devleti tüm dünya halklarını kendi mahkemesinde yargılamaya kalkabilir. Fakat FAC bu davayı yürütmeyecektir. Diğer taraftan bütün Kürt halkının maratonu daha da yükseltilecektir. Diğer ülkelerin ve kamuoyunun Kürt halkının mücadelesine desteğini sağlayacaktır. Daha birkaç senede Kürtler hakkında fazla bilgi yoktur. Fakat günümüzde herkes onların haklarından ve bağımsızlıklarından bahsetmektedir.

Serxwêbûn: Siz bir avukat ve gazeteci olarak, döndüğünüzde kendi halkınıza, Kürt halkına, özellikle işi, gazeteci ve diğer avukatları hangi mesajı ileticeksiniz?

Tasia: Emparjeye karşı seslenir yükseltmelerini. Bunun insanlığı, dünya halklarını ve tüm ulusal kurtuluş hareketlerini algılamaya çalışıyor. Soru, bizim çabalarımıza bağlıdır. İster FAC olsun, ister diğer bir ülke olsun, hangisi yeniden Hitler ruhunu canlandırıyor çalırsya ve yeni metotları ortaya koyarsa buna karşı çıkmalıyız. Bu Avrupa açısından çok tehlikelidir. Tarihte bile dünyanın demokrasisi beşiği Avrupa'dır. Fakat FAC Avrupa'yı tehlikeye sokmaktadır.

Alman Devleti, Türkiye'nin Kürt halkına karşı yürüttüğü savaşta tamamlamaktadır. Ve ileri halklar bükümlü faşist Almanya'yı kabul etmemektedirler. Demokrat insanların ulusal kurtuluş mücadelesine destek vermeleri için çaba haralayacağız.

Son olarak, Kürdistan dağlarında özgürlük uğruna mücadele veren savaşçıların bağımsızlık mücadelesini ve haklarını candan selamlıyorum.

"Kendi ülkesinde özgürlük uğruna mücadele edenler bir başka ülkede yargılanamazlar."

İsvaç Yeşiller Partisi Parlamenterleri Adam Ragnhild Pohanka

Serxwêbûn: Okuyucularımıza kendinizi tanıtır mısınız?

Pohanka: Adam Ragnhild Pohanka, İsvaç'te Yeşiller parlamenteriyim. Aynı zamanda, İsvaç'te bulunan Kürt halkının insan hakları mücadelesine dayanışmamda olan bir Kürt komitesinin üyesi ve önde gelen temsilcisiyim.

Amacım, bu davayı takip etmektir. Çünkü bu dava, dünyada veya Avrupa'da, birçok ülkede Kürt insanlarının siki bir tabakıt altında bulunduruldukları ifade etmektedir. Ve ilk olarak Avrupa'da yabancısı bir örgüt mahkeme önüne çıkarılıyor. Bununla birlikte, başka bir ülkede sözümüne işlenmiş bir olay da konuşulabilmektedir. İddialar konusunda, herhangi bir bilgi, kanıt olmasına rağmen, Kürt politikacıları mahkeme önüne çıkarılmaktadır.

Davanın ilk gününde büyük bir skandal yaşandı. Yargılananların davayı provoke ettikleri söylendi. Hayır, doğru değil! Çünkü ilk etapta yargılananların birisi mahkeme huzuruna çağrıldı. Teknik araştırmalar bozuk olması ve söylenenlerin tercüme edilmesinden dolayı, ye-

dimleşirdi.

Kürtler dünyada ülkesi olmayan en büyük halklardandır. Ve kendi haklarını özgürlüğü için mücadele etmektedirler. Başka halklar da var. Fakat Kürtler gibi büyük ve belirgin değillerdir.

Serxwêbûn: Teşekkür ederiz.

"Mücadele etmek, baskı altındaki tüm halkların görevi ve hakkıdır."

Bizler, Kıbrıs Komite adına, Kürtlere karşı açılmış olan bu davaya karşı dayanışmamızı, özgürlük ve insan hakları için mücadele eden Kürt halkına desteğimizi iletiyoruz.

Biz tümüyle insan haklarından, her yerde özgürlük fikrinin ve siyasi inancının ifade edilmesinden, herkesin kendi ulusal kurtuluş hareketi için uluslararası desteği sağlanmasından, bu hakkın herkes tarafından saygıyla karşılanmasından, özgür-demokratik Avrupa Birliğinden, dünya çapında anının yapılmasından yanayaz ve bütün bunların takipçisiyiz. Böyle bir ortamda Kürt yurtseverlerine karşı katibaktar ve açılan dava, Avrupa ülkeleri için talihsiz bir olaydır.

Döngüleştirilerek bir şeyi netleştirmeyeceğiz: Neye karşı tepkilerimiz olmalıdır; değişikliğimiz mi bize yön vermelidir? Bir kurtuluş hareketi terörist bir örgüt değildir. Ulusal kurtuluş mücadelesi terörist değildir.

Mücadele etmek, baskı ve zulüm altında olan tüm halkların görevi ve hakkıdır. II. Dünya Savaşı'nda tüm Avrupa ülkeleri bu hakları yararlanarak -açık savaşın yanı sıra- işgale karşı direnmiş ve kurtuluş hareketini geliştirmişlerdir. Bu nedenle ki, bu tür savaş haklı ve meşru olarak kabul edilmiştir. Bugün ise, kendi ülkelerinde suçsuz, masum insanların hedef alınmışlardır, hapse-

riinden kalmadı. Bunun üzerine gardiyanları saldıraya geçerek, karmakarışık bir ortam yaratıldı. Cam bölmenin yukarısında duruyordum. Ve olayların bir bölümünü yakından izleyebildim. Diğer ölkenliğinin bir konu ise; tercüme durumu idi. Konuşmaların içeriği Almanca çevirisinde anlaşılabilirliyordu.

Tutukluluk koşullarına gelince; tutuklular 1,5 senedir izole edilmiş ve şimdiki "kafeste tutulan hayvanlar" gibi cam bölmenin arkasında tutuluyorlar. Cam bölmede çok sayıda gardiyan da yer alıyor. İster suçlu, isterse suçsuz olsunlar, bunlar insandır ve insanca muamele yapılması zorunludur. Avukatlarıyla doğru-dürüst görüşme imkanları da bulunuyor. Bu davayı böyle yürütmek imkansızdır.

Serxwêbûn: Mahkeme başkanı, bu hukukî bir dava olduğuna ileri sürdü. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Pohanka: Hayır! Federal Almanya'da işlenmiş bir olay karşısında -ki buna inanıyoruz- bu insanları terörist olarak hukuki açıdan yargılamak doğru değildir. Bu insanları, kendi ülkesinde özgürlük uğruna mücadele eden bir hareketin mensuplarıdır. Böylesi hareketler bütün dünyada vardır. Fakat bunlar başka bir ülkede yargılanamaz.

Serxwêbûn: Mahkeme salonu önünde çok sayıda Kürt gösteri düzenlendi. Ve siz de buna tanık oldunuz. Bunlar sizin üzerinize ne tür izlenimler yarattı?

Pohanka: Gerçek anlamda büyük oldukları ve desteklediklerini gördüm. Kürtler dünyada ülkesi olmayan en büyük halklardandır. Ve kendi haklarını özgürlüğü için mücadele etmektedirler. Başka halklar da var. Fakat Kürtler gibi büyük ve belirgin değillerdir.

Serxwêbûn: Teşekkür ederiz.

Serxwêbûn: Teşekkür ederiz.

Serxwêbûn: Teşekkür ederiz.

Serxwêbûn: Teşekkür ederiz.

Serxwêbûn: Teşekkür ederiz.

Serxwêbûn: Teşekkür ederiz.

Serxwêbûn: Teşekkür ederiz.

Serxwêbûn: Teşekkür ederiz.

Serxwêbûn: Teşekkür ederiz.

Serxwêbûn: Teşekkür ederiz.

Serxwêbûn: Teşekkür ederiz.

Serxwêbûn: Teşekkür ederiz.

Serxwêbûn: Teşekkür ederiz.

Serxwêbûn: Teşekkür ederiz.

Emperyalizmin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı yeni bir komplo

“Kürtler, İnsan Hakları ve Kültürel Kimlik” Konferansı

Baştarafı 1. sayfa

çıkarma çözümü yolunda adımlar atılmaya çalışılmaktadır. Bu amaçla, sorunun Amerikalı çevreler içinde de tartışılması için çaba gösterilmektedir. Varlık istenen hedef, ilk ede, sorunun Birleşmiş Milletler platformuna taşınması ve Kürtler adına bir temsilcinin gözetiminde BM oturumlarına katılımının sağlanması; bunun ardından “Kürtlere Kültürel Özerklik” planının uygulanması için başta Türkiye olmak üzere sömürgeci ülkeler üzerinde baskı kurulmasıdır. Bu amaç ulaşmak için, Paris Konferansı, bir sigranta tahtası olarak kullanılmış; sözde tüm Kürt örgütlerini bir araya topladıkları ve bu konuda ilk defa uluslararası bir konferans gerçekleştirme başarısını gösterdikleri iddiasıyla, Kürt halkının avukatlığını yapma hakkını kendilerine tanımlamışlar.

Paris Konferansı, Kürdistan halkının iradesini temsil etme yetkisinde ve gücünde olmadığı gibi, pratik işleyiş olarak da bir avuç işbirlikçilerin Kürdistan’ın satışa çıkarma çabalarını en açık şekilde sergilenmiş olmuştur. Emperyalistlerce ortak hazırlanan karar maddeleri yine kendilerince onaylanmış tüm konferans iradesi gibi yapılmıştır; Kürdistan halkının gerçek temsilcisi gücün itirazlarına kulak tıkanmıştır. Bu bize şaşırtıcı da değildir, zira Paris Konferansı çalışan minareye hazırlanan kilif olmaktan başka bir şey değildi ve emperyalistlerle işbirlikçilerin ruhuna tam da uygun bir platformdur. Burada, her ne kadar sadece insan hakları sorunu açısından meseleye yaklaşan masum bir platform süsü verilmişse de, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesine ve bağımsızlık hedefine alternatif olarak çıkarılmak istenen “kültürel özerklik” politikasının pratik adımları atılmış; Fransa, Kürdistan sorunun çözümü içinde iddialı bir rolle ortaya çıcağından ilan edilmiştir. Bu ve daha sonraki gelişmeler, ABD’nin de “kültürel özerklik” politikasının geliştirilmesine en aktif rolle ortaya çıkması hazırladığını göstermiştir.

Bu politikanın yerli uzantıları olarak da tüm işbirlikçi-reformist güçler hareketlenmişler birlikte, Paris Kürt Enstitüsü ve Başbakan Kerdan Nezari’ni önderlik rolünün tanınması istendiği de daha açıkça gözler önüne serilmiştir. Ancak sadece bu da değil. Emperyalistlerin asıl amaçları, her an ellerinin altında hazır bulundurulacakları, günü geldiğinde Filistin örneğinde görüldüğü gibi, yine geçmişte “Kürt Teali Cemiyetleri” örneğinde görüldüğü gibi -bir çok olarak kullanıp amaçları doğrultusunda hareket etmişleri -cekerleri ajan yapılmaları, kişileri, grupları ortaya çıkarmak, eğitmek, bunlara uluslararası alanda teşvik ve destek sağlamaktır. Bu nedenle Kerdan Nezari’nin sayısı artacaktır. Her emperyalist devlet kendi Kendalları yetiştirecektir. Bu konuda İngiltere ve İsveç’in de yoğun çabaları içinde bulunduğuy bilinmektedir.

Geçtiğimiz dönemlerde yapılan Stockholm Konferansı bu çalışmaların bir ön adımı olmuştur, 1990 yılının Temmuz ayında İsveç’ti yapılması planlanan Paris Konferansı benzeri bir konferans bu konudaki çabalarda yeni bir adımla teşkil edecektir. Planlara göre, bu konferansın ardından da 1991 yılında Londra’da benzeri bir konferans gerçekleştirilecektir. Görüldüğü gibi, çalışmalar tüm emperyalistlerce koordineli bir şekilde geliştirilmekte; Kürt işbirlikçilerine düşen iş, kendilerinin daha

iyi uşaklık yapabilecekleri konusunda emperyalistlere daha çok güven vermek, öne çıkmaya çalışmak, kendi içlerinde böyle bir uşaklık yarışını sürdürürken, PKK’ye karşı da yekvücut hareket etmekte. Onlar bilmiyorlar ki, emperyalistlerin gözüne girmenin yolu; PKK’ye karşı en iyi savaş vermekten geçmektedir, çünkü varlık nedenleri budur; bunun için emperyalistlerce beslenmektedir.

Emperyalizm ve yerli uşakların Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini ezme ve onları karşı bir alternatif olma çabaları geçmişimiz günlerde yaşanan derinleşen değişimlerle daha da açık ortaya kondu.

Paris Konferansı’nın hemen ardından Paris’te gizli bir toplantı yapılarak değişik parçalarından işbirlikçi Kürt örgütleri, tüm Avrupa sahında Kürt Enstitüsü benzeri bürolar açma karar aldılar ve aynı dönemde Belçika’da Kürt Enstitüsü kuruldu.

Bu gelişmenin olduğu günlerde Fransa, B. Almanya, Avusturya, İtalya ve İsveç’i içlerine bakanlarını katıldıkları bir toplantı yapıldı ve “Kürt sorunu”na başta PKK’ye karşı alınacak önlemler” tartışılıp kararlar alındı. Bunun anlamı, Avrupa çapında PKK’nin faaliyetlerinin engellenmesi amacıyla PKK’ye karşı kapsamlı uygulamaları içine girme zorunluluğudur. Federal Almanya’da PKK Davası’nın açılması, başta F. Almanya ve Fransa olmak üzere birçok Batı Avrupa ülkesinde Kürdistanlı kitlelere ve yaşlı kuruluşlarına yönelik baskı ve saldırıların yoğunlaşması ve bütün bunlara paralel olarak emperyalizmin işbirlikçi uşaklarına uluslararası alanda manevra sahaları açtıkları toplantıları peşpeşe gelişimleri dikkate alındığında, işbirlikçi Kürt örgütlerini Batı Avrupa çapındaבודה açma kararını vermeleri ve işleri bakanlıklarının PKK’ye karşı alacakları özel önlemleri belirlemek üzere toplantı yapmaları daha da anlam kazıyor. Bütün bu çabalar, uluslararası alanda PKK’yi imha ve ona alternatif olarak işbirlikçi güçlere taze kan verip gelişmeye amacına yönelikti. Bu da emperyalizmin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini ezmede giderek daha aktif role soyunduğunu ortaya koyuyor.

Bütün bu emperyalist ve yerli işbirlikçi çabalara karşı son sözü, Parti Önderliğimizin değerlendirmelerinden aldığımız şu anlatıyla ifade etmek istiyoruz:

“Baştan beri bu tehlikeye karşı her türlü önlemleri alan Parti hareketimiz, bugün gelişmiş mücadele olanaklarıyla, bütün Kürdistan’daki etkinliğiyle, uluslararası alandaki mevzi-tensimesi bunları da rahatsızlıkla teşhir-tercit edip, Kürdistan devrimine bunlardan gelen tehlikeleri bertaraf etmede daha azimli, kararlı ve başarılı olabilecektir. PKK’nin bu işbirlikçi konferans platformuna karşı geliştireceği platform, çoktan beri her ilah edilmiştir, hem de pratikte yürürlüğe olması sağlanmıştır...”

“... Bu gelişmeler karşısında PKK önderliği, baştan beri çıkışının temelinde yatan teorik, ideolojik, siyasi doğrultusunun gücü bir şekilde doğruladığını görmekte, PKK’nin Kürdistan devrimindeki tarihi rolünün nazil vazgeçilmez olduğunu, artık uluslararası gelişmelerde de yerinin olduğunu tamamen açığa çıkarttığını bilerek, haklılığının bir kez daha doğrulanmasına tanıklık edecektir.” (Emperyalizmin ve işbirlikçilerin geliştirmek istedikleri ulusal-kültürel özerklik üzerine, Serxwebûn, Haziran 1989)

PKK- Avrupa Temsilciliği’nin dağıttığı bildiriği yayınıyoruz.

Kürt sorunu salt bir insan hakları sorunu değil; ulusal bir sorundur

Tüm ilerici-demokratik kamoyun!

14-16 Ekim tarihlerinde Paris’te bir konferans düzenleniyor. “Kürtler, İnsan Hakları ve Kültürel Kimlik” konulu konferans, Paris Kürt Enstitüsü ve Bayan Mitterrand’in başkanı olduğu Özgürlükler Vakfı’nın işbirliği ve çeşitli kişi ve örgütlerin katılımıyla gerçekleştiriliyor. Açıklandığına göre, konferansa Kürtlerin içinde bulunduğu çeşitli sorunlar, insan hakları ihalleri ve kültürel kimliğinin korunması sorunu ete alınıp değerlendirilecek ve sonuçta çeşitli kararlara ulaşılmaya çalışılacak.

Konferansa, adeta tüm dünya unutulup bir kenara atılmış; yüz yıllardır sorunlarına kulak tıkanmış bir halkın, Kürt halkının sorunlarının ete alınacağı belirtilmesi, ilk anda ilerici ve olumlu bir çağrışım yapıyor. İnsan hakları gibi canalıcı bir soruna işaret edilmesi de bu çağrışımı kuvvetlendiriyor. Ama acaba gerçek böyle midir? Gerçekten bu toplantı Kürt halkının sorunlarına objektifçe yaklaşp çözüm yolları arama amacında mıdır?

Ne yazık ki hayır! Bu çağrıya varmak için, konferansın sonuçlarını beklemek gerekmiyor. Konferansı gerçekleştirenler konuyu, Kürdistan halkının mücadelesine yaklaşmaları ve bizzat konferansın içeriğinin somutlaşmış olan ve konferansa adını veren “insan hakları ve kültürel kimlik” sözcükleri, bu toplantının Kürdistan halkının sorunlarına objektif yaklaşmaktan ve çözüm gücü olmaksızın uzak bulduğundan gösteriyor.

Her şeyden önce, Kürdistan halkının sorunları “insan hakları ve kültürel kimlik” sorunu derekesine düşürülüyor ki bu, sorunu biralakım gözümek, onu doğru ele almakta dahi uzak olduğunduy gösteriyor. Çünkü, Kürdistan halkının temel sorunumuz uluslararası sorunu olduğu, bu soruna çözüm getirilmeksizin Kürt halkının hiçbir sorunumuz çözümlenemeyeceği gerçeği gözardı ediyor. Bugün Kürt halkı bir varlık-yokluk savaşına vermektedir. Yani, ulusal varoluş-yokoluş kavgası yürütmektedir. Bu ise, Kürdistan halkının kendi kaderini tayin hakkına somutlaşmaktır. Yani, Kürdistan halkının tüm sorunlarının çözümü, kendi kaderini tayin hakkının kullanılıp kullanılmamasına bağlıdır. Konferansı düzenleyenler, süslü sloganlar altında Kürt halkına dostluk gösteriş yapmakta ama onun canalıcı sorunu olan kendi kaderini tayin hakkını “kültürel özerklik” derekesine düşürmektedirler. Her halkın ulusal sorunumuz gözardı edip, onun kültürel kimlik sorunundan dem vurmaktadır. Oysa Kürt halkının sorunu, sadece kültürünün saldırıya uğraması ya da kültürünü koruma sorunu değil; bir halk, bir ulus olarak varlığını koruma, kendi ulusal kimliğine kavgası sorundur; yani bağımsızlık ve özgürlük sorundur. Kürt halkının sorunumuz böyle tespit edip, çözüme bu temelde yaklaşılmalıdır onun sahte dostları sıfatından başka safata layık olamazlar; bu halk adına konuşamaz ve onu temsil edemezler.

Yine, konferansa düzenleyenler “insan hakları” sorunundan dem vurmaktadırlar. Konferansa katılacak birçok “tanınmış şahsiyet” vardır. Bunlar NATO ülkelerinin stratejilerine sıkı sıkıya bağlı şahsiyetler’ ve NATO, bugün Kürdistan halkına karşı yürütülen soykım savaşının en belli başlı destekleyicileridir. Kürdistan halkının en azlı düşmanı olan, Kürt halkını tarihten silmek için her türlü yola başvuran Türkiye Cumhuriyeti bir NATO ülkesidir. Kürt halkına kan kustururan, Kürdistan’da her gün insan haklarını ayaklar altına alan Türk ordusu ve yöneticileri NATO’nu hem belkemiğini oluşturmaktadır. Kürt halkına karşı yürütülen soykım savaşını NATO karargahlarında planlanmaktadır. Sadece Kürdistan’da değil, Avrupa alanında da Kürdistan halkının öne günlerine karşı ortak bir savaş yürütülmektedir. Bunun en büyük belgelerinden biri olan Federal Almanya-PKK Davası hakkında başlatılacak Kürdistan halkının idamını ortak olarak imzalayanlar ve bunlara alık tutanlar, Kürdistan’daki insan hakları ihallerinin en başta gelen sorumlularıdır. Bu politikaları lanetleyenler, Kürdistan halkının sorunlarına sahip çıkamazlar, insan haklarını savunamaz ve koruyamazlar. O halde, Paris Konferansı neyin kurtarıcılarına soyunuyor? Hangi insan hakları ihallerinden söz ediyor? Bir halkın ulusal sorunumuz ilah edenler onun katliamları ortak oluyorlar demektir. Bir halkın bağımsızlık ve özgürlük hakkına saygı duymayanlar, onun öne gücünü “terörist” olarak damgalayıp her türlü imha yöntemiyle üzerine gideler kendileri insan hakları ihallerine ortak olmaktadır. Bu lekeyi alınırların, masum Kürt insanının kanını ellerinden silmeyenler insan hakları ve kültürel haklardan sözetiklerinde aklı hemen bir son takılacaktır: Bunun altında yatan hesap nedir? Evet, Paris Konferansı nun altında yatan hesap nedir?

Kamoyun, Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine alternatif olarak, Avrupa sosyal-demokrasisi, Kürt köçleri-burjuva reformistleri ve Türkiye’deki bazı sosyal-demokrat çevrelerin “Kürt halkına kültürel özerklik” sloganı etrafında bir araya geldiklerini bilmektedir. Kürdistan sorunumuz “kültürel özerklik” temelinde “çözümü” hedefleyen bu çevreler, mevcut sömürgeci statüsünün devam etmesini, sınırların olduğu gibi korunmasını, ancak Kürt halkının kendi dilini konuşması ve kültürünü yaymasını haklarını tanımaması amaçlamaktadırlar. Yani, bağımsızlık ve özgürlük hedefinin karşısına “kültürel özerklik” hedefini çıkararak Kürt halkının gözünlün boyanmasını ve böylece başlarını ağırtan “Kürt meselesi”nin çözümü kavuşturulmasını istemektedirler. Bunu sağlamak için de, “Türk devletini imha etmeyi ve onun katı inkarcı politikasını terkmesini sağlamaya amaçlamaktadırlar. Yani, onların Kürdistan’da insan hakları ve kültürel kimlikten sözetmeleri, Türk devletini “yumuşatma” amacını güdüyor. Bu çevreler, bu konuda atılacak adımlarda geç kalınmasını Kürdistan’ın bütünüyle kaybedilmesi ve bağımsızlık hareketinin güçlenmesi tehlikesini doğuracağına inanmakta; bu nedenle de bu yönlü konferans ve toplantıları geliştirecek soruna dikkati çekmeyi hedeflemektedirler. Kürdistan’da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini kendi çıkarları için bir tehlike olarak gören bu çevreler, bu mücadelesinin önderi PKK’nin tasfiyesi temelinde ancak hedeflerine ulaşabileceklerine inanmakta; bu nedenle de PKK’yi “terörist” olarak nitelendirip ona karşı mücadeleyi haklı gerekçelere kavuşturmaya çalışmaktadırlar. Federal Almanya’da açılan PKK Davası’nın perde arkaında yeralan ve kültürel özerklik karşılığı PKK’ye karşı savagna konusunda Türk sömürgecileri ile anlaşmaya varan TEVEGER güçlerinin bu konferansa baş aktörleri arasında yer almaları bu gerçeğe ortaya koymaktadır.

Tarihte birçok halkın mücadelesine karşı geliştirilen tasfiye ve etkisiz kılma müdaceleleri birçok parlak slogan ardına gizlenerek yürütüldüğü konmuştur. Bugün de Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine karşı savag yürütülenler, Kürt halkının kültürel haklarından ve Kürdistan’da insan haklarının ihlal edilmesinden dem vurarak aynı çabaları yürütülmektedirler. Kürdistan’da insan haklarının ihlal edildiği; hiçbir insanı hak ve özgürlüğe izin verilmemiş ve yine, Kürdistan halkının kültürel değerlerinin gaspedildiği, yasaklandırıldığı ve yok edilmiş olduğu bir gerçektir. Ama bugün Kürdistan sorunumuz sadece bu çerçevede ele almak, Kürt halkının ulusal sorunumuz ve kendi kaderini tayin hakkını gözardı etmek, Kürt halkına dğmanlık yapmanın : bir diğer biçimidir. Kürt halkının sorunlarının çözümü onun ulusal sorunumuz çözümlüne bağlıdır. Bu da Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin haklılığını ve ilerleticiğini gösterir. Bu gerçeği görmeyenler ve Kürdistan halkının bağımsızlık mücadelesini “teröristim” olarak adlandırıp ona karşı düşmanca tutum takınanlar Kürt halkının dostu olamazlar.

Tüm ilerici, demokratları ve insan hakları savunucularını bu gerçeği görmeye, Kürdistan halkı ile doğru temellerde dostluk geliştirmeye ve onun haklı mücadelesini desteklemeye çağırıyoruz.

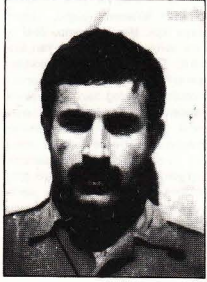
**-Yaşansın Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!
-Kahrolsun sömürgeçlik, emperyalizm ve her türden gerçillik!**

**PKK Avrupa Temsilciliği
14 Ekim 1989**

AJAN-PROVOKATÖRLERDEN İTİRAFLAR - II

Bir ARGK komutanının ajan-provokatör Fevzi Açıkgöz'le yaptığı röportajı yayınlıyoruz

"PKK'yi terörist ilan etmek için, Palme suikastını SÄPO, İbrahim Güçlü ve Hüseyin Yıldırım'ın da içinde yer aldığı bir ekiple planladık"

Ajan-provokatör Fevzi Açıkgöz

ARGK komutanı: Özellikle son dönemlerde, PKK'ye karşı yoğunlaşan bir ajan-provokatör saldırı sözkonusu. Gerek direkt TC ve gerekse uluslararası istihbarat örgütlerinin organizatörlüğünde, adeta çok uluslu bir şekilde oluşturulan, önemli bir bağlantısına, ilkel milliyetçi ve küçük burjuva reformist, teslimiyetçi kesimin oluşturduğu bir saldırı furması yürütülüyor. Bu yapılanmaların PKK'yi, ne olursa olsun, imha etme, gelişmesini provoke etme, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'a yönelik suikaste bulunma girişimleri sözkonusudur. Bu, '89 yılı içinde bir hayli yoğunlaştı. Bildiğimiz kadarıyla, siz de kişi olarak, böyle bir yönelimin içinde, fiili olarak yer almış bir kişisiniz. Biz Kürdistan, Türkiye ve dünya kamuoyunu bilgilennmesi, aydınlanmasını açısından, sizin bir söyleşi yapmayı uygun gördük. Söyleşime, nerede ve nasıl ajantlığınızı sorarak, kendinizi tanıttırma başlayalım.

Fevzi Açıkgöz: Benim adım Fevzi Açıkgöz, Diyarbakırlıyım. Diyarbakır'ın Mirakan köyünde doğdum. 1960 doğmuşum. Daha sonra Diyarbakır'a taşındım. İlk orta ve lise öğrenimini Diyarbakır'da gördüm. Babam işçidir.

A. K: Bu ajan faaliyetine girmeden önce, siz siyasi çevrelerle, devrimci güçlerle ilişkileriniz oldu mu?

F. A: Okulda, ipe çağlarındayken çevremde şu güçler vardı, ama ben kendine çeken bir durum yoktu. Hatta, aralarındaki tartışmalar, beni onlardan uzaklaştırdı.

A. K: Peki, ilke çevrenizde devrimci güçlerle ilişki içinde olanlar var mıydı?

F. A: Evet, benim kardeşim vardı. Adı Heybet'tir; Heybet Açıkgöz. Kendisi KAWA örgütünde yer alıyordu. Onun zaman zaman telkinleri oluyordu. "Gel, işleme yapalım, şunu-bunu yapalım" biçiminde telkinleri oluyordu ama, onu azarlıyordum, kendisine kanmıyordum.

A. K: Yani kardeşinizin yaklaşımlarına, sizi mücadeleye kazandıran çabalarına olumlu cevap vermiyordunuz.

F. A: Evet, daha çok, uzaklaşma çabaları içindeydim.

A. K.: Peki Fevzi, siz nasıl bu ajantlaşma işine girdiniz, ne zaman

girdiniz?

F. A: 1980'de oldu bu. Kardeşimin bazı öldürme olaylarından dolayı arınma durumu doğdu. Bundan dolayı, hemen her gün evimiz basılıyordu; ben de kardeşimden dolayı sürekli olarak gözaltına alınıyor, işkenceye uğruyordum. İşte, bu gidip gelişler sonucunda, "Ya kardeşini teslim ederim, ya ölürsün" tehditlerine boyun eğdim ve kendilerine yardım etme konusunda söz verdim. Bu, zamanla, para teklifleriyle birlikte, ihbarcılık biçiminde yürütülen bir ajantlığı dönüştü. Benim bu bağlantımı sağlayan Komiser İzzettin'dir. İlişkilerimi onunla sürdürüyordum.

A. K: Peki, ne kadar para alıyordunuz?

F. A: Bana, ilkin yüzbin liralık teklifle bulundunuz. Bu, daha çok prim alma biçimindedir. Mesela, Mahmut Şahin, Hanif Miran ve Kemal adındaki kişileri tesbit ederek, bunları yakalattım. Hepsi de KAWA çevresindedir. Bunları yakalattığımda, Komiser İzzettin'den yüzbin lira kadar-ki o zaman için büyük bir paradır bu- para aldım. Daha sonra bu türden ihbarlarım devam etti. Aldığım para, verdiğim güven ve ihbarlara göre yükseliyordu. Aradan iki-üç ay geçtikten sonra, ikiyüzbin lira kadar para aldım.

A. K: Peki, ajantlaşma süreci içinde, gerek başta ve gerekse sonrasında, nasıl yöntemler kullancağımız, ne gibi yollar zorlayacağımız konusunda, herhangi bir eğitim aldınız mı?

F. A: Yok, böyle bir eğitim olmadı. Daha çok, "İpti şuruna kontak kur, şunu takip et, iş ve ev adreslerini bul" bunun gibi şeyler söyleniyordu. A. K: Yani sizde daha çok, bir pratikite yetmişe olayı sözkonusu. F. A: Daha doğrusu, amfiteatöre bir çalışma içindeyim. "Al bu kadar para, git teslim et" gibisindedir. Profesyonel çalışma günümüzde oluyor daha çok.

A. K: Profesyonel eğitim faaliyetini daha çok günümüzde mi oluyor yani?

F. A: Evet.

A. K: Peki, daha sonraki çalışmalarınız nasıl oldu, nasıl gelişti?

F. A: Daha sonra, İsveç'e gitmek istedim. Bunu Komiser İzzettin'e ilettim. O da bunu otomatik karşıladı. Bana İsveç'ten bir adres de verdi; "Gidersen bununla ilişki kurarsın" dedi. Ben de bunu kabul ettim. Bana verdiği adresin sahibi İsveç'teki TC konsolosluğuna bağlı çalışıyormuş.

A. K: Yani, İsveç'teki Türk konsolosluğuna bağlı çalışmanı salık verdi.

F. A: Evet, ben de bunu kabul ettim. Ondan sonra da, pasaport işlemlerini İzzettin'yüklenidi ve Danimarka üzerinden İsveç'e gizli olarak geçtim. İsveç'e geçtikten sonra sağış iticada bulundum. İltica istemiş 1982'nin başında kabul gördü. Ondan sonra da, İzzettin'in bana vermiş olduğu adrese kontak kurdu.

A. K: Hangi adrestir?

F. A: Adres, Stockholm'de idi. Mehmet Eroğlu isminde biridir. Ben, Mehmet Eroğlu'nu Stockholm'de görmüştüm. Kendisi de, İzzettin'den benimle ilgili mektup aldığı söyledi,

çalışmam isteyip-istememediğini sordu. Ben de hazır olduğumu belirttim. Ve ajantlık faaliyetlerimi burada da sürdürürme kararı aldım.

A.K: Mehmet Eroğlu konsolosluğa bağlı çalışan biri midir?

F. A.: Konsolosluğa görevli olup olmadığını bilmiyorum ama, konsolosluğa bağlı çalışmasını, konsosluka ilgili bağlantısını anlamında söylüyorum.

A.K: Demek Türk konsolosluğunuzun adamdır?

F. A: Evet, yetkili bir adamdır. Bu dönemde Stockholm'ü iyi tanıyama çalıştım. Özellikle Türk ve Kürt göçmenlerin kaldıkları yerleri iyi tanıyama çalıştım. Buradakilere kahve geldi gidip gelecek, insanları tanıyama çalıştım. Burada da, beşbin İsveç

"...Bu toplantıda senaryo hazırlanmıştır: PKK, Palme'yi öldürecek; sebebi ise, İsveç'in PKK'yi terörist ilan etmesi ve PKK Genel Sekreteri'nin İsveç'e kabul edilmemesidir. Senaryonun çerçevesi buydu. Daha sonra çeşitli toplantılar oldu. Toplantılara İsveç basını gitti ve yarı, haftalarca yazdı. Yine İbrahim Güçlü'nün aracılığıyla örgütlerin desteği alındı. Kürt örgütleri televizyona çıkarıldı. Mahmut Bakı, bir sürü lider, Kürt Federeasyon Başkanı Salih Ince, Irak Kürdistanı lideri TV'ye çıktı. Burada, PKK'den şüphelendiklerini, PKK'nin böyle bir eylemi yapabileceğini dile getirdiler..."

Bunu daha çok Cevdet ve Ali yapıyordu. Yine, o günlerde 12 Eylül'ü kırına yürütüştü oldu. Biz bu yürüyüş katılıp, yürüyüşü provoke etmeye çalıştık. Türk konsolosluğunuz önüne geldiğimizde, konsolosluğa taşlamaya başladık. İsveç polisi çok büyük tedbirler almıştı. Bunu Mehmet Eroğlu bize söylemişti. Biz taşlakken, kitle de taşlamaya başladı. Polisle ilişkiler oldu, yürüyüş provoke edildi. Aynı zamanda yürüyüşe katılan isimleri de tesbit edip, liste halinde Mehmet Eroğlu'na verdik. 1984'te Dev-Yol'un bir dayanışma derneği vardı. Hemen hemen tüm sol örgütler araya girdi. Restaurant gibi bir verdi. Bana bir fotoğraf makinası verdi. Eroğlu, Bununla araya gelip gidenlerin resmini çekiyordum. Çektığım fotoğrafların bir kopyasını da Eroğlu'na veriyordum. Kimse bundan şüphelenmiyordu, herhalde fotoğraf çekeni bir durumdaydım. Fotoğrafların çektiğimlere de birer kop veriyordum. Ayrıca buraya gelip gidenlerin siyasi tartışmalarına da not ediyordum. Hangi örgüt hangi örgüte yakın, kim hangi örgütün içinde; bütün bunları tesbit ediyordum.

A. K: Yani, siyasi güçlerin arasındaki çelişkileri, gerek istihbarat rapor etme durumunuz var.

F. A: Evet, bunları Eroğlu bana talmat olarak vermişti, ben de not ediyordum. Tabii bu dönemde bildiriler de çıkıyordu, arasında bildiriler de dağıtıyorduk. Dağıttığımız alanlar göçmenlerin kaldıkları semtlerdi. Bildiriler aşağı yukarı aynı içerikliydiler.

A. K: Peki, siz hem cuntanın propagandasını yapan bildiri dağıtıyordunuz, hem de sol derneklerin içinde gidiyorsunuz?

F. A: Bildirileri biz açık dağıtıyorduk. Hatta ben siyasi tartışmaları da açık yapıyordum. Bunu Cevdet ve Ali yapıyordu. Bildirileri, geçeleri gidip posta kutularına atardık.

A. K: Yani, daha çok Cevdet ve Ali üzerinde yönlendirici konumdaydınız; ayrıca bildiri dağıttıklarını gece yaparak, kendinizi kamufle ediyordunuz.

F. A: Evet. Ondan sonra '85 yılına geldik. PKK çok konuşuluyordu.

A. K: Neden?

F. A: Öldürme olayı olmuştu. Ayrıca PKK artık silahlı savaş yürütüyordu.

A. K: Hangi öldürme olayı olmuştu?

F. A: Bilmiyorum. Üpsald'e bir olay olmuştu. İşte tüm bunlar PKK'yi çok konuşuyordu. '85'in başlarında Eroğlu'nun evine gittiğimizde, İbrahim Güçlü'yi orada gördüm. Çünkü, onun bir Kürt lideri olduğuna biliyordum.

A. K: Sözüml ettiğiniz İbrahim Güçlü, Ala Rızgar'ın lideri mi?

F. A: Evet, evet, oydü. Ben Eroğlu'nun evine gidince bizi tanıştırdılar.

A. K: Peki neden tanıştınız?

F. A: Benim konsosluka ilişkim vardı, kendisinin lider olduğuna biliyordum. Ben kendimi saklamak istiyordum. Oysa, baktım ki, kendisi konsolosluğunuz da ve çok samimi. Adamlar kendi aralarında çok samimi, rahat konuşuyorlar, PKK'ye

karşı tartışmalar yapıyor, nasıl çalışmaya yönlendirecekleri konuşuyorlar. Ben bunu gördüm, biraz rahattımdım.

A. K: Yani siz, durumunuzun açığa çıkmasından utanıyorsunuz ama, bakıyorsunuz ki, adam sizden çok daha üst bir konumda bir ilişki yürütüyor.

F. A: Burada İsveç polisinden biri daha vardı. Sonradan isminin Sune olduğunu öğrendim. Onun SÄPO'dan olduğunu biliyordum. İkinci bir toplantı olduğunda, SÄPO'dan olduğunu öğrendim. Artık, ben bir zemin hazırladım, yani diyebilirim ki; ajan faaliyetlerde amatörlermişmiş. Artık gibi bir toplantıya çağırılıyordum. Çalışmalarla güven vermiştim.

A. K: Yani, farkına varmadan terfi ediyordunuz.

F. A: Evet. Çünkü '85'in Şubat ayında ben gizli toplantıya çağırılıyordum. Toplantıda İbrahim Güçlü, Kaya İzol vardı.

A. K: Kim bu Kaya İzol?

F. A: Kaya İzol kaçan İsveç'ten olan Siverekli biri, şu anda İsveç Kült SÄPO'suna başkanlırdı. Ayrıca SÄPO'dan Anderson vardı, Yan Eric vardı. Toplantının gizli olduğunu ve kimseye anlatılmaması gerektiğini Eroğlu bana söylemişti. Toplantı hakkında kimseye bir şey söylememem konusunda uyarıldım.

A. K: Toplantı nerede yapıldı?

F. A: Toplantı, arkadaşım Eroğlu'nun evinde oluyordu. Bu toplantıda PKK'yi uluslararası bir terör örgütü olarak tanıttım, imha etme, onu kamuoyundan tecrit etme kararı aldık. Kürdistan'da başlayan savaşta terör olarak değerlendirilme ve onu tecrit etmekti amaçımız. Alınan kararın şunları: İsveç basını hareketi gerçekleştirilecek. Bunu SÄPO üstlendi. Fakat bilgi aktarımını İbrahim Güçlü yapacaktı. Eroğlu taktik veriyordu. Ve sonuçta haftalarca basını PKK'yi konuştu, tartıştı. Gazeteler PKK'yi terör örgütü olarak lanse ediyordu. Yine bu toplantıda alınan karar gereği, İbrahim Kürt örgütlerini, Kürt Federeasyonu'na hareketi geçirecekti. Kürt Federeasyonu ve Kürt örgütlerini bu amaçlar doğrultusunda hareketi geçirmek, basını yanıtılamak, bildiri çıkarmak, basın toplantılarını düzenlemek, televizyona çıkmak gibi görevleri de İbrahim Güçlü yürütecekti. Gerçekten İbrahim bunu başardı. Hatta burada Türk ve Kürt örgütleri bir araya getirildi. Bunlar basını toplantılarını yapıyorlardı; bildiri, yayı yoluyla basına çıkıyorlardı. Burada Kemal Buray ve Irak Kürdistanı'nın bir lideri televizyona çıkartılıyor; basın bunları televizyona çıkartıyor. Basına çıkışları, PKK'yi olumsuz tanıtmak içindi; "PKK teröristtir" diyor, PKK'nin barbar bir örgüt olduğuna, insanları katedtiğini iddia ediyordular. Bu türlü çalışmalar yürütülüyor. Toplantıda alınan diğer bir karar da İsveç demokratik kuruluşlarını bilgilendirmekti. Tabii PKK'ye karşı. Burada da Kaya İzol rol oynayacaktı. Kaya İzol sonra gidip eklektik başkanlırdın, bir Kürt federeasyon başkanı olan Salih Dincel ve Hanifi Celebi'yi alarak bu işi yürüttü. Bunlar da İsveç'in demokratik kuruluşlarına, örgütlerine gidiyor, merkezlerinde basın toplantıları yapıyorlardı. Amaç,

PKK'nin bundan herhangi bir destek almamasını sağladık. Bunlar genellikle işvece basınına ve demokratik kuruluşlarına yönelik, bu amaçla faaliyet yürütüyorlardı. Bunlar söze bir Kürt olarak, bir demokrat olarak gidip, "PKK terörizmi"ni kırıyor; PKK'nin Kürtlere karşı bir savaş açtığı, Kürtlerin uluslararası alanda terörist bir halk olarak tanıtılması için çalışmalarında bulunduğunu iddia ediyorlardı. We bunda da başanlı olduklarını söylüyorlardı.

A. K.: Sizin söyledüğünüz, yani PKK'ye yönelik bir anti-propaganda kampanyasının başlatıldığı dönem, PKK'nin Kürdistan'da 15 Ağustos Atılımını gerçekleştirdiği ve aynı zamanda PKK içinde bazı tasfiyecilikçi kişilerin saldırganlıklarından kaçınarak yükseltildiği bir dönemdir.

Sizin belirttiğiniz dönemde PKK'ye yönelik yurtdışında alabildiğine güçlü ve çok yönlü bir kampanya var. İçinde Kürt milliyetçileri ve sözde sol siyasi güçlerin liderlerini de yer aldığı, aynı zamanda işvece gücü polisi (SAPO) nü de katıldığı, PKK'ye karşı geliştirilen çok güçlü bir kampanya var. Bu dönem aynı zamanda Kürdistan'da sıcak savaşın PKK tarafından başlatıldığı dönemdir. Ve yine bu dönemde PKK içinde, PKK'yi sıcak savaşından alıkoymaya çalışan bazı insanların açığına PKK'yi provoke etmek yönelik girişimleri söz konusudur. Yani bütün bu olaylar aynı dönemde gerçekleşiyor. Sizde bu gelişme ve olaylar arasında bir bağlantı var mıdır?

F. A.: Evet, bunlar hep birbirine bağlantılıdır. Gizli toplantımızda 3 kişi SAPO'dan geliyor, İbrahim Güçlü geliyor, biz aslında bir birim olarak geliyoruz. Fakat bir diğer bağlantı tutulan Kaya İzol, İbrahim Güçlü vardı. İbrahim Güçlü Türk ve Kürt örgütlerine, Kaya İzol işvece demokratik örgüt ve kuruluşlarına, Kürdistanlı kitlelere ve SAPO'ya yönelik alanda görevlendirilmişti. Arada bir birlik vardı. Esas olarak birlikte bir savaş vardı. Yani, PKK'ye karşı bir anti-propaganda savası vardı. Bu dönemde PKK de silahlı mücadeleyle başlamıştı. Buna karşı bir kampanya vardı. We birlikte bir çalışma vardı. Burada PKK'den ayrılanlara sahip çıkarak, onları TV'ye çıkarmak, Kürt örgütlerini TV'ye çıkarmak, mitingler, yürüyüşler, basın toplantıları düzenlemek faaliyetleri söz konusudur. Hatta Türk solu da bu için içindedir.

A.K.: Yeni Kürdistan'da gelişen savasın, iç çehdeden provoke edilme çabaları var.

F. A.: Evet, ancak zaten provoke etmek, PKK'yi tacir etmek, PKK'nin mücadelesini güçsüzleştirmek, ondan sonra bir gizli toplantıda daha çağrılmış. Bu gizli toplantı, 1985'in haziran ayında oldu. Haziran ayında ben yine Eroğlu'nun evine gittim. Burada yine aynı adamlar vardı; Sune, Hamreşo, Kaya İzol, Yan Eric, Eroğlu ve İbrahim Güçlü vardı. Bu yaptığımız toplantıda; epey başarı sağladığımız. Geniş bir kampanya açılmıştı. Artık PKK işvece basınında bir "terörist"ti. Kürdün yanında da, Türkün yanında da, işvece yanında da PKK artık bir "terörist"ti. Böyle kabul edilmişti. Tabii bunun dışında, bu örgütler birçok toplantılar yapıyorlardı.

Benim o dönemdeki çalışmam da, bildiri dağıtmaktı. Kürt Federasyonu'nun hazırladığı bildirileri dağıtıyorduk; işvece Türk Konsolosluğu'nun hazırladığı bildirileri de geceleri dağıtıyorduk. Bu dönemlerde ben birini daha ajantlaştırmışım; ismi İsmet'ti, Konya yöresinden bir Kürttü. İkinci toplantıya 1985'in Haziran ayında çağrılmıştım. Buradaki toplantıda imsini saydığım kişiler yine vardı. Toplantının amacı, PKK'nin Dürme'yi öldürme kararını doğrulamak; işvece basını ve Kürdistan kitlelerini bundan haberdar etmek ve bu konuda bir çalışma yürütmektir. PKK'nin Olof Palme'yi öldürme eylemini gerçeğe mi çekti işvece. İşvece'nin, PKK'yi "terörist" ilan etmesi olacaktı. Zaten bizlerin ve diğer Kürt kuruluşlarının çalışmalarına dayanılarak PKK "terörist" ilan edilmişti.

A. K.: PKK'nin bu kadar güçlü bir saldırıya uğramasını, aynı zamanda işvece devletinin, işvece basınının Kürt örgütlerini kullanmasına bağlıyorsunuz. Zeminin hazırlanmış olduğunu söylüyorsunuz.

F. A.: İşvece kendi iradesiyle "terörist" ilan etmedi. Bizzat Kürt kuruluşları ve bu provokasyonlara dayanarak PKK'yi "terörist" ilan etti. Yani

"... Ajan faaliyetler içinde Hüseyin Yıldırım da vardı.

Çünkü sohbetlerinden anlaşılıyor. Hüseyin Yıldırım, İbrahim Güçlü'nün konuşma yaptığı toplantıdaki konuşmalarından bu anlaşılıyor. Anderson orada, 'Hüseyin Yıldırım bizimle çalışıyor, dürüsttür, iyi bir arkadaşdır, PKK'ye karşıdır' diyordu..."

kendi iradesinin, gücünün dışında olan bir olaydı. Yani ona, o gücü veren buradaki toplantılardır. Ondan sonraki ikinci toplantının amacı, PKK'nin Hüseyin Güçlü'ü öldürmeğe iddiasına işvece hükümetini, işvece halkını, Türkiye ve Kürdistan halklarını ve tüm basını inandırmak için bir faaliyet içine girmekti. Yine bu faaliyetle, İbrahim Güçlü, Kürt örgütleri ve demokratik güçleri örgütlemek, protesto kampanyasını başlatmak, potansiyel olarak, örgüt olarak hükümete dilekçeler vermek görevlerini yürütecekti. Yani bu faaliyetleri İbrahim Güçlü yürütmekteydi. Yine demokratik kuruluşlara ilişkin Kaya İzol yürütmekteydi. İşvece basınına örgütlemeye de, yine SAPO yardımıyla sağlanacaktı.

A. K.: Palme daha öldürülmeden önce, Palme'nin PKK tarafından öldürüldüğünün propagandası yapıldı; yani, bir yerde zemin hazırlanıyor.

F. A.: Tabii, tabii... Senaryosu aslında hazırlanmıştı. Bu toplantıda senaryo hazırlanmıştı; PKK, Palme'yi öldürmek; sebebi işvece, işvece'nin PKK'yi terörist ilan etmesi ve PKK Genel Sekreteri'nin işvece kabul edilmesiydi. Daha sonra çeşitli toplantılar oldu. Toplantılara işvece basını geniş yer verdi, hatta larca yazdı. Yine İbrahim Güçlü'nün aracılığıyla örgütlerin desteği alındı. Kürt örgütleri televizyona çıkarıldı. Mahmut Bakal, bir sürü lider, Kürt Federasyonu Başkanı Salih İnce, Irak Kürdistanı liderleri TV'ye çıktı. Burada, PKK'den dış şüphelendirilmiş, PKK'nin böyle bir eylemi yapabileceğine inanılmıyordu. Kürdistan devrimini provoke etmek, Kürdistan halkını terörist ilan etmek onun göreviydi. Onun için bu konuda kendileri de işvece devletinden yardım istiyorlardı. Böyle bir örgütlemeye temelinde pro-

testo kampanyaları ve imza toplantıları çalışmaları İbrahim Güçlü'dü. Toplantıda İbrahim'in verileri görüldü. Kendisi bunu başardı. Demokratik kuruluşlara Kaya İzol'ün ilgisi vardı. Bastıkları bildirileri ben dağıttım. Bizzat ben onlara aileyi ziyaret ederek dağıttım. Ali ve Cevdet aracılığıyla tandık çevrelere ben gidip propaganda yapıyordum. PKK teröristti. PKK böyle bir eylemi yaparsa, bizler burada rezil olurduk, yasıma Kürdistanlılara zarar eder" diyorlardı. İşvece'te Kürt Federasyonu'nun bildirilerini de dağıtıyorduk. Şunu diyorduk: Burada bizde uyarıyoruz, bunu da bilmeniz gerekiyor. PKK bize zarar verecek. Böyle bir çalışma yürütüldü. We burada da başanlı oldu. Artık işvece'te PKK her an Olof Palme'yi öldürülebilir geçireceği yaratıldı.

A. K.: Yani böyle bir kamuîyem egemen kıldınız?

F. A.: Evet, Kürt kuruluşları federasyonu böyle bir hava yaratmış. Ondan sonra '86'nın Şubat ayının sonunda Palme öldürüldü. Bizzat kendim de içinde yer aldığım senaryonun hazırlanması o toplantıda belli oldu. Böyle bir senaryonun önceden hazırlanmışında şüphe ediyordum. İşte, bizim hazırladığımız senaryonun kendisiydi, ve gerçekleştirildi. Olof Palme öldürüldü. Bir hafta sonra yine bizi toplantıya çağırıldı. Yine Mehmet Eroğlu'nun evindeydi. Ben de orali toplantıya gittim. Burada Sune, Anderson, Yan Eric vardı, Eroğlu vardı; aynı kişiler İbrahim Güçlü ve Kaya İzol'du. Buradaki çalışmalar da, epey-yükarı aynı yöre. Kürt örgütlerini, demokratik güçlerini, Kürt Federasyonu'nu birleştirmek, imza ve protesto kampanyasını sürdürmek, hükümete dilekçeler vermek, polise gidip bizzat ifade vermek; yani bizzat PKK'den şüphelendiklerine dair örgütleye-tildiğimiz kadaryla Kürtlere gidip imza atmak ve polise ifadeler vermek çalışmaları alındı. Palme öldürüldükçe zaman yalnız PKK'den şüphelenmekle birlikte, onlarca örgüt vardı; aşırı sağ, uluslararası diğer terörist örgütler de düşünülüyor gibi bir hava da yaratıldı. Senaryo gereği böyleydi. Ve biz de bu doğrultuda çalışmalarımızı yürüttük. İbrahim Güçlü'nün zaman diğer Kürt kuruluşların, örgütlerini aynı rotaya getiriyorduk. Biz aldığımız kararları, İbrahim hem pratikte gerçekleştiriyordu. Kürt Federasyonu binlerce Kürtlerden imzalar topluyordu, yüzlerce Kürtlü polise götürüp ifadeler verdiriyordu. Televizyona çıkılıyor, bazı demokratik kuruluşları da toplantılar yapıyordu. Kürtlerin bu olayı gerçekleştirildiği ve PKK'nin bu konuda Kürtlere kanstırılmaması gerektiği; işte "PKK terörist bir örgütür, biz daha önce de diyorduk. Biz Kürtlere zarar verilmemesi gerekir. PKK'de Kürt ayrı bir olaydır" vb. açıklamalarına basın toplantılarını yapıyorduk. Kürt kuruluşları, örgütleri de bu isteydi. Bunlar hem lider düzeyinde basın toplantısına çıkıyorlardı, hem de örgüt olarak hükümet ve polis yetkililerine ifadeler veriyorlardı. Yani PKK'nin bu işi kesin yaptığını ilksin ifadeleri veriliyorlardı. Emin oldukları benliyorlardı. Ayrıca, burada alınan diğer bir karar da, bir Kürt robot resmin çizilmesiydi.

A. K.: Nası bir Kürt robot resmi?

F. A.: Yani Kürtlen benzyecek bir resim. Bir-iki hafta sonra robot resmi basında tanıtıldı. Robot resmi, Kürtlen benzyecek bir şekildedir. Ondan sonra Eroğlu, Türk basınında bir şeylerin yapılmamasını istiyordu. Hatırlıyorum ki; Hürriyet ya da Milli-yet olabilir. Bir Türk gazetesinde çıkan habere, bu robot resmin

PKK'li liderlerden birine benzediğini belirtmişti. Bu, toplantıda alınan bir karardı. Bunu, Eroğlu örgütleye-tilmişti. Yine işvece demokratik kuruluşlarında Kaya İzol'un örgütlediği insanlara yapıyordu. Bir de aldığımız bir diğer karar da miting yapmaktı. Palme'yi anmay ve PKK'yi protesto etmeye amaçlayan mitingler yapıldı. Bunu Kürt örgütleri ve federasyonu yapıyordu. Bu da başarıya götürdü. Protesto mitingleri yapıldı, imzalar toplandı. Yürüyüşe de katıldım, imza kampanyasına da. Ve kitlelerin mitinge gelmesini sağladım. We onların yazdıkları bildirileri dağıttım. Bizim buradaki çalışmalarımızla birlikte kuşku yalnız PKK'nin üzerine kaydı. İşvece basınında PKK, dünya basınında artık PKK'ydı. Çünkü dünya basını hep gelip olayları izliyordu. Artık kesim, emim bir tarzda kuşku PKK' üzerineydi. Olof Palme'yi örgüt ilan edilmişti. Olof Palme'ye de bizzat kendisi öldürüldü. Tabii aradan zaman geçti. Ben filmcilik okuluna başladım. Bu '86'nın Ağustos ayında'dı. Burada İbrahim benimle görüştü. İbrahim bana dedi ki: "Seni bir kaç arkadaşla tanıştırayım. Bundan sonra onlarla birlikte bir birimde çalışacaksınız." Bu arkadaşlar, Memo, Zeki, Remo ve İsmet Celebiliydi. Biz Memo Yazid'in evinde görüştük.

A. K.: Bu Memo Yazid kim oluyor?

F. A.: Yazid aslen Urfa yöresindedir. Üzun dönem işvece'te çalışmış. Burada PKK taraftarıydı, gönlü olan bir insan. Remo onun kardeşidir. Zeki yine onun yakın arkadaşları ve İsmet; bunlar PKK içinde ajan faaliyet yürüten ve SAPO için çalışan insanlardır. Fakat PKK taraftarı ve sempatisanı olarak görünüyorlardı. Biz bunlarla buluştuk, Memo Yazid'in evinde. Burada Anderson, Yan Eric, İbrahim ile Kaya İzol vardı. Burada biz konuşup ajan

"... Bizim buradaki çalışmalarımızla birlikte kuşku yalnız PKK'nin üzerine kaydı. İşvece basınında

PKK, dünya basınında artık PKK'ydı. Çünkü dünya basını hep gelip olayları izliyordu. Artık kesim, emim bir tarzda kuşku PKK üzerineydi. PKK 'terörist' örgüt ilan edilmişti..."

faaliyetlerini sürdürecekti. Fakat biraz talimatlar vardı. Bu talimatlar gerek başa verilecek maas 5.000 lile 10.000 kron arasında olacaktı. Masrafı göre verilecekti. İkinci talimata göre işvece dışarıda işvece gelmişler, bu çalışmalarda açığı vermemek; özellikle PKK dosyasında herhangi bir isim verme durumunu olursa, işte "biz de PKK'liyiz, tarafımızda" demek gerekiyordu. İsmimizin PKK dosyasına geçmesini için. Hatta işvece pasaportunu bir ara durdurulacaktı ve ileride bize verileceği talimatınıydı. Çünkü sakınca olablirdi. Çalışmalarda sakınca olduğu zaman "Biz PKK taraftarıyız ve işvece vatandaşlarına kabul edilmişiz" diyecektik. Yani kimliğimizi açığı çıkmaması için böyle davranacaktık. Bundan sonra ben okula başladım. Okuldan

sonra '87'nin başında PKK, Olof Palme olayı ile ilgili konuşulmaya başlandı. Yerine polis konuşuldu. Bu kez, aşırı sağ polisler ve örgütler üzerinde duruldu. Bazı deliller vardı. Demokrat insanlar, bunun üzerine televizyona çıkıyorlardı. Biz bu doğrultuda bir toplantıya çağırıldık; ben başka şehirdeydim.

A. K.: Hangi şehirdeydiniz?

F. A.: Ben Kalınhan şehrindeydim. '87'nin Ocak ayında Stockholm'e geldim. Kültürcheden bir yere; Memo aracılığıyla götüldü. Toplantı yemine İbrahim Güçlü, İsmet, Kaya İzol, Memo, Remo, Zeki ve ben, ayrıca Anderson ve Yan Eric vardı. Toplantının amacı, diktalkileri tekrar PKK'ye çevirmekti. Bunun için inandırıcılık gereği bazı provokasyon olayları yaratmak ve daha konuşma neler yapılabilecek konuları üzerinde duruluyordu. Remo bir fikir ortaya attı. Dedi ki: "Ben, Halis denen birini tanıyorum. Silvanı, onu şeye götürürebilirim. Palme'nin kaldığı semte veya yakın bir yerlere. Çok, kendisi çok şeydir. Silaha hevesli bındır. Bir silaha alıp gitsin, orada silah patlatısın ve yakalansın." Remo'nun önerisi olumlu görüldü.

A. K.: Yani yaptığınız provokasyon önerisi olumlu görüldü?

F. A.: Evet, olumlu görüldü. Memo da dedi: "Benim tanıdığım eroinci biri var. Eroinden yattımı; Silvanı Nayif. Ben de onun derneğe götürüyüm. Dernekte polisler gelip yakalasan. Onu biz eroinci PKK'lı olarak şey yapalım." Bu da alınan bir karar oldu. Ben ise, "O zaman benim de tanıdığım biri var. Üz yerde ırza geçen Ahmet diye bir vardi" dedim.

A. K.: Hangi Ahmet, neleri oluyor?

F. A.: Ahmet, Siverekliydi. A. K.: Bu sıradan adı bir insan mıydı, yoksa siyasi ilişkileri olan biri miydi?

F. A.: Siyasi ilişkileri vardı. Fakat bu işleri yaptıkları sonra bunaldı.

A. K.: Kod ismi ve lakabı var mıydı?

F. A.: Vallahi bilmiyorum. Siverekli Ahmet diye...

A. K.: Kara Ahmo falan, o değil miydi?

F. A.: Evet Kara Ahmo diyorlardı. A. K.: Şimdi bizim bildiğimiz kadaryla o da eski KAWA'cılardandı.

F. A.: Ha doğrudur. KAWA yaptıklarını; Fakat bu işleri yaptıkları sonra bu ilişkileri bırakmıştı. Kendi halindeydi, topluma girmiyordu. Ben, "Onu tanıyorum" dedim, "Onu derneğe götürürebilirim." Onlar dedi: "İşbu da olan." Yani, amaç, işte suç işlemiş insanları PKK'nin derneğine götürmek ve onları yakalattırmak. Başka bir karar daha alındı. Onu da İsmet Celebil örgütleyecekti. İşvece basını ve hükümetini PKK adına tehdit edecekti. Biz bu doğrultuda karar aldık. Biz bu çalışmalarını yürütecektik. Sonra Remo, Halis'i görüyor. Bir gece dışarı çıkıyorlar, içki falan içiyorlar. Remo'nun üstünde bir de silah var. Remo, onun alıp gezmeye götürüyor. Herhalde Olof Palme'nin kaldığı semte kadar götürüyor. Orada diyor ki: "Halis üzerinde silah var; heveslisin, istiyorsun eğer al, bir-iki el ates et." O, "Çoktan özlemişim" diyor ve bir kez ates ediyor. Polisler de zaten çevre bulunuyorlar. Polisler gelince, onlara da bir-iki el ates ediyor. Kaçmak istiyor. Tabii orada polis yakalanıyorlar. Fakat tabii sonradan silahlı kendisine ait olmalıydı; iddia etti ve Halis yakalandı. İşvece basını buna geniş yer verdi: "Bunlar PKK'li, Olof Palme'nin ailesini tehdit etmek, kurtulmak istediler" vb. yazıldı. Halika çokça tartışıldı bu konu.

A. K.: Yani amacınız dikkati yine PKK'ye çekmekti?

F. A.: Evet, burada aynı döneme rastlayan bir şey de, Memo'nun

Naif' derneğe götürüp getirmesidir. Naif burada yakalanıyor tabii. Ondan sonra basına çıkarıldı. İşte, "Naif, eroineyle yakalanmış bir PKK'nın militanı ve PKK'yı finanse ediyor" vb. açıklamalar yapıldı. Yine dikkatler PKK üzerinde. Tanıdığım Ahmet, Kara Ahmed'e ben derneğe götürüldü. Yine polis gerilimi arama yapıldı. Ahmet alınıp götürüldü. "PKK militanı" diye tanıttılar. "İzra geçen PKK militanı" diye tanıttılar. Amaç PKK'yı sapık ve sabıksız kişilerden oluştuğunu lanse etmek ve PKK'nın Oluf Güçlü ile ilgili olduğunu dikkatleri çekmekti. Yine İsmet, hücum yetkililerle tekrardan telefon edildi. Yine Tagesnyen gazetesine telefon edildi. İsveç'in en büyük gazetesidir. İşte, "Bu terörist paragrafları kaldırmasanız, İsveç devletinden hesap soracağız" diyor. Tabii bunun üzerine İsveç basını yazıyor, tartışıyor yapıyor, konuşmalar yapıyor. Böylelikle Palme olayında yine PKK konuşuluyor ve artık kuşku lar kesin ve emin. Biz burada da başarılı olduk. Oyle bir ara aylar geçtikten sonra, PKK yine konuşulmaya başlandı. İsveç demokratik kuruluşların desteği ve bazı demokratik gazetelerin yardımıyla PKK konuşuldu. Yine PKK'yı yönelik kuşku lar, bir sürü örgüt ve kişiler aracılığıyla yoneldi. Artık PKK'lılar örgütlenmiş. Bir sürü insan derneğe gidip geliyor. Buna karşı yine bir toplantı çağrıldı. Toplantı, 1988'in Haziran ayında yapıldı. Yine geçen toplantı yerindediy. Belirtilen: çim gibi, PKK'lılar örgütlenmiş. Bir sürü insan derneğe gidip geliyor, polis korkudan direkt onlara saldırmıyor Oluf Palme olayı, PKK hakkında konuşulmuyor. Kuşku ların polislerin üzerinde. Toplantı bu gelişme nedeniyle yapıldı. Polisin evlere, derneklerle baskınlar yapabilmesi için bir çalışma yürütülecekti. Toplantıya katılanlar yine aynı insanlar: İbrahim Güçlü, Kaya İzol, Memo Yezid, İsmet Celepli, Zeki, ben, Anderson ve Eric... Çalışmalarımız, provokasyon yaratmak, insanları birbirine kıskırtmak, ajantlaş-tırmak ve dernekte kuşku küçültmek gibi derneğe yoneldi. O dönemde Memo ile Remo giremiyor derneğe.

A. K: Niye giremiyorlardı?

F. A: Bunlar PKK'lılar tesbit etmişlerdi, onlardan konuşulmuşlardı. Memo, Remo ve Zeki den. Yalnız ben İsmet girebiliyorduk. İsmet Stockholm de oturduğu için, onun her gün derneğe gitme olanağı vardı. We aynı zamanda diyebilirim ki, derneğe yoneldim derneği bir insanı: Onun için bu görev İsmet'e verildi. Provokasyon yaratmak, insanları birbirine kıskırtmak ve bazıları ajantlaş-tırmak suçlayıp kovma kararını İsmet vermişti. PKK'yı karşı olan bazı Kürt ailelerini telefon aracılığıyla ölmeye tetiklemek kararı da alındı. Bunun ben, Zeki ve Remo yapacaktık. Bunlar da burjuva pisliklerine bulmuş ve PKK'yı fazla yarımda bulmamakla suçlayıp hain ilan edecektiler. İnsanları korkutarak dernekten uzaklaştırmak istiyorduk. İkincisi de, İltica kamplarından gelen insanları tesbit edip polise bildirmek olacaktı. Biz bu doğrultuda çalışmalar yürüttük. İsmet bu konuda provokasyon yaratmış insanları birbirine kıskırtmak için dernekte çalışma yürütüyordu. Ben de arada tesbit ettiğim Nuri, Ferhat, Bedri isimli şahısları (bunlar İltica kampından gelmiş), polise bildirdim. Bunları polise yakalayıp tehdit ediyorduk. "Siz bir daha PKK derneğine giderseniz kendinizi Türkiye'de bulursunuz" diyor. Bunlar da korkudan bir daha gitmiyorlar. Memo ve Remo da derneğe gelen insanları tesbit edip polise bildiriyorlar. İsmet de aynı şeyi yapıyor. Ayrıca ben, Zeki, Remo, PKK'yı karşı olanlara Kürt alle-

sine telefon açarak PKK adına onları ölümle tehdit ettik. Biz işte, "Halk savajı yürütüyorsunuz, PKK taraftarıyız. Hesap verin" vb. diye gidip bildirenler. Bunları polise gidip bildirenler. Şakayette bulunuyorlar. Biz yine PKK taraftarı olan birkaç aleyhe telefon ettik. PKK adına onları tehdit ettik: "Burjuva pisliklerine bulmuş hain, para dükkânları" vb. suçlamaları onları uzaklaştırmaya çalıştık.

Bizim bu yaptığımız çalışmalar polise zemin de hazırlamıştı. Polis PKK'lıların derneğine, evlerine ve işyerlerine baskınlar yaptı. İşte bu Kürt insanları kimler tehdit etti, arastırıyor. İnsanları toplatıyor, derneğe anti kimse fazla uğramıyor. İnsanlar tehdit ediyor, evlere baskınlar yapıyor, insanlar zaman zaman yakalanıp bırakılıyor. Bu da sırf in-
 "...TC bu ihaleyi PKK'yı karşı yönlendirmek için İsveç'e verdi. Sun dönlemler gelişen ticari ilişkiler de bunun içindez tarandı. İşte bu bakanın öldürülmesi planlandı. Bu Sune denilen SAPO şefi, Anita Gradin'i öldürme planını şu şekilde açıkladı: 'Biz SAPO olarak her şeyi ayarlayacağız. Yalnız, biraz söğukkanlı çalışmak gerek, bunı becerişerne işimiz kolaylaşır.' Daha sonra alınan karara göre, kampa bir fotoğraf makinasıyla birlikte gönderilecektim. Benden önce, İbrahim Güçlü tarafından buraya gönderilen çok emin, güvenilir bir adamı görsenektim..."

sanların derneğe gidip gelmelerini engellemek, PKK ile ilişkilerini koparmak için. We burada da başkanı kazanmanın zeminini hazırladı. Bundan sonra '89'un Mart ayında ben Stockholm'e gittim. Stockholm'de Memo'nun evine gittim. Burada İbrahim Güçlü, Zeki, Remo, Kaya İzol, İsmet vardı. Bir saat sonra Avukat Hüseyin Yıldırım, Anderson ve Yan Eric geldi.

A. K: Sözüme ettiğiniz Hüseyin Yıldırım PKK'yı karşı cephe olan Hüseyin Yıldırım'ın değil mi?

F. A: Evet. Burada sohbet düzeyinde PKK'den bahsedildi. İbrahim Güçlü TEVGER'in kurulduğuna, kendisinin TEVGER'in genel sekreter olduğunu ve İsveç alanında PKK'nın kesin olarak karşı bir saldırdı düzenleyeceğine söyledi. Daha önce Palme olayından dolayı bir eyleme girmişediklerini, burada darbe yediklerini. Hüseyin Yıldırım'ın PKK adına TEVGER'e katıldığını ve uluslararası alanda Kürdistan temsil etmesinin sözkonusu olacağını ve bundan dolayı PKK artık burada TEVGER'i eylemlerine kesin saldırdı düzenleyeceğine belirtti. "İşte bu nedenle tehdit almak gerekiyor. Bunların zaman zaman eylem gerçekleştireceklerini ve yönelecekleri insanları tesbit etmek gerekiyor. Yoksa bunlar kesin çiliğin eylemlerine gidecekler" diyor.

A. K: Hüseyin Yıldırım'la karşılaştığınız bu dönemden önce, Hüseyin Yıldırım'la ilişkileriniz vardı mı? Yani Hüseyin Yıldırım PKK'den ayrılmadan önce de ilişkileriniz var mıydı?

F. A: İlişkilerimiz sohbet temelineydi. Sanımyetimiz vardı, evine gidiyorduk. Ajan faaliyetleri için Hüseyin Yıldırım da vardı. Çünkü sohbetlerinden anlaşıyordu. Hüseyin Yıldırım, İbrahim Güçlü'nün konuşma yaptığı toplantılarda konuşmalarından da anlaşıyordu. Anderson orada, "Hüseyin Yıldırım bizimle çalışıyor, dürüstür, iyi bir arkadaştır.

PKK'yı karşıdır" diyor. Tahminimce Hüseyin Yıldırım, Palme olayından sonra İsveç devleti, polisi ve TEVGER çevreleriyle ilişkiydi; bu sohbetlerinden anlaşıyordu. Hüseyin Yıldırım'a karşı çok olumsuzluk; "demokratik, radikaldir" şeklinde. Anderson'un sohbetlerinden de anlaşıyordu. Fakat Hüseyin Yıldırım'ın daha üst düzeylerde ilişkilerin olduğunu eminim. Hükmümler düzeyinde, SAPO'nun üst düzeydeki yetkilileri ilişkilen var. Hüseyin Yıldırım'la buluşmalarımızda sunu söylüyordu: "Neden Hans Holmer benimle ilgilenmiyor? PKK'yı karşı mücadelede benim büyük rolüm var." Hans Holmer, PKK üzerine bir kitap yazmıştı.

A. K: Kitabın ismi neydi?

F. A: "PKK ve Oslo Planı" adlı kitabı bu. Hüseyin Yıldırım diyor ki: "Bu kitabın yazılmasında benim katkım var; ben olmasaydım, bu kitabı yazmazdı." Bu sözleri, Hüseyin Yıldırım'ın bunlarla ilişki olduğunu, daha üst düzeydeki insanlarla ilişki olduğunu gösteriyor. İşte, yine bu toplantıda, İbrahim Güçlü benim okul durumumu sordu. Ve, "Durum un uygun ol senin. İçlerine gir, onlara fikir ver, ilişkilerini geliştir. Bunların çalışmalarını hakkında, durumları hakkında, eylemleri hakkında bize bilgi verisin" dedi. Ben de bunu kabul ettim. Daha sonra ilişkileri geliştirdim; filmler yapılabileceğini, Partiy'e çalışmak istediğini söyledi. Bu yönü Partinin yetkili birimlerine rapor yazıp durumu ilettilim. Onun sonra cevap aldım. ... adında yetkili bir arkadaşla görüştim. O da "Uygundu, çalışabilirsiniz" dedi. Ancak, Partiyi iyi tanımam gerektiğini, Partiyi iyi yaşamam gerektiğini belirterek, Akademiy'e gitmemi, orada siyasi ve askeri eğitim görmemi istedi. Ben bunu bir hafta sonra İsveç'e gittim. İbrahim, bunun çok iyi olduğunu söyledi. Ardından, '89'un Mayıs ayında bir gizli toplantı yaptık Stockholm'de. Beni toplantı yerine Memo götürdü. Sgareben Caddesi üzerinde, Skandiya binasında oldu. Toplantıya katılan bendim ve Memo, Kaya İzol, İbrahim Güçlü ve (SAPO dan üç kişi) Anderson, Yan Eric ve Sune vardı. Sune'nin rolü daha büyüktü. Bu toplantının amacı, her alanda gelişen PKK'nın işi cephe derneğe provok etmediydi. Böylelikle PKK'yı uluslararası alanda tesbit etmeli. Bu amaç doğrultusunda bir plan yapıldı. Plan, İsveç eskü Göçmenler Bakanı ve şimdiki Ticaret Bakanı olan Anita Gradin'i öldürmekti. Bu bakan, döneminde, PKK'yı terörist ilan eden ve yosyasını elinde tutan, Türkiye ile ilişki bulduran bir konumdaydı. Türkiye ile bütün iş görüşmelerini de bu bakan yapıyordu. Onun döneminde İstanbul Metro'su ihalesini İsveçli şirketler üstlendiler. Türkiye ihaleye İsveç'e vermişti. Bu ilişki, hem ticariydi ve hem de PKK'yı karşı işlevli yapma temelindeydi.

A. K: Bu İstanbul Metro'su ihalesini açıklar mısın?

F. A: Bunu herkes biliyor. TC bu ihaleyi PKK'yı karşı yönlendirmek için İsveç'e verdi. Sun dönemlerde gelişen ticari ilişkiler de bundan içindez tarandı. İşte bu bakanın öldürülmesi planlandı. Bu Sune denilen SAPO şefi, Anita Gradin'i öldürme planını şu şekilde açıkladı: "Biz SAPO olarak her şeyi ayarlayacağız. Yalnız, biraz söğukkanlı çalışmak gerek, bunı becerişerne işimiz kolaylaşır." Daha sonra alınan karara göre, kampa bir fotoğraf makinasıyla birlikte gönderilecektim. Benden önce, İbrahim Güçlü tarafından buraya gönderilen çok emin, güvenilir bir adamı görsenektim. Fotoğraf makinasıyla kimizin kamptaki yazamını görünülecekti. Daha sonra da

Devamı 23. sayfa da

AJAN-PROVOKATÖRLERE ÇAĞRI!

Benim ismim Fevzi Açıkgöz. 1960 yılında Diyarbakır'ın Mirakon köyünde doğdum.

Ajanlaşmam, ilkin işçene ve daha sonra para teklifi sonucu oldu. Bunu Diyarbakır Çarşı Karakolu'nda görevli Komiser İzzettin yaptı. Daha sonra ona bağlı olarak çalıştım; bu çalışmamın sonucu 10'u aşkın kişiyi yakalattım. Daha sonra İsveç'e geçtim. İsveç'te çalışmamı, İbrahim Güçlü, SAPO dan üç kişi, (adları: Anderson, Yan Eric, Sune'dir), TC Konsolosluğuna bağlı çalışan Mehmet Eroğlu, Kaya İzol, Avukat Hüseyin Yıldırım, Memo Yezid ve Remo Yezid gibi şahıslardan oluşan TC, SAPO ve PKK reformistlerinin ortak bir koluna bağlı çalıştım. Çalışmalarım PKK'yı karşı, ona karşı olan faaliyetlerdi.

PKK'yı karşı İsveç alanında provokasyonlar yaratmak, Palme olayını PKK'yı yükleme, yürütümlere kimlerin katıldığını tesbit etmek, Anita Gradin'e ... yönelik icam planlayıp, PKK'nın üstüne atmak tasarısı ve çabası içerisinde gime gibi çalışmalarım oldu. Dönem dönem başarıya ulaştık. Birlikte çalıştığım birim esas olarak bu yönü faaliyet yürütüyordu.

PKK'yı karşı aktif anti-propaganda yönünde hazırladım. İsveç alanında, daha çok pratik içinde eğitildim. Bana tanıtılan PKK; basit, küçük, üç-beş kişilik bir terörist grup olarak, sırında bir-kaç eylem yapıp Suriye'ye kaçan bir PKK'ydı. Sivil insanları, kadın ve çocukları öldüren; Avrupa'da terör yaratıp, Kürdlerin huzurunu kaçırıp bir PKK tanıtıldı bana. Bunlara karşı işten mücadeleden verilmesi gerektiği, küçük-burjuva örgütlerle bize anlatılıyor. Bunların isimlerini daha önceki konuşmamda verdim. Bu amaçla PKK'yı sızdım. Onun adına eylem yapıp, PKK'yı uluslararası kamuoyunda terörist olarak ilan edecektik. Hesapladığımız cinayet Anita Gradin'in öldürülmesiydi.

Küçük ve terörist gösterilen PKK'nın; basit bir örgüt olmadığını, her yönüyle gelişmiş, gücümün bir savaşı örgüt olduğunu burada öğrendim. PKK'nın terörist olmadığını, halkın bir savaşımsızlık savajını yüreten bir güç olduğunu ve öyle bir-iki, bilmeden on ajan sızınıtsızla çökereyeceğini, tamamen halka dayanarak güç aldığı öğrendim. Buraya gelirken, çok rahat faaliyet yürüteceğimizi sandım. Nasıl yanlışlığı burada anladım.

Benim konumunda olan ajanlar ortaya çıkmaları; PKK'yı karşı yanlışlıklarını. PKK'yı karşı amaçlarından başarıya ulaşamayacakları. Onun için, en kısa zamanda ortaya çıkıp, doğru yolu seçmeleri. TC'yı karşı, küçük-burjuva Kürt milliyetlerinin ajan olan şeflerine karşı PKK'yı sızındırılması. PKK'nın '89 Önderliğinin ışığı yolundan faydalanıp insanlaşmaları.

AİLEME ÇAĞRI

Baba, kardeşlerim, anne, tüm akrabalarım, değerli ailem; sizin yurtsverç çabalarınıza, çalışmalarınıza layık olduğum. We ajan faaliyetlerini içindez tarandı. Sizin o kutsal çalışmalarınıza karşı, ben en kötü işlerde kullandım; sizden habersiz. Bundan, bugün pişmanlık duyuyorum. Bunu geç de olsa size iletiyorum.

Çalışmalarımı size söyleyemiyordum: Diyarbakır'da devrimciler yakalattım. Komiser İzzettin aracılığıyla İsveç'e gittim. We İsveç'te PKK'yı karşı, SAPO, TC'nin İsveç Konsolosluğ'u ve çıkarı: Kürt örgütlerinin ortak ajan kolunda çalıştım. PKK'yı ve kendi halkımıza karşı kullandım. Aynı zamanda, sizlerin yurtsverç çalışmalarınıza da ihanet ettim.

Sizleri PKK'nın yanında savamaya, ona omuz vermeye, onun ışığı yolunda ilerlemeye çağırıyorum.

Bir dell olarak, ajan faaliyetlerinden birini anlatayım: İsveç Ticaret Bakanı Anita Gradin'in öldürme ve bunu PKK'nın üstüne yıkmayı planladık. Bunu size anlatmam hem gurur duyuyorum ve hem de utanıyorum. Çünkü, ajantlık yaptım ben. Ajantlığı genel olarak İsveç'e yarıttım.

Ben işte PKK devletini anlatmak gereğini görüyorum. Siz zaten onu çok iyi tanırıyorsunuz. Ama yine de bir-iki söz söylemek istiyorum. Bugün TC, Kürdistan halkına karşı savaş açmıştı, emperyalist istihbarat örgütleri ve Kürt reformist güçler de birlikte çalışmaktadırlar. Bu ortak çalışma, halkımız ve onun önderi PKK'yı karşıdır. Ben ajanlaş-tırma sömürgeci Türk devletleri ve onların uşağı durumunda olan reformist, milliyetçi Kürdler, onların liderleridir. Burada siz tekrar uyuyorum ve bunlara karşı mücadeleye çağırıyorum.

Baba, kardeşlerim, anam, tüm akrabalarım! PKK bugün insanları halkına layık bir duruma getiren; halkının mücadelesine kendini veren ve kendini ona adayın bir Partidir. Ben bunu gördüm, bunu bana öğrettiler.

Onun için, PKK'yı, PKK'nın önderliğine, o büyük ulusal önder Abdullah Öcalan'a bağlı olarak, onun bayrağı altında savaşı. Size çağrım budur. Bir zamanlar ajantım, ama şu anda ona kendimi affettim, insanlaşmaya çalıştım. Böyle bir olarak, siz PKK bayrağı altında savaşımaya çağırıyorum. Hepinize selamlarını sunuyorum.

Oğlunuz, kardeşiniz
Fevzi Açıkgöz

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendirebilir:

GÜNCEL SİYASAL GELİŞMELER VE DEVRİMCİ SAVAŞIMIZ ÜZERİNDEKİ OLASI ETKİLERİ

Baştarafı 1. sayfa

Gerçekten TC, bir anlamda askerî bir cumhuriyettir. Hatta eğer bir de burjuva anlamda ve o görünüme de demokrasilik oyunu oynanıyor, bu da askerî müsadese biçüsünde bir demokrasiliktir. Nitekim, Türk ulusal kurtuluş savaşına sonrasındaki deneyimler, tamamen ordu hakimiyetinde bir sivilleşme veya eğer demokrasilik denilen bir şey varsa, bu tamamen ordunun himayesindeki bir demordur. 27 Mayıs'tan sonra bu böyledir. 12 Mart'tan sonra da böyledir. Ve daha kapsamlı olarak da 12 Eylül askeri yönetiminin sonra böyledir. Yani, kurulan çok Partili yaşam, sözümlü burjuva parlamenter demokrasîlik yaşam, tamamen askerîlerin koruması altında, icazetli ile, onların gözetimi, denetimî altında yürütülmektedir. Bu, Türkiye geçirdiği, TC'nin temel bir özelliğidir. Askerî bir cumhuriyet tanımı bu anlamda gerçekleşir. Bu askerî cumhuriyet, zaman zaman bazı parlamenter maskelelere kendini demokrat gibi gösterirken, bazen de apaçık bu maskeyi atarak, অপেলeri ve militarisizmi ile sirtmaktadır. Ama hiçbir zaman ordunun denetimî azalmamıştır, gerilememiştir. Bilakis, kapitalizmin gelişim süreci boyunca yaygın göstermiştir. Ordunun militarizasyonu, yani toplum üzerindeki etkileri, kapitalist gelişmeye oranlı olarak artmıştır. Bazıları sivil görünümüne aldanarak, hatta "Demokrasililik de yapılabılır" oyununa aldanarak partiler kurmuşlardır. Hatta iktidara gelmişlerdir. Ama, Bayar-Menderes olayında görüldüğü gibi, bu yanlışların cesazını idam sehpasında çekmişlerdir. Yani, asil güc ve otorite sahibinin ordu olduğunu, onun emrinde olmak gerektiğini, bunu aşkıllarında ise başlarına neler geleceğini kestiremediklerinden ötürü bu duruma gelmişlerdir. 12 Mart'ta olsun, 12 Eylül'de olsun, yine kendini birşey sanan, sözümlü demokrasî ordunun, politikacıların emrinde olmak gerektiğini söyleyen bir Demirel örneği vardır. Onun da hemen bir "höt" demekle nasıl şapkasını alıp kaçtığını, kolluğunu nasıl terk ettiğini iyi biliyoruz.

Dolayısıyla, politik yaşam üzerinde tamamen ağırlıkta olan ordu oluyor. Bu konuda ortaya çıkan yanlış taktiler, özellikle birçok yanlış taktiler de yo! alıyor. Hatta bazı sol gruplaşmalar, kendilerini sözde Türkiye'de bir burjuva demokrasisi varmış gibi gruplaşımaya çalışıyorlar. Sadece legalleşmenin bu temelde ele alınıp, TKP örneğinin de görüldüğü gibi, hatta illegalite'nin öyle sakat bir temelde kavranışı, yani Türkiye Cumhuriyeti'nin gerek özyle değerlendiren ona göre bir örgütlenmesi, bir mücadde tarzının yaratılmaması, sadece düzen içinde değil, düzen dışına olduğunu iddia edenlerin de büyük darbeleri yemelerine ve bunu çok ağır ödemelerle iyi açıyor. Bu önemlidir. Bugün PKK, PKK oluşunu, Türkiye Cumhuriyeti'nin sağlama kavrayışına borçludur. Onu sağlama kavrayış, ona karşı doğru tutum alışı, bizi onun karşısında ayakta tutmuştur. Ama bunun doğru olmayan kavranışı, düzen içi sivil güçlerin, düzen dışı sözümlü muhalif güçlerin-bunlar solcu da olabilir, dinci de olabilir-üzlemlerine yol açmıştır. Karşılarındaki gerçeği bütün yönleriyle kavrayıp ona göre tedbir, örgüt, taktik geliştirmediklerinden ötürü bu böyledir. Dolayısıyla, bizim baştan beri TC üzerine kafa yormamız yerinde-

dir. Başta Kemalizm ve kemalist dönem olmak üzere, kapitalist gelişimin bütün özelliklerini adım adım takip etmemiz ve bu gelişimin politikalarını, politik toplum, politikleşme üzerindeki etkilerini orduyla çıkarmamız, ordu ile bağlantısını araştırmanın isabetli olmasıdır. Türkiye Cumhuriyeti, bu anlamda Güney Amerika'daki cumhuriyetlerden daha çok askeridir. Ortadoğu'nun diğer ülkelerindeki rejimlerden daha fazla askeridir. Hatta hepsinin öncülüğü, prototipidir.

Esas itibarıyla toplum üzerinde ordunun hükümü irca edilir. Orduda tutarlılık yaşam tarzı, disiplin, topluluğu etkiler. Subay asilisi, subay ahlakı giderek toplumun ahlakı, disiplini haline getirmiştir. Asker-millet edebiyatı da buradan ileri geliyor. Türkiye milletini esasla şekillendiren ordudur. Dolayısıyla ordu olup biten, ordunun yaşama felsefesine, yaşam alışkanlıklarına, ona hakim olan disiplin, tabii ki, egemen sınıfların lehine, emekçilerin aleyhindedir. Bu topluma da asılının ve sonuçta oldukça boyun eğme, militarist otoriteyi gökleri çikaran, "asker her şeydir, bir nolu kurtarıcıdır" formülünde ifadesini bulan ve zorda kaldıkça, "ordumuz gelsin bizi kurtarsın" tutumunda dile getirilen, esasta sonuna kadar despotizme boyun eğmeyi ifade eden bir yapı ortaya çıkar. Bunun da demokratik tutuma hiçbir alaksız yoktur. İşte günümüzde de görüldüğü gibi, muazzam bir sömürü ortamına karşı edilece bir tavır içinde bulunmaya kadar götürün bir durum ortaya çıkar. Bugün Türkiye'de devrimci hareketin ve daha da ötesi emekçilerin tepkilerinin çok sınırlı olmasının altında, bu gerçek yatıyor. Aile ortamının köle ilişkilerinin ürettiği bir yatak olması bu gerçeğe bağlantılıdır. En sıradan bir halk mücadalesinin geliştirilemesinin altında bu gerçek vardır. Bu, dünyada eşine ender rastlanılan bir gerçektir.

İşte, cumhuriyetin bu karakteri "70'lerin sonlarında, zorlanma sonucunda bir kez daha kendini göstermek zorunda kaldı. Rolün asil sahibi olan ordu; disiplinli göstererek kendi ucubesi olan bu varlığı bir kez daha kurtarma, hatta yeniden kurma sevdasına düştü. Bu anlamda 12 Eylül rejiminin amacı, cumhuriyeti bir anlamda yeniden kurabilmek, ki kendileri de, "kurtarma ve kollama hareketi", "bunu yaptık" diyor. Çünkü, çözümsüzlük içindeylerdir. Nasil kurdukları iyi biliyoruz. Rejin 10. yılına girdi. Şimdi cumhuriyeti yeniden kuruluşunun 10. yılı yaşıyorlar. Ve bu çok önemli bir yaşamdır. Büyük bir çıkmaz, her gün kendileri de itiraf ediyorlar, "Darbeleşme çözüm değildir. Darbeleşme sorunlarını daha da kötüye götürmekten öteye bir rol oynamıyorlar. Dolayısıyla, yeni bir yaklaşma ihtiyacımız vardır. Yeni bir felsefeye ihtiyacımız vardır" diyorlar ve bu temelde Türkiye somutunda tam bir karşılaşa ve arayış yaşıyor.

Ordunun da bir seçeneğin olmasının çok önemli. Ordunun toplumun sorunlarını ve kördüğümü çözen bir kuruluş olduğunun anlaşılması çok önemlidir. Ve Hareketimizin bunu göstermesi de en önemli başarılarımızdır. Bir toplum ki; temel ekonomik, sosyal, siyasal gelişim sorunlarını tümüyle zor gücünden bekliyor, ordudan bekliyor, kilitçen bekliyor; o toplum en kötü bir konumda yaşıyan ve bunu yaşaymaya kendini mecbur eden bir konumdadır. Bu konumun ortaya çıkardığı anlam ve yaklaşım doğru değildir.

toplumun bu kötü beklentisinin her türlü demokratik, dolayısıyla toplumsal gelişiminin önünde engel teşkil ettiği çok iyi ortaya çıkmıştır. Türk kamuoyu ordu geçiğini şimdî daha iyi tartışıyor; bir taraftan olumsuz çıkarılması gerektiği söyleniyor, gelişme esaslarını ve maddelerini yeni arayışlarla ortaya çıkarılmasına önem veriliyor.

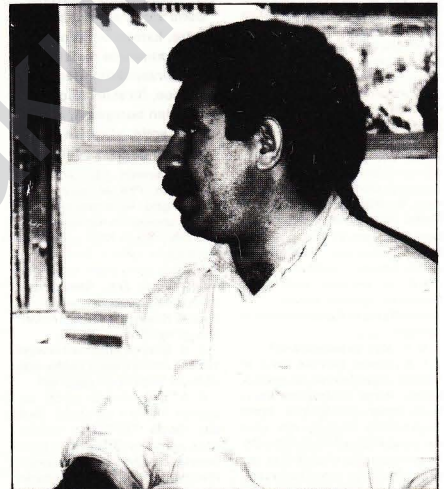
Özellikle bir burjuva liberalizmi gelişecekse, gerçeğe bu yönüyle yaklaşmaya çalışmalıdır. Yine bir emekçi seçeneğin devrimci seçeneğe ortaya çıkacaksa, bunu her zamankinden daha fazla kavramaya çalışacaktır. Ve tabii ki biz; ordunun böyle bir çözümünü olmadığının göstermekle, bunlara en büyük yararı sağlıyoruz. Çünkü önceleri belirttiğimiz bir şey vardır: Bizim eylemlerimizin en öznel bir sonucu da; ordunun bir çözüm gücü olmayacağı kanıtlanmıştır. Ve bu artık çok iyi kanıtlanmıştır. Şimdiye kadar toplumu zorda mı kalmış, kriz, bunalmı var, bunu burjuva anlamda da olsa, veya devrimci bir tarzda emekçi sınıfların çözmesi sözkonusu iken, bu en ucuz bir biçimde geçiştirilmiştir.

hepsinin yaşam düzeylerinde %50 den aşağıya bir kayma olmuştur. Ve bu da şunu gösteriyor ki, ordu topluma biriken değerlerin çok büyük bir kesimini egemen üst tabakaya aktarmaktan öteye bir rolün sahibi değildir. Bunun için işçene yapmıştır, politika yapmıştır, baskın yapmıştır, her gün otofesini pekiştirmiştir. Yoksullaşmanın esas nedeni budur. Toplum bugün bunu biraz daha iyi anlamaya çalışıyor. Türk toplumunda egemen olan yarı, özellikle ordunun bu rolünü böyle gökme yerine, "geldi bizi kurtardı" biçiminde bir yarıdır. Halbuki elindekini de aldı, egemen burjuvaziyi taşıdı. Bu yarıya ulaşması, bu gerçeği kavraması gerekirken, gelecekte ordu hakimiyeti, halk dünyasını hiçbir ülkesinde görülmeyen geri bir dönüşel ve hatta siyaset dışı kalma ortamı içinde tutmuştur. De ki, ordu mezesinin günümüzde anlaşılması, biraz TC gerçeğinin anlaşılmasıdır. Aynı zamanda, TC gerçeğinin anlaşılması da ordunun anlaşılmasıdır. Ve bu konudaki rollerini, toplumsal sınıfların kendi kollarını daha iyi anlamasını, kendi

kendi adına düşünmesini, toplumsal sınıfların kendi çıkarları adına ve özgülüleri ile düşünmek zorunda bırakılmaları, Türkiye toplumu için ciddi ve tarihsel bir aşamayı teşkil ediyor. Bu anlamda bir olgunlaşma bahsedilebilir. Sağlıklı arayış içinde bulunanların gelişme şansının daha fazla olduğundan da bahsedilebilir. İşte bu yaklaşım çerçevesinde, günlük olup bitenlere baktığımızda, durumları daha iyi kavramak ve anlamak kolaylaşır.

Evren-Özal rejiminin vardığı bir nokta vardır. Evren orduya temsil ederken, Özal'ın ise burjuva liberalizminin yurdruk ve güdük bir şampiyonu olmaya çalıştığı görülmüyor. Serbest toplum, liberal toplum diyerek, Evren şahsında büyük bir gerileme yaşanıyor. Birakılm her düzeyde sorunların çözümünü, muazzam bir çöküşün yaşadığını her gün vurguluyor. Ekonomik, sosyal, siyasal kül-

"... Bugün PKK, PKK oluşunu, Türkiye Cumhuriyeti'nin sağlama kavrayışına borçludur. Onu sağlama kavrayış, ona karşı doğru tutum alışı, bizi onun karşısında ayakta tutmuştur. Ama bunun doğru olmayan kavranışı, düzen içi sivil güçlerin, düzen dışı sözümlü muhalif güçlerin üzelemlerine yol açmıştır. Karşılarındaki gerçeği bütün yönleriyle kavrayıp ona göre tedbir, örgüt, taktik geliştirmediklerinden ötürü bu böyledir. Dolayısıyla, bizim baştan beri TC üzerine kafa yormamız yerindedir. Başta Kemalizm ve kemalist dönem olmak üzere, kapitalist gelişimin bütün özelliklerini adım adım takip etmemiz ve bu gelişimin politikalarını üzerindeki, politik toplum, politikleşme üzerindeki etkilerini ortaya çıkarmamız, ordu ile bağlantısını araştırmamız isabetli olmuştur."

Ya sağ cunta, ya sol cunta gelir "kurtarıcı". Diştan bir kuvvete, ordu emekli kuvvete bel bağlamışlardır. Kendi asil rolünün, düşüncesinde, siyasal bir örgüt geliştirmede ve devrimci bir örgüt kurmada göstermişlerdir. Hep "hazır kuvvetler gelsin kurtarsın" mantığı hakim olmuştur. Hazır kuvvetler de -hele bu orduya aslında kritik zoru uygulamaktan başka bir şey yapmaz. Ordular hiçbir zaman üretmezler, yaratamazlar. Ordular varolan ele geçirirler; varolan eğer egemenlerin ve sömürücülerin hizmetinde ise, onlara -orduya-peşkes çekiler. Zaten halkların ordusu varsa, bu ordu halkların hakkını, emeklerinin karşılığını sömürücülerden alır.

Türkiye ordusunun baştan, yani Osmanlılardan da yana, en kodaman ve sömürücü kesimlerin hizmetinde olduğu bilinmektedir. Özellikle emekçiler, hatta orta kesimler bile, değer kazanmışlarsa, bu değerleri burjuva elinden tekrar almaktan, kullanılabildiği kadar öteye rol oynamamıştır. Nitekim, 12 Eylül asilf yönetimin döneminde orta sınıflardan tutulmuş, işçi sınıfları, köylülükten tutulmuş aydınlarla kadar

çıkartılmı daha iyi görmesini ve giderek politikayı kendi çıkarları temelinde düşünmesini, örgütlenmesini, tavır işine girmesine doğurmaktadır. Günümüzde ortaya çıkan budur ve bu konuda büyük bir karşalığı ve arayış vardır.

'90'lara doğru giderken, eskiden kopma, bir anlamda ordu denetimindeki despotik, anti-demokratik toplumun biçimlenişinden kurtulup gelişen biraz da kendi gerçeğine yönelmesi ve bu temelde bir şeyler olmaya cabalaması anlamıdır. Neler ayakta kalacaktır; o da ayrı bir meseledir. Herkesin çözümlerinin çözümüne böylesine bir zor gücüne hale vate ettiği dönemin geride kalması, herkesin kendi çözümlerini bizzat görmesi ve bu çözümlerini anlaşılması bilene bilingi olması, güç sahibi olması gerçeği, aslında günümüzde en çok olumlu karşılancak ve sonuç alınabileceği bir gerçektir. Gelinen bu nokta ve anlaşılacak, bu temelde anlaşılmalıdır. Orduya dayalı kafa yapısının -aydını ordusu, profesörü olsun, seçene olsun- olumlu hiçbir şey üretmeyeceğinin açığı çıkmış, bu gelişimin önemli bir parçasıdır. Toplumun artık

türel alanda bu kadar bozulmuş, bu kadar baştan çıkarılmış, yani yoksulluktan içinde tutulmuş, anlayasızlar bunların anayasasızdır. Anayasalar bunların yasalarıdır. Aslında tam bir çözümsüzlük rejimi olmaktadır öteye gidemediğini, ordunun böylesine büyük bir iflas yaşayamaktan ve yaşatılmaktan öteye bir kurum olmadığının ortaya çıkarmış oluyor. Ama gelişecek bir sivil seçeneğe, eğer o gelişmezse, gelişme devrimci seçeneğe karşı da kendisini koruyacaktır. Çünkü, o da öyle kolay sahneye terk etmeyecektir. Eğer devrimci seçeneğin gelişme durumunda ise, buna karşı ordu, nasil yeniden bir tepki, bir darbe girişiminde bulunabilir, hesapları içinde. Aynı zamanda, eğer bir burjuva sivil seçeneğin gelişecekse; bununla nasil bir uzlaşma içinde olmalıdır? Bunları düşünüyorum. Bunları halletmek için çok yoğun bir tartışma yürütüyorlar. Düzen içi muhalifetlinde; Özal çöküşünün kabul etmemidir. Bu anlamda ordu karşısında biraz da eskiye yaşama durumu sözkonusudur. Bu aynı zamanda geri bir adımı teşkil ediyor. Özal ise; butünüyle orduya dayalı olarak bir sivil seçe-

rinkedi ağır etkisini iyi görmek gerek. Şüphesiz bu gelişmeler de Kürdistan'daki gelişmeleri etkileyecektir. Fakat daha çok Kürdistan'da gelişme devrimi savaşımın Türkiye'nin siyasal ve askeri yapısı üzerinde etkili olacaktır. Hatta be lirleyici olan, savaşımın etkileridir denilebilir. Hele hele savaşımın günümüzde ulaştığı boyut tamamen bu anlama geliyor. Çok can alıcı bir döneme girilmişti. Şaşağıta gelişme kaydedilmişti, açılım sağlanmıştı. Özellikle '89 yılında Kürdistan'daki devrimi savaşımın gerilla aşamasına girişi, başarıyla sağlanmaya doğru gidiyor. Kitleleşme önemli bir gelişme kaydetmiştir. Diğer yönlerden de, örgütlenmesi, tecrübe kazanması, silahlanmasında anlamında da gelişme sözkonusudur. Hele hele ordunun o özel savaşta oldukça tır mandırması rağmen, bunun sınırlandırılması, devrimi savaşım lehine gerçek ve büyük bir gelişme fırsatı sunmuştur.

Kürdistan'daki sömürge yönetiminin, olağanüstü bölge ve özel savaş yönetiminin tecrit olması, yürüttüğü taktiklerin iflas etmesi ve her gün yeni taktikler peşinde koşmalarına rağmen başarılarından bahsedilemez. Bu yönüyle her şey adeta Kürdistan somutunda yeniden kararlaştırılıyor. Bir anlamda Türkiye Cumhuriyeti'nin kaderi de Kürdistan'daki savaşımın kaderine bağlanmış durumdadır. Bu, çok etkin nedenlerden ötürü böyledir. Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımındaki gelişmelerin olası yönünü sıkça açmaya çalışıyoruz. Nerden başladık, neye karşı, nasıl buraya kadar gelebildik. Bu kendi içinde önemli bir tarihsel ve güncel gelişme yönlerini ele almaya imkan veriyor. Türkiye'de özel savaş nasıl bu hale düştü; eskiden özellikle isyanlara karşı oldukça sonuç alan oldu, böylesine bir özel savaş içinde bir sınırlamayı nasıl yaşayabildi; bu rol ona nasıl oynatılabildi? Bu da anlamlı bir konudur.

Biliniyor ki Partimiz; çizgisini daha da denkleştirmesi anlamında bu konulara ağırlık veriyor ve gittikçe daha da sağlam bir kavrayışa götürülebiliyor. Türkiye Cumhuriyeti'nin kaderi, bugün Kürdistan'daki savaşımına bağlı olduğuna göre, bu özel savaşımını biraz daha yakından incelememizin büyük önemi var. Türkiye'de de ilgili çevreler, dayandıkları toplumsal zemin, özel savaşın neden bu hale geldiğine dair günümüzde son derece derin bir arayış içine girmişlerdir. Daha düne kadar, "işte bir avuç eşkıya, terörist, haydut" dedikleri Hareketimizin, orduyu bu denli zorlayabildiği ve hatta bütün saldırılarını bir anlamda boşa çıkaran gelişmesini ancak bir konuma gelmesini bilecek istiyorlar. Son günde aratan arayışlar ve hatta bize kadar gelen arayışlar bunun böyle olduğunu gösteriyor. Türkiye'nin bölü gündem maddesi haline gelmiştir. Biruza bu söylenebilir. Özellikle biruza basını bile izlendiğinden, hemen hemen bütün köşe yazarları, nereden o çok akıllı çözümler, bunun böyle olduğunu belirtiyorlar. Ve açıkça bunu dile getiriyorlar: "Cumhuriyetimizin kaderi bu savaşta kazanıp kazanamayacağına bağlıdır." Bunların cabaları; daha fazla basını nasıl uyguluyor, özel savaşın nasıl daha algalıca yürütürler ve benzeri yöndedir. Hayırlı bir demokrat çıkışı bunlardan beklemek zordur. Her ne kadar bazıları, burjuva liberalizmde özeniyorlarsa da, diğer yandan da bunu eklemeyi ihmal etmiyorlar: "PKK terörü"; yani PKK devrimliği, "ezdikleri oranda, bir liberalizm eveler" diyorlar. Bu anlamda tam bir sahtekarlık içindedirler. "PKK kontrol altına alınmış, ezilmiş, ondan sonra da libe-

ralizm uygulansın." Bu eski bir hikayedir. Onları bu duruma getiren temel güç -PKK- eziliktir sonra, bunların uygulayacağı, bir eliyle daha Kürdistan üzerine, eski beta tonlaşmaya benzer bir betonlaşma değil, artık tümüyle demir dökerek, çelikten bir beton ömürdür. Yani mücadeleniz ezilirse; onların Kürdistan'a yayacağı terör, baskı, bir daha nefes almamacasına bir mezara gömmek, üstünü de belirtmiş gibi çeliktin bir kaplamaya kaplamaklar. Yine eskiden tam sağlanamayan asımlıyosuna da başarıya götürerek artı kimsenin Kürtük adına, Kürdistan adına nefes alamaz bir duruma getirdiği statükoğu bir daha yıkılmamacasına, bozulamacasına, Kürdistan üzerine gelecektir. Liberalizm de bunu amaçlar. Şaşağıta ve hatta sol geçeni, ama özünde daha tehlikeli kesimi de bunun peşinde yürümecektir. Şu korkuyu da açıkça dile getiriyorlar: "Haldelemesek sonumuz ne olur?" Çözüm diye sarıldıkları da pek kolay gerçekleşeyeceği benzeriyor. Savaşımımız adım adım cumhuriyeti ve onun özel savaşımını sınırlıyor. Kürdistan gün, hafta, hafta, ay ay Türk sömürgeçlerinin denetiminden çıkıyor. Bu, tarihlerinde ilk defa görüldüğü yeni bir gelişme oluyor. Böylelikle emperyalist ağababalarına, hatta Sovyetlere yaltaklanmaya kadar gitmelerine rağmen, yine de gelişmelerin hızını kesemiyor ve önünü alamıyorlar.

Belirttiğimiz gibi, buna bir de Türkiye toplumsal zemininin kaypak ve kaygan hale gelişi, yine eskiden olduğu gibi yönetilemeyeceği eklense, tedirginlikleri had safhaya ulaştır. Devlet neredeyse çatalacak durumdadır. O zaman günü idare etme de bunlar için çok zordur. Ama bu durum aynı zamanda çok önemlidir. İşte bu noktada özel savaş; en çok üzerinde duracakları ve kaderlerini onunda bağlantılı olarak çözmeye çalışacakları bir çözüm yoludur. Sadece Kürdistan için değil -burası önemlidir-; Kürdistan da deneyimler geçiren özel savaş taktiklerini yarın Türkiye'nin uyanan topluluk güçleri üzerinde uygulanaacaktır. Teritoryal savaş biraz da bunun içindir. Yarın Türkiye'nin kentlerinde de gelişecek patlamalar, Türkiye'nin kırsal alanlarında da gelişecek hak arayışları, Kürdistan'da deneyim kazanan bu özel savaş birikillerince çözümlenmeye veya bastırılmaya çalışılacaktır.

O halde, bugün Kürdistan'da olup bitenler, gerek devrimi savaş yönü, gerek özel savaşın karşı-devrimi yönü itibarıyla, her zamankinden daha fazla önemle ele almaya ihtiyaç vardır. Yalnız bizim değil, bütün güçlerin buna ihtiyacı vardır. Nitekim buna girilmiştir. Örneğin DYP sözcüleri, devlet Kürdistan'da giderek ölüyor diyor. Orada -Kürdistan'da- büyük bir boşluğun meydana geldiğini, her an bu boşluğun büyük bir patlamaya yol açabileceğini belirtiyorlar. Bizzet SHP Genel Başkanı İsmail Kürtalan'ın sözlerine, "Benim izlenimlerime göre, halk devleti kırıyor, devleti teçrit ediyor, bu büyük bir tehliktir, önüne geçilmesi gerekir" diyor. ANAP'ın temsilcileri, "Kitle olduğu gibi PKK'ye kayıyor" diyorlar. Dolayısıyla kendileri de ki-bunlar mahalefeti ile iktidarı ele devletin, en üstü düzeyde düşünme sözcükleridir-bu duruma bir gelişme olduğunu söylüyorlar. Kardi devletlerin tercinin geliştğini görüyorlar. Aynı zamanda bunun, birak hayra alamet bir gelişme olmasını, kendileri için bir sorun olduğunu da görüyorlar. Generaler bu konuda zaten dost, düşman ayrımı yapıyorlar. Karşındaki düşmanın gerilla kuvvetleri, yardım edenleri ise bun-

ların -gerillanın- işbirlikçileri olduğunu söyleyip bunun için çinlikliklere bile girmekte tereddüt edemeyceklerini göstermeye çalışıyorlar. Aynı zamanda, bir iç savaşın bahsediyorlar. Türkiye'de işçilerin durumu bir devrimci süreç olduğunu, Kürdistan'da özel savaş karşı geliştiğini savaşım devrimi bir savaş olduğunu, bunun Türkiye'de de yansımını biliyorlar. Bu açıdan, Türkiye'de de özellikle sözlü ve demokratik bir gelişmenin sözkonusu edilemeyeceğini göstermeye çalışıyorlar. Demek ki, güncel basın ve ajans haberleri ile değerlendirdiğinde, Türkiye Cumhuriyeti için günümüzün temel sorunu Kürdistan'daki savaşım sorunudur; bu savaşımın gelişmesi, özellikleri ve nasıl sonuçlanacağıdır. Toplum da bütünüyle buna yönelmiştir. Sağıyla, soluyla, "bu sorunun altından nasıl çıkacağız" feryatları var. Kimisi lehinde, kimisi de aleyhindedir. Ama özellikle emekçi seçeken bu savasta kendisi için büyük bir ışık görüyor. Bu temelde kendini yeniden örgütlemeye çalışıyor. Ve bunu da günlük değerdendirmelerde gittikçe sıkça or-

taya koyuyor.

O halde, günümüzün somut durumu değerlendirilerek anlaşılması gereken, esas olarak özel savaş durumudur; onun kazanmak istediği yeni özelliklerdir; yürütmek istediği yeni taktiklerdir. Özel savaş idaresinin, özel bölge yönetiminin -günümüzde de de idari yönetim diyelim buna- '87'lerden beri daha değişik bir aşamaya ulaştırıldığını özellikle tamamen yürüttüğümüz silahlı savaşımına karşı yeniler ele alınıp pekiştirildiğini, bunun için gereken ayrı bir vailiği, yani Kürdistan Vailiğine, sivil veya en üst düzeyde temsilciliğini kavuşturulduğuna, özel ordu, özel idaresi, günümüzde bütçesiyile ve her türlü donanımıyla yepyeni bir aşamaya getirilmek istendiğini biliyoruz. Ordu birlikleri yeniden düzenleniyor. Donanımları en üst seviyeye çıkarılıyor. Memurlar tamamen özel savaşın gereksinmelerine bağlanıyor. Aynı bir bütçe sistemi devreye sokuluyor. -Ki daha çok avantaj sağlayan bir bütçedir-. Birçok karakol yeniden kuruluyor. Ekonomik kaynaklar, özel savaşın hizmetinde tamamen yeniden birleştiriliyor. Ekonomik yaşam militalize ediliyor. Her şey artık özel savaşla bağlantılı olarak örgütleniyor. Ve bildiğimiz gibi bunun amacı, PKK'nin üzerine yıldırıcı bir biçimde, çok edici bir biçimde gitmek. Geliştirilmek istenen devrimci savaşta tasfiye etmekte. Bu '87'de

yeni bir aşamaya getirilince, '88'de biz içte ve dışta daylightan yöntemlerle tamamen yok edilmek istenildi. '88'in özümlemesi yapılmıştır. Ama bir kez daha değinsek; bizden ötürü geliştirilen özel savaş, bu yılı kendisi için tam bir zafer yılı olarak ilen etmek istiyor ve içerden dayattığı provokasyona bel bağlayarak "Parti Önderi" gidicidir, yerine yeni bazıları gelicidir. O zamanda -ki bunlar değişim gibi özel savaşın uzantılarıdır, MIT'in uzantılarıdır- bunlar rahatlama etki altına alınarak yok edilebilir -anlaşılması taşıyor. Ki, bu konuda Türkiye Cumhuriyeti zengin bir deneyime sahiptir.

TKP adına sahite TKP, KDP adına MIT KDP'si yaratarak, nasıl "komünistlik" ve "Kürtçülük" yapıldığı biliyoruz. Aynı biçimde sahte bir PKK'likte, PKK'nin katan tüm özünü tahrip etmek istediğini -bu kamptaki sızmalardan bile- çok iyi anlıyoruz. Dolayısıyla bunlar kendileri için bir süre biçimler ve her bakımında başarılmasını tam olduğuna göstermeye çalışıyorlar. Genelde başarılı oldukları imajını yaratarak, birçok

yetkinleştirmeyi koyuyor. Başta komşu ülkeler saldırı, Dişişleri Bakanlığının bütün diplomatik faaliyetleri bu yönüldür. İçişleri Bakanlığı ise artık Türkiye'nin İçişleri Bakanlığı değil, Diyarbakır'da hergün oturan ve orada yöneten bir Kürdistan İçişleri Bakanları. Sık sık Genelkurmay'ın Kürdistan toplantıları, birinci ve ikinci ordunun bütünüyle Kürdistan'da işle koşturulması ve her gün sözümlenmesi yeni çevik kuvvetlerin seviyatı, bu özel savaşta ne kadar ağırlık vermek istediklerini ortaya koymaktadır. Yine, ekonomini seferber edilmesi, GAP bile, PKK'ye karşı bir proje diye ilan emeleri, daha bütün yabancı tekelileri bu proje ile ihbarlatılarak, "Kürdistan yalnız bizim değil, sizin de sömürgeç olsun" diyerek, Avrupa'yı, Japonya'yı, ABD'yi burada söz sahibi kılma sözkonusudur. "Birlikte bizim savunalım" dercesine bütün imkânları sunuyor ve bunları yapıyorlar. TC, gerçekten Kürdistan'ın ekonomik alanda tam bir uluslararası pazar haline, sömürge haline getirecek, onları da burayı korumada seferber etme taktiklerini güdüyor. Komşularına; "işte süzgeç olarak kullanın, büyük ordumuz vardır, onu tehdit aracı olarak kullanın" diyor, yüklenmeye çalışıyor. Bununla da yetmiyor; Sovyetlere yaltaklanıyor. Her gün sefer üstüne sefer gerçekleştiriyor. Onlardan Türkiye'ye davet ediyor. Türkiye'den Moskova'ya davetler geliyorlar. Fasist rejim, gerçekten Kürdistan'daki savaşına karşı bir de ordan -sosyalist sistemden- kendine göre işleri halletme yolu giriyor ve mücadelenizi tecrit etmeyi amaçlıyor. Bütün bunlar; diplomatik-siyasal alanda korkusunun nerelere kadar uzandığını bütünüyle iç ve dış politikasını buna göre yürüttüğünü, savaşım ihtiyaçlarına göre ayarlamaya çalışıldığını açıkça gösteriyor. İç politika tamtamina böyledir. Kurdukları birlikleri her gün yeni birlikler ilave ederek, polis etkinliğini arttırarak, çok kontralar süreği etkerek daha profesyonel bir savaş ordusuna böylece ulaşmak istiyor. Bununla özel savaş itidamını geliştirme istiyor. Daha somut olarak da güncel taktiklere ağırlık veriyor.

Son zamanlarda PKK propagandasının deşchet verici boyutlara ulaştığını, PKK'nin propaganda da devletin önüne geçtiğini belirtmek, propaganda da, yani psikolojik savaşta da öne geçmek için akla hayale gelmez yeni senaryolar düzenleniyor. Çok Dağ'ın nasili zaptettiler, nasıl her gün PKK'li vurdukları, PKK'ye nasıl ağır darbeler indirdikleri konusunda da hikayeleri manşetler halinde yayınlıyorlar. Başarılı olduklarını kanıtlamak için de köyüleri katedip "PKK taraftarı, gerillası" diye lanse ediyorlar. Yine teker donanımdan bahsediyorlar. "Roketları Pumulandı", "zehir saçan, vurduğunu yara darma dağandı" aralarında, sıkışıklarsa "öl bile bitmesime imkan veremeycek yakma, yıklamaları" bahsediyorlar. Bunlar hep psikolojik savaşın parçalarıdır. Diğer yandan serbet politikası yürütüyorlar. Yoksul kesimlere, özellikle bilincsiz kesimlere nasıl yiyecek verdiklerini, yedirdiklerini propaganda propagandası yapıyorlar. En son, "Kanal GAP", yani Kürdistan'a özgü bir televizyon kanalı geliştirdiler. Burada daha çok beyin yıkamayı ve özel savaşta televizyon kanalıyla destekleyecek psikolojik savaşta kazanmaya çalışıyorlar.

Türkiye'de burjuva basını en kötü biçimde bir silah olarak kullanılıyor. Hemen bu konuda bir parantez açarak; basın baştan beri ulusal kurtuluş savaşımıza karşı çok kötü bir bi-

çimde kullanılmıştır. Kürdistan'da olup bitenlerin basını MIT bilgileniyor. Yani büni psikolojik savaş ustaları yönlendiriyor. Bunların birçoğu gazete köşelerine yerleştirilmiş yazıdır. Ve bunlar bu savaşı yürütüyorlar. Bile bile ne kadar yavaş söylediklerini kendiniz okumuşunuzdur. Hemen hemen hepsi sandık bir zihniyetin çikmi, hattı bar kardan çikmiş yazılar yazıyorlar. Bu, basının tek bir kumanda merkezi tarafından yönlendirilmiş açık gösterir. Resimler MIT'nin geliyormuş, haberler MIT-polisten geliyormuş ve hepsi de çarpıtılmış, yani psikolojik savaşın bir yöntemi olarak veriliyor. Dolayısıyla, dünyanın hiçbir ülkesinde görülmemiş bir biçimde TCY basını; özel savaşın emrinde çalışan bir basın kurumundadır. Psikolojik savaşın çok sadık bir uygulayıcısı olarak aleyhimize çalışmaktadır. TCY basını, özel savaşın emrinde sınırsız bir biçimde baştan beri kullanılan bir aygıttır. Günümüzde de basın, propaganda savaşının aynalıme gelişmesinin en etkili bir kanal olmağa çalışıyor. Radyo-televizyon tamamen böyledir. Böylelikle bizim propaganda savaşımız, kendileri için karşı bir propaganda ile başansızlığa uğratılmak üzere tetkizliyorlar. Özellikle bu özel timlerin genella gibi giyinsleri sözcümsü, arkıcılık uygulamaları her gün özellikle kentst alanı olduğu kadar, kırsal alanı da tehdit ediyorlar. "Boyle asarız" böyle kesirler, böyle yeriz ve yutarız" yaklaşımları ile toplumu ırk-kulmeyle çalışıyorlar. Bunların hepsi psikolojik savaş türleridir. Diğer yandan, toplumu düşürmek müthiş bir biçimde sınıt almaya çalışıyorlar. Devleti bu yöntemlerle ısdırıyorlar çalışıyorlar. Bir kesim de diyor ki: "Devlet tamamen şirin gosterilm. Bu da psikolojik savaşın bir parçasıdır. Kamçı değıl, serbest politikasını uygulatım, böylelikle halkı yanımızda tutalım. İste yedirelim, halka çok yumuşak davranalım" diyorlar. Artında bu yöntem de uyguluyor ama fazla işe yaramayacağı anlaşılıyor için daha çok bu politika terk ediyorlar. Çünkü halk, TCY devleti gibi asirik bir kan emici, zorba, işgalci ve işkenceci bir gücün yanında tutmak, Kürdistan'da çok zordur. Yeter ki bu büyük hataları yapmayalım.

O halde, günümüzde özel savaşın ağırlık vermek istediğı propaganda, psikolojik savaş geliştirilme istenilmesine, bunun için muazzam para köçürmesine ve zor uygulamasına rağmen, fazla başarıya köpedeği sanılmıyor. Ve halkın devletten kopuşu, devlete karşı dikilgişii giderek bilinci bir hal alıyor. PKK olgusu, burjuva basının da belirliğı gibi, bir efsane halinde halkın kaluğında beyine, gözlerinde yureklerine kadar iniyor ve anlam buluyor. O halde, savaşın önem kazanan bu yönü de açık ki, lehimize işleyecektir. Ve özel savaşın aleyhine sonuçlar ortaya çıkarıyor. Nitekim çikarıyor da. Diğer uygulamaları ve uygulama taktikleri eskilki aslında fazla asmyor ve genellede taktiklerdir. Bilindiğı üzere, vurucu veya zim detedikleri 30-40 kişilik timleri -ki bunlar pusus timleriydi çok yaygın kullandı ve bazı sonuçları da aldı. Fakat daha sonra, özellikle son bir yıl içinde, bizim asil genella taktikleri, bunları pusus taktiğine ağırlık vermemiz, onlara peş peşe bazı önemli darbeler vurmamız ve de Kürdistan'da özellikle yaygınlaşan, hemen hemen her alana yerleşen ve pusus yöntemini tutturacak çikarımlarını, bunların fazla başarılı olamayacağı ortaya koydu. Daha çok hatalarımızdan, özellikle '87-'88'de ortaya çıkan hatalarımızdan yararlanılarak genellinin bir uygulaması olması gereken pususu

bu denli çok kullanmaları, artık genellinin kendi taktiğini daha iyi hakim olmasını, yaygın pusus sistemile sınırlanmışlardır. Bunun yerine bilindiğimiz gibi jandarma kuvvetleri ile daha çok operasyon yapmak istiyorlardı.

Belirlitiğimiz gibi, jandarmalık, Türk ordusunun çoğunlukla ilkel köylü isyanlarına, eşkıyalığa, mahkumluga, kanunsuzluğa -kırsal alanda tabii karşı hazırlanmış, ona göre örgütlenmiş ve de başarılı olmuş bir sistemdir. Bu sistem, ebeltteki örgüt-süz halk yaygın ve mahkum karşı-sında başarılı olacaktı. Yine hep vurduğıu, kırduğıu, halka boyun eğdirduğıu işi kendini cesaret sahibi görecekti. Ama bizim mucadelemizin ilkel daha derli toplu hale gelmesi, biraz ve de yer yer mahkumların bir yağanıtı olmaktan çikarıp konuşan, savaşın bir genellaya dönüştürmesi ile birlikte jandarmaların yaygın operasyonları ağır darbeler yapıyor işlemez duruma geliyor. Hele hele '89'u başlarında sınırlı da olsa bizim pusularımızda düşmeleri sonucu ağır kayıplar vermeleri, Özel Kollur'dun iki sorumlu genelralını ve çok sayıda daha alt düzeydeki genelralının görevden alınmasına yol açtı. Bu da kendi taktiğiyle olan pusulanın jandarma operasyonlarına karşı kullanılmasına nasıl başarılı sonuçlar ortaya çikarılacağına gösterilmesi açısından anlamlı olmuştur. Dolayısıyla hem özel tim ve hem de jandarmaların daha kapsamlı operasyonlarının tam sonuca ulaşamaması, en son Kara Kuvvetlerinin tümünün devreye girmesi, kendilerine göre aktif savaşı bütün ordunun içinde olduğu bir savaşta dönüştürmeleri anlamına gelmektedir. Bu aynı zamanda, '88'de bekledikleri sonuca ulaşamamaları, jandarmaları, özel tim bekledikleri sonuca ulaşamamaları, jandarmaları, özel tim bekledikleri sonuca ulaşamamaları demektir. Artık bu kuvvetlerin ve taktiklerin yetersmesi, bunun yerine daha fazla kuvvete ihtiyaç duyulması, dolayısıyla artık ordunun devreye girmesi, daha kalabalık birliklerin, özellikle üçüncü ordu yerine bir de ikinci ordunun ağırlıklı olarak savaşı günlük müdahale etmesi sözcüksü oldu. En son bu temelde bazı düzenlemeler gerçekleştirildi kanısındadır. Bu düzenlemeler, hem sayısal artışta ihtiva ediyor, hem de daha kalabalık operasyonlarına sonuca almaya çalışıyorlar. Yine jandarma ve timler devrede olacak ama, çok sayıda kara kuvvetleri de devrede olacaktır. Özellikle Cudi deneyiminden bazı sonuçlar çikarılar. "Cudi'de operasyonlara katılanlar onbeş bir kişi" deniliyor. Bu da aynı bir konu ama, daha fazla sayıda birlikleri daha çikarıyorlar. Sözcümüne bizim denetimimizde olan alanlara çikarmaya çalışıyorlar. Kritik noktaları tutuyorlar. Bu beklenir bir gelişme. Eğer biz şu hatayı işlersek: bu dağ tamamen bizimdir, kimseyi sokmayız dersek, belli ki onun buraya daha fazla sızması asker yüğacaktır. Dolayısıyla erkenden bir kurtarılması böyle yaklaşımı, hem de sürekli kurtarılması böyle yaklaşımı bizim altından kalkamayacağıdır, düşman ağır bir vizyonağna yol açabilir. Kaldı ki biz savaşımla bu temelde geliştirmeye istemiyoruz. Bu temelde geliştirmenin sakıncalarını başından beri biliyoruz. Ama onların iddiasi bu, veya bizden bekledikleri, erkenden bir kurtarılması bögedir, zamanı gelmeden bu tip böge ilanlarıdır. Onlar da karışlığı böyle veniyorlar veya diğer bir deyişle olast bir kurtarılması bögedir karşımden kendilerini hazırlıyorlar. Kendi deyimleriyle, "bakin işte biz orduna böyle kurtarılması böge kurultumuyoruz" mesajını hissettirmeye çalışıyorlar. Ama böyle dağ tutmak, hele hele

dağlara böyle binlerce asker yüğmak, Kürdistan in bitmez tükenmez dağları gözünne getirildiğide kendileri için daha büyük bir iflastır. Garni-onlarda bile zor bala idare ettikleri, doyurdıkları orduyu, dağların bu duruklarında beslemeleri olanaksızdır. Dolayısıyla daha büyük bir yipranmayı, daha büyük bir kayıpla karşılaşmaktan kurtulmalarını bekliyor. Bu durumlarda da gözünne alan bir gelişme karşımıza, onları bu dağlarda daha fazla perişan edebilecektir. Dolayısıyla biraz da operasyon için yetkinleştirilmesi çalıştırılan operasyon birlikleri, uygun taktiklerle sadece, boşa çikarılmayacak, onlara bu yöntemim pahali ödediğide de gösterilebilecektir.

Helikopter, roketli dedikleri bunlara eskiden beri kullanılıyor. Varlar yeni silahlar falan değıdir. Sanırım bunu halk ırkçimek için, psikolojik savaşta biraz daha etkili kılmak için sürekli işliyorlar. Helikopterlerde her zaman roket kullanılıyor. Makinaları, topları, hatta tankları eskiden beri var olan araçlardır. Yenilerin alınması mümkündür. Çelik ye-leklerden, gece dürbününden bah-

sediliyor, ancak bu araçlar genella savaşımında fazla etkili olabilecek donanımlar değıdir. Bir bögede bunu yapar, bir dağda bunu yapar. Fakat kırk dağ vardır. Genella hareketlidir. Orada bunu yaptıklarında başka dağda atar. Bir bögede tamamen bunu yaptıklarında başka bir bögedeyi gider. Ve bütün bögedelerde bunu yapmak istediklerinde zaten bu devlet isyan eder. Kısaca bu tarzda başarmaları mümkün değıdir. Tabii hatalar işlemezsek, bel bağladıkları tekniğide de başarı sağlama mümkün değıdir.

Saniyorum herşey karşıdaki savaş gücünün doğru örgütleniş ve doğru yürütülüşüne bağlıdır. Yeni geliştirmeye istedikleri bir diğer yönünde de, koruyuculara ilaveten bazı aşiretleri silahlandırmadır. Bu yönlü girişimleri sözcüksüzdür. Özellikle

Hakkari, Van gibi aşiret etkinliğinin olduğu sahalarda, aşiret şeflerini -ki bunları hepşey teçirı olmasın, saniyorum birkaç aileden başka pek kimsen yanlarında değıdir. Ve bir de çoğunlukla, devletin eskiden işbirlikçisi olan öğelerdir -örgütlemeye çikarıyorlar. Bunlardan medet umuyorlar. Sözcümüne bunların her bir tanesi beşyüz yüz işliyor; beşyüz tane keskin nişancı adamları varmış, filan bögede binlerce edermiş. Bu da bir edebiyattır. Kürdistan'da böyle binlerce kişilik güçlere hareket edecek aşiret yoktur. Jirki dedikleri aşiret bile tamamen çözülmüştür. Tamamen bitmiş denetimimiz altındadır. Biraz daha üzerine yürürsek, gençiler de dahil, hiçbirine başını kaldırmaması bile mümkün değıdir. Belli bir kesimin durumu budur. Yokul kesiminde de zaten bizimlik birlikte savaşıyorlar. Bu denli büyük bir aşiret gücü yoktur. Savaş sonuna kadar yürütecek adamları olmaz. Kaldı ki, ordunun bu kadar disiplinli savaşı gücünü yürütmeysora çaplıcı aşiret gücünün nefes bile alamayacağı açıktır. Fazla çattasa bir karşı devrimci faaliyete katılır, bir-iki saldırya katılır, ama ikincisinde, üçüncüsünde düşer. Esas itibarıyla aşiret adamı, genella karşısında dayanamaz; çoğucu vardır, geçim sorunu vardır ki her birisine bir kaç milyon gereksinim. Ve bunlar öyle uzun vadede savaşamaz. Dolayısıyla devletin bunlardan medet ummasını temel, sınırlı temeli çok yauztır. Bunların teknik donanımları mazzafan paraya mal olur, üstelik fazla savaşamazlar. Savaşımlar için bir defa amacşızdır. Yeni işbirlikçileri onları da yokslordur. Parayı tutulacak insanları hayattarı ortaya koyamazlar, çünkü amacşızdır. Amacşızlık onları savaşamaya götürür. Dolayısıyla belli bunları kirtleme, bize karşı kullanma, koruculara olduğu gibi özellikle bizim bunları kendi saffamıza almamız sınırlama gibi bir amaçları olabilir. Bunların eline silah vererek, "alm işte, isterseniz kullanmayın" değı, bizim onlara daha fazla yüklenmemizi, dolayısıyla biraz da gücümüzü boşa harcamamızı veya bunlarla uğramamızı sağlama isteyebilirler. Bunun dışında, etkili bir taktikey kuvvet olarak bunları günümüz Kürdistan somutunda kullanmaları fazla mümkün değıdir. Belli Güney Kürdistan'ın o ilkel-milliyetliğini kullanmak isteyebilirlerdi. Onları kullanmak istediiler de. Aslında 1985'lerden beri birlikte çaka harcadılar. Fakat bunlar da o kadar düşmüşler, yaşamları günde ordunun hizmetinde PKK'ye karşı savaşımları olanaksızdır. Rahat yaşamları, yaşam alışkanlıklarını denetleye -peşmeğretide de bunlar böyledir- Irak ordusunun karşısında bile 24 saat dayanamadıklarına göre, bizim karşımda ayrıca savaşımları mümkün değıdir. Bunlardan mevcut korucular kadar bile bir savaş gücü oluşamaz. Dolayısıyla, devletin bu tip beklentileri de, ilkel milliyetçilikten beklenileri de fazla gerçekleştirebilir gibi değıdir.

Bir diğer taktik olarak, reformist güçleri kullanıyor. Aslında reformist maaşeli altında yerleştirmiş olduğu sahte bazı sol veya körtüklük yaptırılan grupları kullanmak istiyor. Bir yorsunuz; en son TEVEGER'in durumu, eğitim sahanmda ortaya çıktı. TEVEGER'in sekreterinin ve sözcümüne önde gelenlerinin nasil TCY'e bağli oldukları itirafında ortaya çıktı. Sözcümüne buraya sızan bazı geletleri biri tasufya edebilecekler PKK etkisiz duruma geldikten sonra -ki geçen yılını provokasyonun amacı da böyleydi- zaten birliğe çalıştırılan, toplandı yaptıkları bu itirafında ortaya çikmişler varlığı yok edebilecek!

Bunlar her gün Ankara ile temastalar. Bunlar, devletin adamları oluyorlar. Bir de bu yönüyle PKK'nın içinde sızdırarak, "İste ezin, tasufye eden, ondan sonra gelin sizin otomomiyeriniz" yaklaşımı özel savaşın bir taktiğı olarak karşımda çikıyor. Bu son zamanlarda hızlandırılmaları bir taktiktir. PKK'nın tasufyesini temelinde sözcümüne özerklik verecekler. Bu çabalarını hızlandırıyorlar. Başta TEVEGER ölmek üzere, kenarda köşede ne kadar eskil, teslim alınmış Kürt gövse varsa bunları ve özellikle her şeyi ile TCY'e bağımlı bir çok aydını bu temelde kullanmaya çalışıyorlar. Bunlara biraz sahte körtüklük yaptırıyorlar, biraz dergi çikartma imkanı sağlıyorlar. Örneğin, Medya Güneşinde olduğu gibi, çok abartılı yazılarla bir çikartabiliyorlar. Bizim çok dolaylı yazılarımıza bile kimin vermedikleri, haldel: Kürt sorunu ile ilgili her türlü yazıları dobra dobra bu değırlerde yayınlatılmadı, bu eğılime göre vermek istediklerindendir. Yani tepede kendilerine bağılı olan bu gruplaşmalar yazın alanında da serbestlik tanıyarak, Avrupa'da bunlara göre vererek ve güziden giyiltey alan işkileri sürdürenek, bunları özel savaşın bir kolu olarak yetine kullanmak istiyorlar.

Bunlara ilave edilmesi gereken bir gelişme de, parlamentodaki işbirlikçi Kürt milletvekillerinin kullanılmasıdır. Bunların içinde bazıları iyi olabilir, demokracıta istekide de olabilir ama esas itibarıyla hepsi, PKK'nın devrimci savaşımlarına karşı bir düşmanlığı çok otarak kullanılmak isteniyorlar. Sağa sola körtüculoruyorlar, oyuna getiriliyorlar ve bazıları bilinci olarak sözcümüne kültürel özerlikte peşinde koşuyorluyorlar. Bunlar, ilerde devlet daha da sıkırsırsa ve, ABD ile Avrupa'nın insan hakları ad altında dayatmak istediğı özerklik planları tutarsa, bu Kürt milletvekillerini biraraya getirmek istiyorlar. Barzani-Talabani örneğinde olduğu gibi, ilkel-milliyetçiler de, "Kürt milletvekillerini biraraya getirin, onlara kültürel özerliğini verin, böylelikle PKK'yi ortadan kaldırmaya çalışın" diye diyorlar. Kürdistan'daki işleri organize etmekle görevli Kamran İnan gibi en kaşarlı hain-işbirlikçi, en son bu işleri idaretenin de başına getiriliyor, onun organizasyonu ile uğraşıyor. Bu sicilli hain, her partiden "Doğulu" milletvekillerine toplantı yaptırıyor. Bunlardan yuze yakın bir toplantıda bir araya geliyor. Dolayısıyla bu ilkel-milliyetçiliğın şefleri ile Kamran İnan in bunu hayata geçirişii, sarvamento bünyesinde, devrimci parlamentoya, özel savaşıba bağıtlılı oluşumlarını ortaya çikarılmasını işbir örnektir. Güncel gelişmelerle bu biraz daha açığı çikıyor.

Özellikle gelişen savaşımlarına karşı, ilkel-milliyetçiliğın peşmeğretide artıklarıyla ve aşiret kitalarıyla yapılmak istenilen, Türk parlamentosundaki işbirlikçi Kürt milletvekillerini tamamlanmak isteniyor. Bunlar biraz daha kültürel özerliğı anlamında adım atabilirler. Eğer çok daha sıkırsarsa, özellikle parlamento içindeki bazı Kürt işbirlikçileri, bazı yarı işbirlikçileri ve TEVEGER benzeri bazı sahte grupları biraraya getirip, son taahhidi hepsine bir Kürt Partisi yattırsa da vararak, reformist de diyemeyebiliriz, tamamen düzene bağlayabiliriz, icazetli bir Kürt Partisi devreye sokarak, özellikle PKK'yi tasufye etmeye hizmet eden sahte bir özerklik programını -ki bu kültür özerliğı de, serbest gazete çikartma, sebest yayım gibi olabilir, dayatacağıdır. Belli buna yönelik bir gelişmeyi de önmüzedeki dönemde deneyebiliriz. Bütün bunlar

özel savasın ideolojik alanda da biraz geliştirebileceğini ortaya koymaktadır.

Demek ki, başta ordu olmak üzere, yene toplumsal temelde aşiretler üzerinde, ideolojik-politik alanda Kürt birliği politikaları ve aydınlarını yeniden devreye sokarak, bizim tekli temelimizi zayıflatmak, gerillanın gelişmesini son halde durdurmak istiyorlar. Bütün bu çabalarında asıl amaç ise, kitlesel gelişmeyi ve gerillaya katılımı önlemektir. Özellikle kentlerde -ki Silopi ve Van'da ne kadar geliştirebileceği ortaya çıkmıştır- geliştirebilecek patlamaları daha şimdiden önleyebilmektir. Bir yandan aşiret çirçidi -ki bu katliamlara varmıştır- yöntemi Silopide, Van'da görüldüğü gibi daha bir çok yerinde yoğunlaştırırken, sahte özerklik çabalarını da hizlandıran kitlelerin PKK önderliğinde aynıyaka kalışına; hem siyasal, hem askerî oluşumlarına set çekmeye çaba ediyor. Gidişat bu biçimde. Özel savas böyle gelişmeyi sağlamak istemektedir. Bu, daha da hızlanacak bir süreçtir.

Özellikle Kürdistan'da yeni karargah düzenleme kavuşacaktır. Zayıf birimleri büyük birliğe dönüştürülecektir. Daha fazla zırha bürüneceklerdir. Aslında büyük alan terk edeceklerdir. Daha şimdiden olduğu gibi, ibrikliklerini kendi etraflarında, kendi ordularının bir uzantısı olarak örgütlemeye çalışacaklardır. Bu, daha şimdiden başlamıştır. Temelde bazı garnizonların etrafına bunları yerleştireceklerdir. Sivil yönetimin toplumsal dayanakları bu garnizonların etrafında yeniden örgütlenecek; yeniden birlik haline getirilecekler. Yeni birün dışında çok daha büyük bir alan Partinin denetimine açılacaktır. Özellikle kırsal alanlardaki denetimimizi daha şimdiden geliştirmeye geçireceğiz.

Böylesi bir özel savasın organizasyonu, Türkiye'nin siyasal yaşamı üzerinde nasıl bir etkiye bırakabilir? Biz bunu biraz detaylandırmeye çalıştık. Dedik ki, Kürdistan'da geliştirilen özel savas aygıtı, özellikle önmüzdeki dönemde yeni bir darbenin deneme kuvvetidir. Burada adeta yeni güç odakları oluşuyor. Kontrolar ve kontrol yönetimi giderek ordu içinde, hatta toplum içinde nüfuz kazanıyor. Eski MHP'nin militanları ile karşılaştırılmayacak kadar militarist, karşıdevrimci bir güç oluşmuştur; jandarmadır, aşiret güçlerindedir derlenmektedir, polisten derlenmektedir, lümpenlerden derlenmektedir. Nitekim, satın alınabilecek, toplumdaki izole olmuş ne kadar kırı çevre, katil, gerici ve saldırgan varsa hepsini burada örgütleyeceklerdir. Bu daha şimdiden ortaya çıkan bir durumdur. Bu yeni bir ordusudur. Güney Amerika'da örneklere rastladığımız bir ordusudur. Bunlar ordunun klasik düzenini de ikinci planda bırakarak, ordu içinde ordu olarak, yeni güç odakları olarak birlik kuracaklardır. Bunların komutanları, subayları oldukça politize de oluyorlar. Vurgun vuruyorlar. Ellerinin altında sürekli çalışan ve tekrarı kazanan bir karşı-devrimci kuvvet de vardır. Bununla Türkiye'de sınırlı mücadeleleri üzerine yürüyecekler ve bastıracağız. İktidarın düzenine gidecekler ve sindireceklerdir. Bunları bu anlamda zaptı-rapt altına almasını koymayacağız. Arjantin'de yaşanan durumların benzerini Türkiye'de

yaşamı sürecine girmiştir.

Aslında daha önce gizli yürüttükleri bu faaliyeti, günümüzde açık yürütmektedirler. Geneluzede bağı ne kadar hayali olacağı; o ölçüde, ne kadar mafyacı ihracatı; ne kadar sözümlüna kapitalist olduğu ortaya çıkıyor. Bu yapılar Türkiye'nin gündemine yeni yeni giriyorlar. Uluslararası işbirlikçiler, uluslararası tekelcilerin temsilcilerinin hepsi de generaller ve polislerle içtedir. Bir Asil Nadir örneği devredir. Ve gitmekte olduğu bitir. Bütün bunlar; yeni güç odaklarının Türkiye'de şekillendiğini ortaya koyuyor. Bunlar aslında yeni bir darbenin veya Türkiye'de gelişen devrimci mücadeleye ve siyasal gelişmeye yok edici bir darbe ile tasfiye edilecek gelişmelerin ön adımıdır. Bu süreç daha da hızlanacaktır. Kısaca, Kürdistan'da deneyim kazanan özel savas yönetimi, Türkiye'de hazır bir darbe kuvveti olarak iş görecektir. Özal'ın olası cumhurbaşkanlığı döneminde bu daha da hızlanacaktır. Dolayısıyla ordudaki özel savas bölümü; giderek devlete tamamen damgasını vurarak, politikanın üzerinde demoklesin kılıcı gibi sallanan bir kuvvet durumuna geçirecektir. Devrimci savasın geliştiçe bu konudaki netlik daha da fazla kendisini gösterecektir. Süphesiz bu, aralarındaki çelişkilerin kıyasması anlamında da gelecektir. Hem emperyalist AET sistemi içinde de çelişkiler kızacaktır. Çünkü böylesi bir Türkiye'yi, düzen içi muhalefete böylesine yönelen bir gücü meşru göstermeye ve kabul ettirmeye çok zor olacaktır. Bu temelde çelişkiler daha safhaya ulaşacaktır. Daha şimdiden ikil devlet denilen olgu, üçlü-dörtlü-beşli güç odaklarına sahne olacaktır. Herkes bir tarafından vurgun vurmaya çalışacaktır. Soygun yapacaklardır, işkence yapacaklardır. Bu, ordu içinde, ordu dışında herkesin kendisini bir güç konumuna getirmesi anlamında gelecektir. Nasıl ki babaların etrafında fedalar varsa, bu daha da genişleyecektir. Kilit noktaları tutmak isteyen çok güç olacaktır. Hepsinin de fedaları, yani özel kuvvetleri olacaktır. Ki şimdiden vardır. Fakat bu, biraz daha resmiyete kavuşacaktır. Daha güçlü olan, diğerlerini bastırmaya çalışacaktır. Bu ordu içindeki çelişkiler, devlet içindeki çelişkileri daha da kızıştıracaktır. '80'ler öncesinden daha fazla bir gruplaşmaya yol açacaktır.

Halk ise tabii ki daha fazla ezilmek, sömürülmek istemiyorsa, buna öncülük edecek güçler her zamankinden daha fazla güçlü olmalı zorunluluğuna duycaklardır. Yani silahlı, güçsüz bir devrimci hareket bir hiç olduğun, halkın bu kadar militarize olan odak noktalar karşısında kendi devrimci şiddetini geliştirmeye, devrimci güç haline gelmeye, birak politikayı yapmayı, yaşamını bile devrak ettirmeyecekleri gösterecektir. Hele hele bu kadar yükselen emekçiler, köylüler eğer daha da yıkılmak istemiyolarısa, silaha sarılmak durumundadırlar. Dolayısıyla, kendi işleri örgütlerini aynı zamanda askeri örgütlemeler olarak geliştirmeleri gerektiğini çok iyi görecektirler. Bu temelde gelişecek olan devrimci birlik hareketleri, devrimci güç hareketleri, kendilerini hem siyasal ve hem de askeri olarak işçi organize edeceklerdir. Bununla ayakta kalabilecekleri gereğini göremekten geri kalmayacaklardır. Böyle olunca da Türkiye'deki yoksul ke-

simler, emekçi kesimler, direnişi güç dereke daha da ayıklanması bir tarzı ve silahlı mücadele temeline doğru geliştireceklerdir. Dolayısıyla pasifist, reformist eğilimlere itibar etmeyeceklerdir.

Bu reformist, pasifist eğilimler gerçekten çok tehlikeli bir yapılar geliştirmek istiyorlar. Rejimle uzlaşarak komünistlik, solculuk yapmaya istiyorlar. Türkiye koşullarında bu çok hayali ve kendileri açısından gerçekleştiremez istedikleri bir yaklaşımdır. Reformizm baştan beri işbirlikçidir. Sertleşen mücadele, özel savasçının devletin her doğasına nü-

... Düzen elbette özel savası daha da geliştirecek kendisini savunmaya çalışacaktır. Ama stratejik planda savası kaybetmiştir. Güncel olarak geliştireceği bütün taktikleri -bu çok önemlidir- bizim taktiklerimizle iyi karşılayarsa, genelde gerillaya ilişkin değil, bütün alanlarda ve Türkiye'de yaygınlaştırılacak taktiklerle bu devrimci savasın geliştiçe, kazanacağı. Artık bir taktik savasına dönüşen bu mücadeleyi, bu anlamda güncel devrimci yaşamda, güncel pratik taktik savasında biz yetkince karşılamaya biliresek, stratejik anlamda olduğu gibi, güçlü pratik anlamda ve taktik anlamda kazanabileceğiz. Savas, gerçekten bu anlamda, bir bütün olarak güncel taktiklere kim en güçlü yaklaşımı gösterirse, onların uygulamalarını, örgütlenişini, yürütülüşünü, idaresini ve sonuçlarını tekrar tekrar daha da yetkin taktiklerle karşılanarak kazanabiliriz. Bu pratik taktiklerimizle pratik adimlarla karşılayarsa, onun lehine sonuçlanacaktır...

fuze etmesi, emekçilerin de artık bu reformist seçenekleri gerçekten tehlikeli seçenек olarak görmelerine yol açar. Reformizmin, birakimlerini kendilerini baskı ve sömürden kurtarmasını nasil daha tehlikeli konulara ittiğini görüyorlar. Böylelikle, emekçiler, daha fazla kendilerini, kendi öz örgütlerini ve bunu öz savunmalarını ile birlikte yürütmeklerini bilincine varmaktadırlar. '70'ler Türkiye'sinden daha fazla güçlü bir mücadele, daha kullanılır, daha perspektifli, iyi hazırlanmış ordu ve siyasal örgütlenmelerini, askeri örgütlenmelerini ancak bunlarla geliştirebileceklerini görüyorlar. Ve gitmekte böyle uygulamalar içine gireceklerdir.

Kısacası, gelişecek olan emekçi hareket, '70'ler sonrasında daha fazla gerekecektir. Kendini hem politik hem askeri olarak hazırlıklı kılacaktır. İktidar savasını bu temelde yürütmek zorunda olduğunu görecektir. Dolayısıyla Türkiye'nin devrimci birlik seçeneği, mevcut gelişmelerini bu yönüne çok dikkat edecek, önmüzdeki süreçte bunu her bir gerekeyle ertelemeyecektir. Bunlar tamamen yürütülecek, tasfiye edilmiş istemiyolarısa, bir an önce böylesine militanca bir gelişmeyi görmek ve ona göre bir yükselişi, bir

gelişmeyi sağlamak durumundadır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin günümüzde içine giriyor bunalım ve bu bunalımdan çıkışın ana özellikleri böyle belirtilebilir. Gerçekten tarihin hiçbir dönemiyle karşılaştırılmayacak kadar, gitmekte derinleşen bir bunalım söz konusudur. Bu bunalımı özel savas yöntemleriyle atlama hedefi bu çatlaklık daha da geliştirebilir. Tamir edilmiş için alınan her önlemede çatlak gelişmelerden öteye bir sonuca varmıyor. Bu ekonomide de böyledir. Tümöyle bir ayırışma, kopuşma ve giderek bir kapışmanın objektif temeli hazırlanıyor. Fakat böylesine bir gelişmenin kalbi Şirke Kürdistan'da atıyor. Türkiye Cumhuriyeti'nin kaderi, bu anlamda, Kürdistan'daki gelişmelerle yakından bağlıdır. Bu anlamda Kürdistan'daki savasçın, sadece Kürdistan'daki çelişkilerin çözümünün değil, Türkiye'deki çelişkilerin de çözümünün anahtar durumuna gelmiştir. 12 Eylül faşizmi on yıllık muazzam bir baskı rejimiydi, Türkiye'nin muhalif sol güçleri üzerinde kendine göre sağladığı gelişmeyi Kürdistan'da da sağlamak istedi. Özellikle PKK'yi teşvik etmek için tarihte eşine rastlanıyan bir savas yürütmeye çalıştı. Fakat bu savasla, geçmişten günümüze kadar tam başarı sağlanamış şurda kalsın, büyük başarı-sızlıklar içersine girmiştir.

'80'lerin başlarında böyle bir durumu beklemeyi içine geliştiren analizyanasıyla ve diğer diğer içi kurulumlarıyla '90'lara doğru geliştiğini "mutlak başarısız" inancı içinde hareket etti. Başun bu inancın da ona pahalıya patladığını görüyor, ama geride daha da atamıyor. Fakat yeni bir hamie ve yeni bir darbenin koşulları da fazla oluyor. Dolayısıyla, bu çok çilli da olmu, bu anlamda ilerleniş ve omissa sonuçlar doğuracak bir süreç girilmiştir. Gerek düzen içi karşılamayı kızıştırmak açısından olsun, gerek Türkiye'nin toplumsal güçlerinin harekete geçirmesi açısından olsun, en anlamlı bir dönemin başlaması durumunu sözkonusudur. Özal'ın cumhurbaşkanlığıyla daha önce alevlenmekte bir dönemin içine girilmiştir. Mücadelemizin böylesi bir gelişmeyi çok yakından ilinisi ve bunun üzerinde etkili vardır. Bu bir anlamda devrimci taktiklerimizin ortaya çıkardığı bir gelişmedir. Hiç süphesiz böylesi bir gelişmeyi ortaya çıkarmak hayali değildir. Düzen elbette özel savasla daha da geliştirecek kendisini savunmaya çalışacaktır. Ama stratejik planda savası kaybetmiştir. Güncel olarak geliştireceği bütün taktikleri -bu çok önemlidir- bizim taktiklerimizle iyi karşılayarsa, genelde gerillaya ilişkin değil, bütün alanlarda ve Türkiye'de yaygınlaştırılacak taktiklerle bu devrimci savasını geliştirecek, kazanacaktır. Artık bir taktik savasına dönüşen bu mücadeleyi, bu anlamda güncel devrimci yaşamda, güncel pratik taktik savasında biz yetkince karşılamaya biliresek, stratejik anlamda olduğu gibi, güçlü pratik anlamda ve taktik anlamda da kazanabileceğiz. Savas, gerçekten bu anlamda, bir bütün olarak güncel taktiklere kim en güçlü yaklaşımı gösterirse, onların uygulamalarını, örgütlenişini, yürütülüşünü, idaresini ve sonuçlarının tekrar tekrar daha da yetkin taktiklerle karşılanarak ka-

zamasını pratik adimlarla karşılayarsa, onun lehine sonuçlanacaktır.

Bu anlamda biz, ilk defa kendi stratejik yaklaşımımız altında özente hazırlanan anlamlı taktiklerle savasçın döneme geçtik. Uzun bir ideolojik-politik hazırlardan sonra, yene askeri anlamda da oldukça uzun bir hazırlık ve pratik deneme sonucunda, böylesi bir döneme ulaştığımızı görüyoruz. Bu dönem ve her bakımından kazanımını kazanımına ulan gelecek döneme, taktiklere iyi nüfuz edilecek; taktik önderliğe, güncel propagandaya, güncel yöntemlere nüfuz ettirilip hükmedilirse, eskiden yıllarca alamadığımız sonuçları çok kısa süre içinde alabiliriz. Aynı şey düşman için de geçerlidir. Eğer biz tam karşılayı veremezsek, karşıdevrimci taktiklere bizim yetmez taktiklerimizle karşılayarsa, eskiden bize yıllarca veremedikleri zararları bir çırpıda verebilirler. Dolayısıyla, günümüz devrimciyi, daha çok taktik anlam üzerinde yoğunlaşacak bir devrimci olacaktır. Güncel yaşamın azami devrimleştirilmesini, bunun için azami propaganda, örgütlenme, askeri eylemler planlanması ve gerçekleştirilmesi mümkündür. Eylem sonuçlarının bir kez daha örgütlenilmesi ve bütünüyle bu aşamada tutucu-muhafazakar olmandan oldukça yaratıcı hareket edilebilir ve pratikte bunu gerçekleştirmek mümkündür. Günümüzde PKK militanlarının daha çok üzerinde yoğunlaştığı saha burasıdır. Daha önce partileşme sürecinde, sınırlı olarak elde aldığımız bu aşamayı, günümüzde çalışmalarımızın temeli haline getirebiliriz. Eğitimde ve günlük savasında taktik anlamda oldukça elde almak ve yetkinleşmelerini istiyoruz. Karşıdevrimin güncel taktiklerini karşılamaktan tutalım, bunları başka çikarmaya kadar, karşı-devrimci taktiklerin ulaşamayacağı bir biçimde kendi öz taktiklerimizle yetkinleşmeye kadar, günümüzün devrimciyi bağışardan başarıya koşacak bir duruma getirmek istiyoruz.

Önemli olan, bu konuları, gerek eğitimde olan sizleri ve gerekse bütünüyle savasın Partilerimizden en çok üzerinde kafa yorarak kavrayacakları. Buna oldukça somut yaklaşımlar ve kendilerini böyle bir savasçın militanları haline getirmek için her şeylerini ortaya koyacakları bir devrimci yaşam ve savasın tarzıdır. Yenilenme ve yetkinleşme devrimci, bir bütünüyle bu sahada gerçekleştirilmelidir. Adeta devrimciğimizizin öznetmesini bu anlamdadır. Başarılı bir devrimci pratik bundan sonra sağlanmasa bu temelde olacaktır. Bu konular üzerinde kısaca durmaya çalışacağız. Bütün sorumlu güçlerin de bundan sonraki tüm çalışmalarında, özellikle karargahları toplandırlarında ve görev almalarında, hep bu çalışmaya ağırlık vererek, daha da pratikleşmeyi ve uzmanlaşmayı cabalaya bilimleri verecek sonuç alabileceklerini bilmeleri gerektirir. Bu, özellikle militanların bir görevidir. Bizler bu konulara genel çerçeveyi her zaman çizmeye çalıştığımız gibi, güncelle ilişkin genel taktik çerçeveyi de çizmekten geri kalmıyoruz. Ama bu çerçeve içinde rol oynamak, bu çerçeveyi gerçekleştirmeye yönelik, imarımına militanların görevidir. Bunun üzerinde aslı yoğunlaşması gerekenler, Partimizin komuta güçleridir.

9 Ekim 1989

Impressum
V.I.S.d.P.:
A. San
Vogelanzgeber: 286
5000 Köln 30

Yazma adresi
SERXWÊBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap numarası
Stadtpostkasse - Köln
A. San
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Avusturya 22.50 s.
Belçika 75.00 bfr.
Danimarka 10.00 dkr.
Fransa 7.50 flr.

Hollanda 3.75 hfl.
İngiltere 0.90 £.
İsviçre 7.50 sfr.
İsviçre 3.00 stf.
Norveç 10.00 nkr.

KÜRDİSTAN DEVRİMİ KARŞISINDA TÜRKİYE DEVRİMCİ HAREKETİNİN GÜNCEL VE PRATİK GÖREVLERİ

Devrimi zafere götürecektir doğru-devrimci birliklerin kurulması ve güçlendirilmesi temel bir görevimizdir

Kürdistan'da PKK'nin önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesinin siddetli, askeri, kültürel vd. alanlarda ciddi gelişmeler ortaya çıkardığı bilinmektedir. Bu gelişmeler, Kürdistan toplumsal yapısında hızlı bir dönüşümü -ki bunlar tamamen devrimci dönüşümlerdir- ortaya çıkarmaktadır. Türk egemenliği altında bu toplum, birakalmış ilerleyişi, sürekliliği getiren bir durumu yaşamaktadır. Özellikle kemalist rejim altında toplumsal dinamikleri gerici ve tahripkar zorla imha edilecek, suskun ve durağan bir yapı yaratılmaya çalışıldı ve bunda da oldukça mesafe alındı. Her türlü aşırsel, kabilesel, zırsel ve mezhepsel ilişki biçimleri zorla ayakta tutulacak, sömürgecilik bu temelde varlık bulmaya çalıştı. Tabii, bu koşullar altında Kürdistan halkının çağda bütün bağları koparılarak, geleceği karantılabildiği kadar karartıldı. Böylece toplum bünyesinde hiçbir sorun çözülmüğü gibi, yabancı egemenliğin getirdiği yeni sorunları daha da karmaşık yapı yaratıldı. Bu temelde üst üste yığılımsı ve iç içe geçmiş aşırsal sorunlarla 1970'li yıllara gelindi. PKK, bütün bu sorunları çözmeye görevi temeline döktü. PKK'nin doğuşuyla birlikte, bu sorunları karşı olaganüstü zorluklar altında bir savaş başlatıldı. Sorunların çözüm yolları bütün yönleriyle ortaya kondu. pratik çözüm çabaları geliştirilmeye başlandı ve bu çabalar hala büyük azim ve kararlılıkla sürdürülmüyor. Böylece halkımız dörtbin yıllık tarihinde yaşamadığı gelişme ve değişimleri son 15 yıllık süreçte yaşadığı. Bugün halkımız bu gelişimsizlik ve özgürlüğü için türlü olanaksızlığa rağmen bütün zorlukları yenecek sömürgeçliğe karşı savaşıyor. Bu tartışılmaz olarak PKK önderliğinin ortaya çıkardığı bir gelişimdir. Bu temelde halkımız ulusal ve toplumsal bir üst-ülusal, yeni devrimi yapıyor. Zaten bu gelişmelerden dolayıdır ki, Kürdistan sorunu, TC'nin ve uluslararası destekçilerinin birincisi olduğunun maddesi haline geldi. Herkes kendi çıkarını esas alan bir çözüm geliştirme çabası içinde girmektedir ve onun halkımıza dayatmaya çalışmaktadır. Bu temelde, çıkarları bitüneslen, ortak bloklar yaratarak, birlikte hareket etmektedirler.

Açık ki, dünya gündeminde çok sıcak ve çözümlü çözümler katedilmesi dayatan Kürdistan halkının çıkarı bu bloksmalarda değildir. Onun çıkarını bitünesli güçler, dünya için sınıflı, sosyalist sistem ve ezilen halkların kurtuluş hareketleridir. Bunların başında da Türkiye için sınıf ve halki gelmektedir. Çünkü Türkiye ve Kürdistan halkları hem tarihi süreç içinde, hem de günümüzde aynı egemen sınıflar tarafından sömürülüyor, baskı altında tutulmuş, işçence ve katliamlardan geçirilmiştir. Özellikle 12 Eylül faşizmi koşullarında en başta Kürdistan halkı olmak üzere, Türkiye halkı da tarihinin en büyük vahşetleri karşılamıştır. Bu iki halk, çeşitli entrika ve komplolarla her öğütü gücülerinden yoksun bırakıldığında ve kendi çıkarlarını formüle edemediklerinden kurtuluş için verdikleri büyük mücadelelerde katliamlardan geçirilmiştir. Böylece bu iki halkın birlikte yaşaması kendi öz iradeleri dışında gerçekleşmiş; onların çıkarlarını değil, egemen sınıfların çıkarlarını esas alan ve zor temelleştirilen bir "birlik" gerçekleştirilmiştir.

Çünkü bu birlik, halklarımızın gelişimini değil, tam tersine onların daha çok sömürülmesini temel alan, dolayısıyla da gelişmelerini durdurcan çok tahripkar bir rol oynamaktadır. Kürdistan ve Türk halkının inancını esas alan bir mantığın ürünü olarak geliştirilen bu sözde birliğin halkımız üzerinde daha da tahripkar ve yok edici bir rol oynadığı bilinmektedir.

Türkiye ve Kürdistan halklarının özgül iradeleri dışında ortak yaşam zorunda bırakılmalarının temelinde Türk egemen sınıflarının çıkarları yatmaktadır. Fakat, bunda Kürt egemenlerin inancının olduğu da yadsınmaz. Hatta tarih karşısında bunların suçluluk durumları, Türk egemenlerinden daha büyüktür. Çünkü, Türk egemenleriyle giriştiği çekişmelerinde, kendi sınıfsal çıkarlarını esas alan bir ilişki ve ittifak daha söz konusu olmaktadır. Bu yüzden de, kendi çıkarlarını halkı etkilemek için bile olsa örgütlenme, eylem geliştirme ve bu temelde gücünü kabul ettirmek bir pazarlık düzeyine ulaşma durumu olmaktadır. Kendisinin inancını baştan kabul etme, her sınıflı vazgeçilmez hakkı olarak, ülke ve halk geçreğini dayatma yeme, tamamen teslim olmanın ve ülkeyi, halkı satmanın onursuzluğunu yaşamışlardır, halen de yaşamaktadırlar. Herne kadar zaman zaman başkatedirilen söz konusu olmuştur da, bu, halkımızın boyun eğmez karakteri ve yabancı düşman güçlere karşı duydukları soylu kının bir sonucu olmuştur. Onlar bunu istismar ederek, kendi aşırsel ve itisaleci çıkarlarını korumada kullanmışlardır. Böylece, aşırsel ve otomomileri kurmayış esas almışlardır. Hiçbir zaman bu dirençleri Kürdistan'ın kurtuluşunu sağlamamak için ülke geneline yayma çabası içinde girmektedirler. Her işyanlı birlikte Türk sömürgeçliği kolayca katliamlar geliştirilmiş ve bu katliamlarda insanmınlık oluk oluk karışmıştır.

Kürt egemenleri katliamlar sürecinde ve sonrasında ihanet ederek, insanlık tarihindeki soyuzluluğun en büyük örneklerini sergilediler. Özellikle cumhuriyet döneminde bu onursuzluğu üç noktaya vardırıarak, onunf olarak TC'nin ajanları durumuna geldiler. Dolayısıyla, Türk egemen sınıflarının Türk egemenleriyle giriştiği ilişkiler, tehlikeli ve gerici ilişkilidir. Onun tarzı ilişkilere mahzur görülecek hiçbir yönü olmadığı gibi tarih karşısında en büyük suç durumu taşımakla sonuçlanmıştır. Kürdistan halkının varlığını red temeline ortaya çıkan bu ilişkilere dayanarak TC, halkımız kendisine benzeşirmeye için katliamlar, sürgünler ve kültürel imhayı geliştirdi. Yine, Türk egemenleri kendi çıkarlarını Kürdistan'da dayandırdıkları, burayı gericiğini beslediği bir kaynak haline getirdiler. Buna dayanarak; Türk halkının mücadelesini bastırmada güçlü bir araç olarak kullandılar ve hala da kullanmaya çalışıyorlar. Özellikle Türk sömürçülüğünü destekleyen Kürdistan'ın içinde bulunduğu statü -ki, bu klasik sömürgeçlikler- oldukça malzeme sunmuştur. Hatta Türkiye halkının öncüsü olması gerekenler daha, sömürçülüğünü etkisinden kendilerini kolay kolay kurtarmamışlar; sosyal-şoven bir anlayış temsilcileri olmuşlardır. Ancak yeni yeni,

Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesinin de etkisiyle bu anlayışı kırmaya çalışıyorlar. Dolayısıyla, Türkiye halkının günümüze kadar devrimci seçeneğini oluşturamamasında Kürdistan'ın içinde bulunduğu statü belirgin rol oynamıştır. İşte bu bilinen nedenlerden dolayı, tarihte Türkiye ve Kürdistan halkları öz örgütleni yaratarak egemen sınıflara karşı, dayanışma içinde mücadele ademediler. Hep Türk egemen sınıflarının lehine, genellikle de Kürdistan halkının ihmnasına yol açacak şekilde, birbirlerine karşı savaşmışlardır. Dolayısıyla da bu iki halk birlikte yaşama veya ayrılıp bağımsız devletlerin kurma konusunda özgür iradelerini kullanamamış. Bu yönlü kararlar onlara doğru güçler tarafından aldını ve zor temeline uygulandı. Tabii, halkımız reva görülen de; özgürlük değil, kölelik oldu. Bu kölelik statüsü hala devam ettirilmek istenmektedir. Böylesi bir yaşamın kabul edilmez, onursuz bir yaşam olduğu açıktır.

PKK doğuşundan itibaren bu onursuz yaşamı reddetmiş; buna karşı mücadeleyi varlık gerekeceği saymıştır. PKK'nin özğüsünü içinde bu iki halki ortak dayanışması temelinde mücadele ederek kendi öz iktidarlarını yaratıp kederleşme yaşamının koşullarını yaratma yaktırmaktadır. Fakat PKK'nin bu koşulları iki halkın özgürleşmesi şartlarında doğacağı yeni örgütlerdir. Nitekim büyük enternasyonalist Kemal Pir, "Ben Türkiye ve Kürdistan halklarının birlikte yaşamasından yanayım. Ama bu, özgürlük şartlarında mümkündür. İki halk özğür olduktan sonra, sömürçülü sınıflarız koşullar altında bu mümkündür. Bunun da ancak PKK önderliğinde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin verilmesiyle gerçekleşeceğine inandığım için PKK safında yer aldım" der. Kemal Pir yoldaşın da vurguladığı bu büyük gerçeklik, bugün Kürdistan'da maddi zemine gidecek daha fazla kavşaktır. Kürdistan halkı, yürüttüğü kutsal özgürlük savaşında kendi gerçekliğini dost-düşman herkeşe kabul ettirmiş. Açık ki, bu büyük iddialı gerçekleştiren, biricik temsilcisi PKK'dir. Bugün halkımız, PKK-ERK-ARGK otoritesi altında örgütlenerek, savagımızı hergün zafere bir adım daha yaklaşmıştır.

Kürdistan'da faşist Türk sömürgeçliğine karşı verilen gerilla mücadele, Türkiye halkının da bağımsızlık, sosyalizm ve demokrasî mücadelesine büyük ivme kazandırarak ilham kaynağı olmaktadır. Bunu, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN şöyle şöyle vurgulamaktadır: "... Bu eylemler geçreğin sesidir. Gerilla eşittir Türkiye'de demokrasîye nasıl gidilir? Buna bir çağın sesi. Halkların eşit, özgür ilişkilerine nasıl gidilir? Buna da bir çağın sesidir. Bağımsızlık ve özgürlük, halklarımız için nasıl sağlanır? Buna bir davetiyedir. Bugün PKK, nefes nefese insan sayılabilecek en büyük fedakarlık, cesaret ve bilincin yoğunlaşmasının somut bir ifadesidir. Dolayısıyla büyük saygı duyuyoruz. Türkiye ve Kürdistan halklarının gerçeklerini içten bilen ama, tarihi ve güncellik itibarıyla çok sıkı ilişkiler olan, kaderleri bir çok bakımdan ortak olan halklarımızı bu gerçekleri yansıtmak, gerçekleri büyük önem taşıyor.

PKK bu gerçekleri ortaya çıkarmak, dost olması gerekenlere

yanışmak için, uzun yıllar büyük zorluklar ve olanaksızlıklar altında çaba yaktı ve hala da yürütmekte. Fakat TC'nin, Partimize karşı uyguladığı, adeta çekilin bir zırlı içine hapşederce tecrit etme politikası, bugüne kadar gerçekleri Türkiye halkına doğru ve tam yansıtmamasına engel olduğu gibi, bütün gelişmeleri en çarpık biçimde ve şovenizmi körükleyecek tarzda yansıttı. Bu koşullar altında, birakalmış Türkiye halkını, onun öncülleri olarak gerekenler daha bundan etkilenerek, sosyal-şoven, inkarcı bir politikasının sahibi oldular. Ve bu temelde PKK'ye karşı her yıl silahlı düzeye de varan bir mücadele yürüttüler. Ama bütün bunlara rağmen PKK, dar milliyetçi anlayışlara düşmeden, Türkiye halkına duyduğu büyük güvenle, doğru mücadelesini yürüttü. Bugün PKK'nin ne kadar doğru ve haklı bir mücadelesini yürüttüğüü olduğu somut pratik tarafından da kanıtlanmıştır.

Yine PKK, bu zorluklara rağmen, her ırsatında birlik sorunlarına el atmış, en ufak olanığı daha bütün için kullanmaya çalışmıştır. Ve konunun ciddiyetini ilklerine kadar hissederek, hep duyurlu ve seveliyi yaklaşmıştır. Nitekim, faşizmin ağır koşullar altında Türkiye ve Kürdistan'da kaçışın kol gezdiği, teslimiyete ve ihanet zannının etkisi altında Avrupa'ya akınını mesruluk kazandıran bir ortamda, konuya ilişkin düşüncelerini 1982'lerde en kapsamlı değerlendirmelerle devrimci kamuoyuna sunmuştu. Arından da bu türkiye emek ve çaba safederde FKBC'nin kuruluşunu gerçekleştirmişti. Daha sonraki süreçte FKBC bünyesinde yer alan bazı grupların teslimiyete ve ihanete yatalması sonucu FKBC'de, pratikte tarihi rolünü tam oynayamadıysa da, halklarımızı güç bir mesaj sunmuş ve kurtuluş özemlerinin diri tutulmasına önemli rol oynamıştır. Ayrıca FKBC, sahip olduğu devrimci platformu, halklarımızın tarihinde ilk defa böylesine devrimci temellere dayanan bir geçreçeyi ortaya koymuştur. Bu anlamda da FKBC ancak tarihseldir. Yine bugün onun hedeflerine, güncel gelişmelerde dikkate alarak, ulaşma çabasına girmek, halklarımızın özünde duran güncel ve pratik bir görevdir.

Bugün PKK önderliğinde halkımız seçeneğini kavuşmuş ve verdiği işi ve silahlı mücadeleyle Türk rejimini Kürdistan'da tükenme noktasına getirmiştir. Bu yüzden ki, Türk egemenleri kendilerine lider dahi bulamamaktadırlar. Gürtür Özal gibi ucube tiplerle işi götürmeye çalışmak zorunda kalmaktadırlar. Bu vesileyle, Türkiye emekçilerini de yönetemez duruma düşmüşlerdir. Türkiye emekçiler de, Kürdistan'da yürütülen gerilla mücadelesinin etkisiyle, bu faşist rejimden kurtulma ruhuna hergün daha fazla kavuşmaktadır. Bunu, henüz devrimci seçeneğini yaratamamış olsalar da, çeşitli eylemleriyle ortaya koymaktadırlar. Dolayısıyla, Türkiye halkı da devrim seçeneğine hızla yaklaşmaktadır. Bu mücadelenin zaferi ulaşmasında Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesinin eknesi etrafında demokrasî kavşadından geçeceği, bugün daha iyi anlaşılmalıdır. "Türklerin de çıkışını devrimci bir devimde görüyoruz. Türk ulusunun özgürleşmesinde, aşırı batı etkisinden kurtulmasında,

köküli bir demokratik halk iktidarna kavuşmasında ve bunu da Kürlerle, hiç irtirazsız birliğinde görüyoruz. Hatta, Türk ulusunun hergün estirilen bu durumlara son vermesini yolu; bu demokratik devimde olanca düristükle, ya da eşitliği hiçbir zaman gözardı etmeyen, cesur ve şovenizmden uzak bir tavırdan geçiyor. Ve gerçekten buna, halklarımızın çizikarna olduğu inancıyla yönelmek; bu tutumu ısrarla savunmamak ve başanılı olmaksız, çığıks budur." (PKK Genel Sekreteri)

Bu çığıks yolu, bugün her zamankinden daha fazla yakalanması ve koşullar oldukça olgunlaşmıştır. Zaten bu birliğin Kürdistan ayagının objektif ve subjektif koşulları oldukça olgunlaşmıştır. Bu gelişmelerden dolayıdır ki, Türkiye ayagının objektif koşulları da son derece olgun hale gelmiş ve subjektif planı da yanşıarak önemli gelişmeler kaydetmiştir. Her şeyden önce şovenizm ve sosyal-şovenizmin zırlı büyük oranda delinmiştir. Türkiye halkı ve devrimci, demokratik hareketi, Kürdistan sorununa daha sıcak ve samimi yaklaşmaya sürecine girmiştir. Bunun sonucudadır ki, PKK'yi daha yakından tanımak amacıyla, Parti Genel Sekreterimiz çeşitli röportajlar yapılmıştır. Partimizin devrimci birlik ve mücadele anlayışı, başta Türkiye halkı olmak üzere halklarımızı ulaştırmıştır. Böylece, bugün devrimci kamuoyu kurtuluş mücadelesinin birlikti, direnişçi ve kazandırdı özelliklerini daha iyi tanımaktadır. Bu da, birlikte mücadele anlayışını oldukça güçlendirmektedir. Özellikle Devrimci Birlik Platformu'nun kurulması ve bunun yaygınlaştırılmasının pratik adımlarının atılması, diğer sevindirici bir yönü olmaktadır.

Birlik ve ortak mücadele sorunlarının oldukça güncelleştildiği günümüzde; biz de bu süreci hızlandırmaya katkıda bulunmak amacıyla, gazetemizde, "Kürdistan Devrimi Karşısında Türkiye devrimci Hareketinin Güncel ve Pratik Görevleri" adlı bir köşe açmayı uygun gördük. Bu köşemizde, halklarımızın sorunlarının devrimci çözümü için, çeşitli değerlendirmeler içine girmeye, Türkiye devrimci-demokratik güçlerinin mücadelede yaklaşımı irdelemeye ve devrimi zafere götürecektir doğru-devrimci birliklerin kurulması ve geliştirilmesine katkıda bulunmaya çalışıyoruz. Bugün Türkiye ve Kürdistan halkları ile devrimci güçlerinin sağlan temellerde gelişmesini en önemli ön koşullarından biri, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin doğru kavranması, bu mücadele karşısında doğru pratik tutumlarının geliştirilmesidir. Buna dayanılarak Türkiye devrimi için gerçek-pratik çözümler doğru temellerde geliştirilecektir. Çünkü, Kürdistan mücadelesi gerçekliği, doğru tarza Türkiye'ye yansıtabildiği oranda, şovenizmin ve sosyal-şovenizmin tasfiyesi mümkün olacaktır. Bunun tasfiyesi Türkiye devrimin öndekine en büyük engellerinden birinin aşılması, nefes borularının açılarak doğru ve sağlıklı bir rotaya girmesini sağlayacaktır. Böylece, halklarımızın ortak mücadelesinin önündeki engellerin aşılması, Kürdistan ve Türkiye devrimlerinin gelişme kaydetmesi sağlanabilecektir.

Tartışmalarında ayrıca göçü, pratik sorunları ele alacağız ve doğru Devamı 23. sayfa

2000'e Doğru Dergisi adına Doğu Perinçek'in PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan'la imla eşleştirdiği röportajın, Türk halkını ve onun devrimci-demokratik seçeneğini değerlendiren bölümünü yayınlıyoruz.

"KÜRT VE TÜRK HALKLARINI DEVRİM BİRLEŞTİRİR"

2000'e Doğru: Madem ABD'yi reddediyorsunuz, Barzanî'yi, Talabani'yi ve onlarla işbirliği yapmayı reddediyorsunuz ve bu iş kuvvete olacaktır; kiminle işbirliği yapacaksınız?

PKK Genel Sekreteri: Maalesef benim aklıma "Keloglan" durumunda gelen Türk halkı geliyor.

2000'e Doğru: Yani Türk halkıyla birleşeceksiniz?

PKK Genel Sekreteri: Türk halkı ama, kurtuluş başkalarından bekleyen, emperyalizmden bekleyen; hele, günümüzde hemen dışa açılan, "kral gibi yaşıyoruz" diyen halk, düğüm bir halktır. Hemen şunu söyleyeyim; Kürdistan'ın ezilmişliği Türk halkının ezilmişliği. Ben, kendi halkımı tanıdığım kadar, Türk halkı da tanımak istiyorum. Onun özgürlük tanımını da yapmak istiyorum.

2000'e Doğru: Türk halkını tanıyor musunuz?

PKK Genel Sekreteri: Tanınmaz hale gelen Türk halkını tanıdığınızı objektif edebilir misiniz? Bunu, objektif koşullar söyle, subjektif koşullar söyle anlamında söyleyeyim. Ortada tanımaz hale getirilmiş bir halk gerçekliği vardır.

2000'e Doğru: Ayağa kalksın diyorsunuz?

PKK Genel Sekreteri: İliklerine kadar sömürülüyor mu? İşçilerin ücret seviyesi Afrika'nın sıyahlarından bile geriyi düşürmüşken, böylesi bir halk tanımaz bir haledir. Ülkesi turistik, tarihi, bütün güzellikleri; doğası ve havasıyla başkalarına peşkes çekilken, Türk halkı bir hizmetçi durumunda değil midir? Avrupa'da bir hizmetçi durumunda değil midir? Hiçbir halk kendi egemenleri tarafından bu kadar ihanete, bu kadar alçalmaya uğratılmadı. Egemen sınıflar adına alçıkça uğramış bir halktır -haydi bizimle işbirlikçi, katmerli hain; oysa onlar egemen ve üstelik kendilerini Türk saymaktadırlar, bazıları aşırı Türkçü düşüncelerindedir. Evet, dünyada var mı bunlar kadar kendi halkını peşkes çeken? "Genç nüfustur, Avrupa'nın bütün ucuz iş gücünü sağlayacağız" diyen Başbakan değil midir? Buna karşı halk ne diyor? "Daha çok gitmek istiyoruz" demiyor mu? Dünya'nın diğer taraflarına, Arabistan çöllere savrulduklarında daha fazla yurtu kayırmak isteyen bu halk değil mi? Büttün kıvılcı talem ediliyor, hepsi kayıtsız değil mi?

2000'e Doğru: Bu bir cephesi, bir milyon cephesi ayağa kalkıyor, demokrasi isteyenler yürüyor.

PKK Genel Sekreteri: Ben hakim yanından söz ediyorum.

2000'e Doğru: Doğru.

PKK Genel Sekreteri: Ben gerçekçiyim, yüreğime bizi küçük damalar halinde dökersek susuzluğumu giderebileceğimizi anlamışsınız.

2000'e Doğru: Tabii, sizin çok çektiğinizi biliyorum.

PKK Genel Sekreteri: Şimdi gerçeğin ta kendisi budur.

2000'e Doğru: Ben sizin özlemine -burda- daha iyi gördüm.

PKK Genel Sekreteri: Ağır basan yanını söylüyorsunuz. Türk halkı kendi rühdünden ne kadar yararlanıyor? Kendi emeginden ne kadar yararlanıyor? Bu, devcede kalıyor. Böyle bir halk tanımaz haledir. Gerçekçi olalım. İş politikada alınıp-satılır, farkında bile değildir.

2000'e Doğru: Peki böyle mi devam edecektir?

PKK Genel Sekreteri: Şimdi ona geleceğim. Siz dediniz ki, "Kiminle birleşeceksiniz?" Evet, "Keloglan"la birleşeceğiz; anasının yoksul, öksüz oğluya birleşeceğiz.

2000'e Doğru: Çok güzel.

PKK Genel Sekreteri: Birleşeceğiz de, kafasına vura vura birleşeceğiz. Türkleri neden sevmeyeyim, ama dedim ya, sevmenin de bir tanımı var. Özgürlüğe ne kadar yanaşıyor, bu önemlidir. Türk halkıyla ve onun temsilcileriyle ilişki düzenleyeceğiz, bundan en ufak bir kuşkunuz olmasın. Gerekirse biz zorlayacağız. Hatta, size göre bu ayrılıkçı miyiz -bazıları böyle iddia ediyor-. Hayır, biz gerçekten gelenleri bağları döşeyeceğiz. Söyleyeyim; onlar, "Hayır siz ayrılacaksınız" deseler, "Hayır ben tutacağım; birleşeceğim" diyeceğim.

şu anda başına geçmek istemiyoruz. Kendi öcüsünü kendisi çıkarmalı diyoruz. Her halk bir öncüyü layktır. İşte, bizim ortak mücadele etme anlayışımız ve halkların gerçekliğine sadakatımız budur.

2000'e Doğru: Peki, nasıl bir Türkiye'de yaşamak istersiniz, özlersiniz?

PKK Genel Sekreteri: Benim söyle bir Türkiye'de yaşamak istemenden ziyade, şöyle yaşıya kalın, böyle özgürlüğe sarılan bir Türkiye özlüyor var. Bu yaşama 70'lerde tutkum biraz vardı, ama şimdi yok.

2000'e Doğru: Hangi anlamda yaşamak?

PKK Genel Sekreteri: Ben 70'leri biraz Türkiye'de sevdim. Neden sevdim? Çünkü özgürlüğe biraz soluk alırdıyorduk. Özgürlük solluğu alınıp veriliyordu da ondan sevdim. Şimdiki

fesiden daha bahsedeyim: Buna boyun eğmeyi, sinesine oturarak veya "kırmızı çizgiyi yaşayalım, inancı beklemeli, daha sonra yeniden demokratik yaşama geçelim" demeyi, demokrasi için en büyük tehlike, onurlu yaşama karşı en büyük suç telakki ediyorum. Yine bunu bir karalama olarak değil, veya beni ezmek, imha etmek isteyen 12 Eylül rejimi olduğu için değil de, kendilerine en büyük kötülüğü yapan bir rejim olduğu için söylüyorum.

2000'e Doğru: Peki umutlarınız yok mu? Bu nereye kadar sürecektir? Nasıl görüyorsunuz Türkiye tablosunu?

PKK Genel Sekreteri: Umudum sonsuzdur. Bakın, şimdiki Türk ordularını Kürdistan'da tanımaz hale getirdi. Dünya'nın en anl-şanlı ordusu yürüyemez durumda değil.

"... Birlik nedir? Birlik; eşitçe birbirine benzeyenlerin yanına gelip aralarında kurdukları bir ilişkidir. Eşit olmak; ekonomide, politkikada ve ulusal haklarda eşitlik temelinde gelişkin bir birliktir..."

Türkiye'yi sevebilir miyiz? Hayır, şimdiki Türkiye 12 Eylül rejimi altında düşürüldü. Şimdi ne kadar hayal kadını var? Soruyorum ve cevap istiyorum.

2000'e Doğru: Geçenlerde Refah Partisi açıklama yaptı; "1 milyon" dedi.

PKK Genel Sekreteri: 1 milyon kadını, hayal kadını olmasın! İşsizlik!

2000'e Doğru: Dört-beş milyon işsiz. Gangsterler, kabadaylar artmıştır.

PKK Genel Sekreteri: Üç kağıtlar, hayali ihracatçılar... Bilirsizin, haraç-mezat satılan bir Türkiye. Başta Türkiye'de yaşamayı ne yapacağız? Şiz nasıl yaşıyorsunuz?

2000'e Doğru: Biz yardım ederek yaşıyoruz, peki niye?

PKK Genel Sekreteri: Siz niye yardım yapıyorsunuz?

2000'e Doğru: Yardım ediyoruz.

PKK Genel Sekreteri: Gençliğine soruyorum, diyorlar ki gençlik iyi aşk yapıyor! Lanet olsun o aşkınlık! Sevgi özgürlükle mümkündür. Biz 70'lerde de gençliği, o gürül gürül yığıldığını tanırık.

2000'e Doğru: Aşkta da yapıyoruz.

PKK Genel Sekreteri: Yani çok samimiydi. Yoldaşça ilişkilerin çok anlamı vardı, dedim istiyorum. İlgili, ilgili bir anlama sahipti. Şimdiki anlamı yok. Bunlar basına yansıyor. Gerçekten bunları çok görüyoruz. Gençlik, sadece gençlik mi, bugünkü gençlik değil, yaşama felsefesinde çok içgören durumdadır. Hemen size söyleyeyim; bu yıllarda zulüm, sömürü bu kadar gelişirken, kilını kırk yarmayalım, "olur böyle yaşamak" demeyi, en büyük güçsüzlük olarak adlandırırım. Bir yaşam felse-

rafıkt. Fakat mesele bu değildir. Ne ben bununla bölünebilirim, ne de siz "umut ne kadar" deyin. Kabul edilemeyecek durumlardır artık. Örneğin, bu rejim insanlığı tehdit eden, ezen, bir halkı içgiden eden, alçatan ve hiç bir suretle kabul edilememesi gereken bir durumu ve dönemi yaşatır. Sanırım bazı yazarlar 12 Eylül'de ne kadar adamın öldürüldüğünü işliyor; örneğin Ertel Tuşalp yazmış. Bu anlamda iyilerin adını burda anlamak gerekir. Bu kurum ve ahlaksızlığı nasıl toplumun kökenlerine sindirince bazı yazarlar dokunuyorlar ve açıklıyorlar. Toplum, başta aşağı düşürme durumu düşürmüştür. Yetenekli toplumdur, birilerine en ağır hakaretle, en ağır namussuzlukla bulundularak, herkesin herkesi kirlenmesi gerçekleştirildi. Ben buna yanıyorum.

Burasi senin vatanın değil mi? Bu duruma getirilen bir toplum; emekçisinden tut profesörene kadar, para birtiriktimsi, köseyi dönüştür, villalar yaptırılmışlardır. Gerçekten ulaşamadığı için değil, içgören bulduğum için, nasıl yaşıyorlar diyoruz?

2000'e Doğru: Peki değişmeyi görüyor musunuz? Yoksa böyle mi sürecektir?

PKK Genel Sekreteri: Hayır, kesinlikle, böyle olur mu? Değişime olacaktır. Değişime ve gelişime bizim hayat felsefemizdir.

2000'e Doğru: Felsefeden değil, bugünkü Türkiye gerçeğinde bir gelişme ele alırsanız; değişime ve gelişime olacak mıdır?

PKK Genel Sekreteri: En büyük müdahale gücümüzü inanzmaksız yapıyoruz. Şiyasi ortamı, alaca kararlantika amansız darbeyi yarımdan biziz. Hem de en az donanımla,

amansız bir takip altında olduğumuz halde bunu yaptık. Büyük gelişime inancı olmazsa bunlar yaşamaz.

2000'e Doğru: Peki "Keloglan" ne yapacak?

PKK Genel Sekreteri: Bu konuda çok umutlu olup olmadığımı soruyorsunuz, umutuyum. Türk halkının Kürt halkıyla ilişkilerinin düzelen-bilebilir. Bunları devrimle düzelen-bilebiliriz ve düzellebilir de. İçine düşülen durum çok ağır bir bunaldır, bir kırızdır. Bu toplumdaki bunları temel alırsan, bir devrimle karşılık veririsin. Dolayısıyla bizim ilişkilerimiz düzelleşmesinin temelinde, bir devrim yatar.

2000'e Doğru: Yani Türkiye'yi devrim mi birleştirecektir?

PKK Genel Sekreteri: Türkiye'yi değil, Türk halkını devrim birleştirecektir.

2000'e Doğru: Türk ve Kürt halklarını da mı devrim birleştirecektir?

PKK Genel Sekreteri: Evet, evet, devrim birleştirecektir. Nasıl ki, çok güdük de olsa, 1920'lerdeki birlik olayı devrimle gerçekleştirilse, -ki sonra tamamen Kürtlerin aleyhine sonuçlandırdı- şimdi daha çok halkların çıkarına, onların demokrasi birliği temelinde birlik sağlanır.

2000'e Doğru: Peki, o zaman amacınız nasıl tanımlanabilir? Yani, "ilah ayrılık" diye bir amacınız var mı?

PKK Genel Sekreteri: En büyük ayrılık onlar yapmıştır. En büyük ayrılık nedir? Baskı nedir? Büyük düşüncelidir. Kavramları çarpıtılmayalım. Ayrılık, haksızlık nedir? Dengesiz durumları yaratmak değil mi? Ekonomide, siyasette, kültürede, dilde, hatta günlük yaşamda en büyük dengesizliği yaratanlar bunlardır.

2000'e Doğru: Evet. Sabah gazetesi bunları rakamlarıyla çok güzel yayınladı.

PKK Genel Sekreteri: Tabii, yani bölgeler arası ayrılıklar.

2000'e Doğru: 1960'lardan bu yana...

PKK Genel Sekreteri: Bunlar giderek derinleşmiştir.

2000'e Doğru: Durumu göttükçe köleleşen 15 il, Doğu ve Güneydoğudadır.

PKK Genel Sekreteri: Kendiniz ayrılığı belirtiyorsunuz. O zaman, yaratan kimdir? Bunu bize sormanın anlamı var mı? Kendi suçunu, kendi eyleminin sonuçlarını bize yaşıtırmak, her egemen sınıfın yapacağı bir kumarlıktır.

2000'e Doğru: Ben sizin programınızı soruyorum, yani sizin PKK olarak amacınız nedir?

PKK Genel Sekreteri: Geliyorum. En büyük birlik hareketi oluyor. Yalnız şu anlamda: Birlik nedir? Birlik, eşitçe birbirine benzeyenlerin yanına gelip aralarında kurdukları bir ilişkidir. Eşit olmak; ekonomide, politkikada ve ulusal haklarda eşitlik temelinde gelişkin bir birliktir. Bu birlik iyidir ve sağlamdır, bu birlik özürdür ve saygı değerdir. Bizim bu kavramlar, sanki çok ciddi problemlemiş gibi, açıklama zorunda bırakılmamış, hayret ve sıkıntı verici bir durumdur.

2000'e Doğru: Vallahi aydınlatılmaz.

PKK Genel Sekreteri: Evet, tamamen size demiyorum, size bu soruyu söyleyen bir ortam vardır. Bu ortamın sözcüğü olan da, sizin için bir talihisizliktir. Evet, bu ortamın sözcüğüdür yapamk zorundasınız; çünkü gatazeticilik yapıyorsunuz.

2000'e Doğru: Biz, Türkiye halkı-

ın meseleyi anlamasını istiyoruz.

PKK Genel Sekreteri: Anlamamışsa talihsizlik değil mi?

2000'e Doğru: Han, insan eden dir "Keleşin" meselesini, Türk halkının anlamasını sağlamak için...

PKK Genel Sekreteri: Ama hala devam etmekte olan büyük eşitsizliğin sorumlusu Türk halkı mıdır? Baskı yaranı kimdir, ezen kimdir, ezenlerin ulusal kimliği nedir? Düne kadar bizi inkar ediyordu ve bu konuda Kürk halkını di kadırsız.

2000'e Doğru: Olumlu gelişmeler de var, sorunu koyan oluyor.

PKK Genel Sekreteri: Olumlu gelişmeler var ama, eşitliği istemeyen, birliği istemeyen kimdir? Birlik olmayı büyük bir olaydır.

2000'e Doğru: Yani, ille de ayrılık diye bir sorun yok mu?

PKK Genel Sekreteri: Ben bir kez bunu kabul etmişim. Benim birlik anlayışım, büyük insanlığın birliği ülküm ve özgürlük ilkem var. Benim büyük halkların kardeşliği ilkem var.

2000'e Doğru: Peki beklenen gelişme nedir? Muhtemel gelişmeler nelerdir?

PKK Genel Sekreteri: Biraz önce dedim ya; ayrılık lafı bir kayıptır. Bunu en derin yapanların, ağzında gevelediği bir durumdur. Bu konuda oyuna gelmem. Ben, büyük birliktir. İnsan soyunun olduğu büyük birliğin yanın ve bunun mensubuyum.

2000'e Doğru: Birlik şartı; Kürk halkının da iktidar mensubu olması mıdır?

PKK Genel Sekreteri: Şüphesiz, şüphesiz! Siyasal birlik istiyoruz. Siyasal birlik, güç sahibi olmayı gerektirir. Ekonomik birlik, toplumun güç sahibi olmasını birlikte getirir. Kültürel dayanışma diyecemizin; kulture sahip çıkmayı gerektirir. Bir taraftan bunlar hiç olmadan, nasıl birlik istersünüz? Partisi, hükümeti, meclisi, ekonomisi ve iradesi yok; namusunu koruyacak kadar bir sayınması bile yok. Bununla birlik mi kurulu? Yine burada, Türk egemenleri öyle bir durum yaratmışlar ki; çok acı gerçekler, çok kapalı bir durumda açıklamak gibi bir konuda duyuyoruz. Yok! Kürtlerin birakılmı elinde ekonomisi, siyasi gücü, Kürtlerini adı? "Ayrılık PKK, terörist PKK" diyorlar! Sen bir taraftı senin tutacaksın, bir taraftı her şeyi sahip kilacaksın, ondan sonra "birliğimize, bütünlüğümüze oynuyorlar" diyecemsin! Sırf bu alpaça iddia için, şiddetten çok rahatsız olduğum halde ve onlar da sadece bu yöntemden anladıkları için, ben de bu kadar büyük şiddeti and olarak önüne koydum. Gerçekler bu kadar oynama ve bunu yutturacağına sanmal! O zaman, al sana anladığın dil, denir.

2000'e Doğru: Peki, Kürtlerin de hak sahibi olduğu devrimci birliğin biçimi ne olabilir?

PKK Genel Sekreteri: Bir defa şu şartı: Kürtler güç sahibi olacaklar. Dikkat ederseniz, ben Kürtlerin diline böyle yonulme, özgürlük de demiyorum; onu denremek için bir halkın birliğe yanaşabilmesi için, güç sahibi olması gerekir. İktidar siyasi güçtür; yani örgütlümemizdir. Siyasal, asker, ekonomik ve kültürel örgütlenmeler. Bunlar olmadan birlik olmaz. Bize ikide bir ölüyorlar: "Siz ayrılık diyorsunuz." Biz diyorum ki; bunu ilkin insan olma vasıfına sahip kilamak gerekir. Ya siz, böyle mi birlik yapacak istiyorsunuz?

2000'e Doğru: Ayay! kalkanla, kalacak olanı?

PKK Genel Sekreteri: Kadınlın kuşkusduğum için değil ama onları özgürlük davasına büyük sağı duyuyorum- yani siz kari mi istiyorsunuz? Hem de yatalak, hem de çok düşün bir, yoksa özgür bir evlilik mi? Ortada olan, birakılm

özgür bir evlilik olayını, bir kölenin iradesizliğini daha kötü olan bir evlilik. Bununla birlik olmaz. Hatta köle bile olunmaz. Bu mideye oturulan bir lokmadır. Böylesine bir bütünelme teorisi! Hemen hatırlatayım; o sizin büyük "demokrat"lardan Ecevit diyor ki; "Kürt asıllı olanlar kendisini Türk saydıkları sonra, sorun yok. Varsın Kürdün denisi." Yüzyıllık, bin yıllık egemen sınıf lehçesini sosyal demokrat maskeleyip yapmayı, en büyük demokrat diye lanse ediyor da, onun için örnek verdim. Başta da söyledim: Türk olmak şerefiz bir olay değildir. En az bizim kadar onlar da şeref sahibidir. Fakat başka bir milletten binden bir Türk olarak ilan edilmesini büyük bir şereflilik olarak değerlendirmiyor. Şimdi size bir soru daha sorayım: Herkesin olduğu halde, kendinizi Hemen Alın sayın ve bir günde bunu yapın! İste bu durum bize kabul ettirilmiş, yaşıtlımlıştır. Bunun kadar alçalıcı bir durum olabilir mi?

2000'e Doğru: Ben, böyle bir durum Türkte için de kabul etmem. Alçalıcı ve şerefsiz bir olay olarak görürüm. Başka bir millete kendisini böyle dayatmak kabul edilmez.

"...Kürdistan cephesindeki gelişen gerilla, gerçekten büyük bir bilinçlendirme hareketidir. Sadece Kürdistan halkını değil, Türkiye halkını da büyük bir demokratik bilinçlendirme hareketidir... Fırtınalı bir döneme giriliyor. Halklarımızın devrimci-demokratik seçeneği tarihi bir atılım yapabilir..."

PKK Genel Sekreteri: Evet! İçinde tamamen eriyi asimile olma mayı aşagılık bir durum olarak kabul ediyor musunuz?

2000'e Doğru: Tabii ederiz.

PKK Genel Sekreteri: Peki, kendinize yakıştıramadığınız bir durum en ilenici demokratik adına, nasıl bize yakıştırmadınız? Bu politikaları dayatıyorsunuz ve bu kıştıyılı yapıyorsunuz! Bunlarda hiç mi demokratik kültürü yoktur? Şimdi gele de bunları demokratik say! "Kültürel zenginliğimizdir" diyorlar, yalnız Türk kültürü için bir zenginlik hal! Yani ertecok dilimiz, ertecok kültürümüz! Türkçe lehçeye kültürel zenginlik haline getirecek! Bu mudur demokratik? Bu mudur sosyal demokratik? Zenginlik, daha çok sömürü, daha çok on kullandımız. Görülüyor ki; insanı istenir durumlar sözkonusudur.

Birlikten vazgeçmeyeceğimize. Şimdi belli kendileri de yararlanacak, basit bir Kürt milletçiliğiyle durumu kurtarmak isteyecekler. Biz Sevri'de aşacağız. Lozani'da aşacağız ve halkların devrimci ittifakını yapacağız. O, Doğu geçeceğide, Kür-Türk arasında sağlan kurulduğu oranda Ortadoğu halkları arasında da sağlan kuracaktır. Ortadoğu halkları da en azından Kür-Türk halkları kadar birliğe mullaştır. Burayı da

biraz açacağız. Ama bu konuda çok büyük bir gereksim vardır: Biz boşuna bu kadar direnmiyoruz. Biz boşuna bu direnmeyi yürütmüyoruz, altında çok büyük bir birliktiği ve bu birliğin çok büyük bir uluslararası anlamı olmazsa, bu kadar büyük çaba harcarmaz. Dolayısıyla şimdi diye kadır ki klasik yaklaşıma biraz daha rahatsızca bakıyoruz. Diyorlar ki, "ayrılık mızın, birlikti miziniz?" Sorunun temelinde böyle gelişmişide inanıyoruz. Sorun: baştan beri özgürlük ittifaki, özgürlüğün halklarımızı da illeğisi sonumdur. Bu ittifakın gerçekleştirilmesinde ve tarihinde oldukça iççe geçmiş bu halkların ilişkilerinin devrimde düzeltilmesi mümkündür. Bu temeldeki anlamı birliğin, Ortadoğu halklarının da büyük birliğin temel taşlarından, bir köprü bağlantısı olacağından eminim. Kendisine büyük sağı duyduğumuz, Türk kökenli olup da en büyük PKK'lilerden biri olan Kemal PİRİN, "Kendi halkının kurtuluşunu Kürk halkının kurtuluşunda görüyoruz. Ortadoğu halklarının büyük bir federasyonu içinde toplanmasını yanayım" biçimindeki sözlerini tekrarlayarak, bu soruya son bir karşılık

keyle bunu karşılama, yücelik bilemedim. Çünkü ekme-k su kadar deril bir çaba vardır; değerlendirebilir. Görülüyor ki; bu çabaya girmeyenler, en son ekmeden de olacaktı.

Özellikle gençlik bu konuda düşküne bir yaşamın içine girmişti. Türkiye devrimci gençlik eskilerde sarılı bir anıya sahipti. O zaman kitle temel kırıldık dolay daha zayıf oldu. 1970'lerde sağlı bir direnişe sahipti. O günlerin önemine layık bir tekşu yönlelemediler. Kendisine dayatılan pasifikasyonu yırtabilmelidir. Sahte yasama onurlara karşı çıkabilmelidir. Gençlik bilmi ki, bu kadar düşürülmüş bir toplum içinde ne insanca ilerleyiş, ne de mutlu bir yaşam mümkündür. Gerçekten ona dayatılan, bir pasifikasyonu. Toplum, demokratik mücadelede, ulusal sorununda koparma ve çok sefil bir biçimde kendi bireysel yaşamını örgütlemeye diremeye bırakmadı. Böylesine bir direniş yaşama; Türkiye'nin sosyal-ekonomik koşullarında asla başarıya gidilemez. O halde, fazla bir gücüme ve yazlaşma yaşamadın, çaiğin bir kalkışına, anlamı bir devrimci faaliyetine çekilmelidir ve eski hatalarına düşmemelidir. Ayrıca kendin partiler yerine koymamalı; ama partilerin taze kanı olmayı bilmelidir. Bilincini ustaca kullanmalıdır. Toplumsal mücadelede mullaça yerini tutabilmelidir. Gerçekten geçiye yakışın budur ve umutlu olduğumuz böyle bir devrimci faaliyeti anlamı bir biçimde yükselten bir gençlik.

Diğer çok çeşitli çevreler, düşman da olsa, düşmanlığı savaş kurallına bağlı olarak yürütmelidir. Bazen onlara sağı yaptırarak, bazen çirkin girişimlerden esinlenmek sadese kendilerinin sorunları harzılayacaktır. Eğer törüü daha da şiddetlendirirleşe, gerçekten de şiddetlendirirleşe. Şimdi her zaman şiddetinden daha fazla bunları imkansız bizde mevcuttur. Savaşı muazam güç dengesiizi durumunda götürüyorlar. Bunu yeterli görmeyip daha fazla öyle helikopterler, böyle panzerler şöyle silahlar kıştıyılıye kağıllı artık bırakız. Savaşiler, yolu kazınma, bu için üstesinden gelmeyeceklerini bildirmelidir. Keşitlike kökümüz kazanamaz. Görmüyor musunuz; bu kadar öldürüldü dediklerinde, katılmı günde yüzleri buluyor. Kök kazılmaz, daha filizlenmeye başlar. Bunun için bu görevi bir taraftı bırakın ve kışıl olmasa çağırınız. Birakılm bizim sorunumuz çözümümdü, kendilerinin halkın sorunlarını çözümlerini bir demokratik şansı yaratırsınlar. Bu onlar için daha iyidir. Generaller nasıl olsa soykırım işni iliy yürütmeye çalışıyorlar. Onlara daha fazla kazıklama direktifleri verme gereği yoktur. Onlar bu işlerde tarihi töküyete sahiptirler ve de acımasızdır! "Daha işini şöyle yapınlar, böyle yapınlar" deyip de kendilerini rezil etmesinler.

Çeşitli sol gruplar var; hatta sadece sol grupları da değil, muhalif gruplar var. Hepsine çereveyi öldükçe açtı. Nasıl bir birlik anlayışımız vardır? Hangi temelde birlik? Yani kavrayan, devrimci-demokratik bir kalkışa dayanarak, eşitliği ve özgürlüğü esas alan üstün birliklere ancak güç alırız. Büyük bir birliktiği ile PKK'nın çıkışını bu anlamda selamlayabilirler ve sonuna kadar da güvencilerdir. Gerçekten, eskiden varsa bazı hatalar ve bunlardan ırkçılıya asla bu tip hatalardan gelişmeyecek, PKK'nın bu konuda oldukça mesafe aldığına keskin inenalmadılır. PKK'den öğenilecek çok şey mevcuttur. Bünüşünde çok büyük değerleri boy verdigiine emin olmalıyız. Bunun belirlenmesi daha şimdiden görüyoruz. Ama bu çabalarını daha da hızlandı-

rabilirler. Kürdistan cephesindeki gelişen gerilla; gerçekten büyük bir bilinçlendirme hareketidir. Sadece Kürdistan halkını değil, Türkiye halkını da büyük bir demokratik bilinçlendirme hareketidir. Ordusunu bile bilinçlendiril bir hareketir. Etkilerini daha somut olarak kendilerine taşıyama, hatta çok arızadıkları ortak savaşıma hiç bir karşılık beklemeksizin onları da katılmaya çağırıyoruz.

Bazı diğer Kür-Türk bölgeler var. Hala "PKK şöyledir, böyledir" demenin yeni yoktur. Gerçekten eğer PKK'nın büyük ortaya çıkan direnişçi, savaşıç değerlerine bir eğilimimiz varsa, istediğinden ibtidir, diyecemiz. Geçmişte kusurlarımız ne olursa olsun, şimdi bu savaşıma omuz vermek istiyorsanız, hiç ayıp değildir. "Siz bize böyle demisiniz, biz size şöyle demiz"; bunlar fazla önemli değildir. Güncel görevler bu kadar yakıcı iken, hele önümüzdeki dönem devrimde gören güçlerin birliğine o kadar ihtiyaç gösteriyoruk, samimi özdeşliyle hepimizin durumumuzu özdeşleştirmenizi isten bile olmadığımız inanıyoruz. Onlar da bu temelde kendilerine karşı samimi özdeşliyi yapınlar, bize karşı değil. Özdeşliğin çabasını göstererek, düzeltmeye ve bu savaşıma katılmaya çağırıyoruz. Tekrar geliştirilmek istenen devrimci işi tasfiyeye, reformizme tabi kilmaya ve böylece bir kez daha bunca amansız dirmen, bu kadar şehidin kaderi üzerine çok kötü bir tasfiye hareketini yaymaya imkan brakmamak için, kendi ulusal geleneklerine, özelemlere sahip kılmaldır.

PKK'nın bu konudaki çabalarına destek olmaya ve önümüzde çok hızlı bir biçimde gelişen süreçte emekçilerimizin alternatifinin önümüde kırdığı dışarı görüşlerin çözümlünde hiçbir engel, hiçbir bahane ileri sürmesizin görev almayacağız; gerçekten bu konuda bizden oldukça destek görebileceklerini bir kez daha vurguluyorak belirtiyorum. Önümüzdeki dönem hem de acil görevlerinin tarihsel bir fırsatı getirdiğini inanıyoruz. Yaşanılan kriz ve de geliştirilen devrimci savaşımmız devrimci atılmaları daha da hızlandıracaktır.

Türkiye'nin siyasal savaşımm cephesinde, büyük bir çıkış ve kitlese patlamaları için, bütün koşullar oluşmuşlaştı. Mesela bahar işi hareketleri, bunun atlı bir örneğidir. Bunun daha anlamı ve örgütülüşünü, köyülüşü ve gençliğin aktif katılımıyla boy vermeye yakın durumdadır. Hızlıksız yaklaşmamayalım. Bu konuda birlik çabalarına omuz silmekmeyiz. Böylesine önemli tarihi evrelerde her zaman devrimcilerin hazirik düzeyi sonucu kaydedir. Biz oldukça hazirikli olmaya, bu haziriklikimizi diğer dost-müttefik güçlerimizle paylaşmaya, bu konuda hiçbir karşılık beklemeden üzerimize düşeni yapmaya çalışıyoruz. Fırtınalı bir döneme giriyor. Halklarımızın devrimci-demokratik seçeneği tarihi bir atılım yapabilir. Ve bu çok basittir. Sadece ve sadece bir şey gerektirir. Bu da, bizim görülebile ve bunu görüldüğü oranda üzerine düşen rolü oynayabileceğimizi düştürüldüğü. Halklar daha ileri düzeydeki sorunlarımız da bu çağrımı tekrar tekrar belirtiyorum.

Tekrar, gelişinize, hele uzun bir fastadan sonra, böylesine bir tarih aşamada, yüksek değer biçiyoruz. Bu anlamda bir kez daha teşekkürlerimi belirtiyorum. Dolayısıyla da bu tını devrimcilerle, tadtı dostlarla ve halklarımızı selam ve saygılarını sunuyorum.

2000'e Doğru: Çok teşekkür ederiz. Siz, görüş, çok zamanınızı aldık, biz de çok teşekkür ederiz sağolun.

İnsanlığa

Aydın E Tipi Cezaevi'nde işkence ve ölüm tezgahları kuruluyor, devrimci tutsaklar katlediliyor

Baştarah 24. sayfada

mübah saydığı politikasına hayata geçirmeye çağa ve girişimlerini sürdürdü. Açık grevinin ilerleyen günlerinde kararı, boyun eğme ve hakli rinde kararı, boyun eğme ve hakli direnişimi karşısında acizleşerek, çözümsüzlük içerisinde bocalayan, bu nedenle direnişimize karşı daha sert daha kaba ve bir o kadar saldırgan bir tutum alan iktidar ve onun yerel yargı-polis güçleri fil saldırları başlattı.

Açık grevi sırasında mahkemeye götürülen arkadaşlarımızı mahkeme önünde işkence yapıldı, tartaklandılar, hastaneye götürülere zorla zincir takıldı. Ve "tedavi" uygulanmak istendi. Hasta arkadaşlarımızı hastanede doktorların önünde tartaklandı, ona hakareti edildi.

İktidarı açık grevine karşı tutumu açtı: Dıyaloga girmek, taviz vermek denişi zorla, baskıyla karmak, genelleyi hayata geçirmek. İktidarı bu genel politikası E.Ö.T.C özümlüde daha sert ve bakıcı bir anlayış pratiğiyle uygulamak isteniyordu. Amacıları bir diğer sonuç; "tutsakların açık grevi direnişiyi hiçbir hakları alınmayacağına" göstermek ve hak alma silahı olmaksızın girmek; bu yolla cezaevlerinde tutsakların en etkin silahını da ellerinden çekip almak, silahsızlandırmak ve teslim almak."

Adalet Bakanı Sungurlu'nun, "Açık grevleriye bir şey elde edilemez demek istiyorlarsa ösünler, taviz vermeyiş" gibi faşist, baskıcı üslubunun altında yatan gerek de budur.

E.Ö.T.C'nde direniş kırılmaması, hak gasplama, baskı ve talan uygulamalarına karşı geliştirilen açık grevi kararı sonuca gider bir tarzda sürdürülmüş, direniş kampanyunda büyük yaka uyandırarak iktidarı cezaevleri politikasını teşhir edici bir nitelik, siyasal bir boyut kazanmıştır. İktidar direnişi kırma, açık grevini boşa çıkarma, baskı ve işkenceye dayalı faşist, imhici politikalarını kurumsallaştırma hesaplarını yaparken, açık grevini gözlemli yükselişi bu hesaplarını bozmuş, iktidarı cezaevleri sorunu karşısında güç duruma bırakmıştır. Geriye tek "çözüm yolu" kalmıştır: "Sürgün!"

E.Ö.T.C'nin boşaltma, bu yolla direnişini ve E.Ö.T.C'nin direnişini misyonunu bitirmeli."

Uygulamaya konan da bu oldu. Açık grevinin 35. gününde, hayati tehlikenin abidliğinde arttığı, birçok arkadaşımızın ölümüne karşı karşıya geldiği, kan kustuğu, bunun idare ve doktor gözlemlerinde de açıkça görüldüğü ve durumun bakanın bilgisi dahilinde olduğu, durumun "sevk koşullarına" uygun olmadığı, sevk durumunda birçok insanın ölebileceği, ya da durullarının daha da ağırlaşacağı bilindiği halde kararları, hak ve onurlu direnişimizi insanı yüceltmiş hazzemeden Adalet Bakanlığını, bizleri, sürgün ederek direniş, insanlık savaşımıza, insan haklarına karşı ölüme sürdü, ölümlü hedefledi. Birçok açık grevinin ölümlü pahasına da olsa bu insanlık ve onur savaşında, insanlık onuru işkenceye yenilmedi, direniş kırılmadı!

2 Ağustos'ta, açık grevinin 35. gününde yeni bir saldırı başlatıldı.

Direniş boş çıkarmada yeni bir politika deniyor: Sürgün!

"Rastlantı", ilginç olduğu kadar düşündürücü ve dikkat çekiciydi: "1

Ağustos Genelgesi'nin yıldönümünde cezaevinde baskı ve terör, sürgünde duraklandırılıyor. Adalet Bakanlığının sahsında siyasal iktidar, bu tutsaklara insanca yaşama koşulları tanımamak, tutsakların insanca yaşama isteklerini ve insanlık mücadelesini zorla, baskıyla bastırarak, kölece-rezilce bir yaşama mahkum edip, "1 Ağustos Genelgesi"nde ifadesini bulan baskıcı, talancı gaspçı ve işkenceci politikalarını cezaevlerinde hayata geçirmek ve baskıyla sürekliştirmek istiyordu.

Ancak, siyasal kararlılığımız ve insanlık onurumuz karşısında bu politikanın, bu baskıcı, işkenceci yöneliminin yaşama şansı yoktu. E.Ö.T.C'deki devrimci direnişimiz, sınırsız özveri ve dayanma gücümüz somut sonucu alıcı bir devrimci tutum olarak bu baskı politikalarını boşa çıkardı. Canımız ve kanımız pahasına açık grevi direnişiyi onurumuz, gelecek tutkularımız, insanlığımızı yaşattı. "1 Ağustos Genelgesi'nin yarattığı sonuçlara karşı direnişimiz bükülmüş bir kararlılık, gözüpeklik, siyasal duyarlılık ve devrimci sorumlulukla karşılandı, siyasal-insani kiliğimizi baskılara rağmen koruyuyor, saldırlara karşı direniş cephesi sürekli güçleniyor ve genişliyor."

Adalet Bakanı, ya sosyal-insani taleplerimizi kabul edersek, zorla gaspedilen haklarımızı geri verecek, ya da direniş potansiyelini kırmanın ve etkisizleştirilmesini aracı olarak sürgün politikasına başvuracaktır. Kararı direniş tutumumuz karşısında başka alternatif yoktu.

Evet, 2 Ağustos'ta açık grevi içinde Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesinde açılan bir davadan dolayı mahkemeye götürülen ve "Kafalarını kırın, öldürün!" emirleriyle arkadaşlarımızı dövüyor, coplaıp dipçikleten, 22 Haziran baskınında talan ve yağmaya kurmuş edip; ziferi ölüme tehdit eden Binbaşy Bazer Nakişoğlu'nu sahneye düdü.

Binbaşy Zafar Nakişoğlu'nun komuta ettiği silahlı asker, bir o kadar polis eşliğinde yapılan anı bir baskın, operasyonlu tüm tutuklular, hasta, sağlım kılı, hepimiz hasta, halsiz ve bitkin durumdaki ayırımı yapmaksızın kapalı, havasız hücre tipi arabalara (ring) dolduruldu Aydın E Tipi Cezaevi'ne sürgün edildi. Baskının, işkencenin, imhânın en yalın, en dolaysız biçimi yaşandı. Sürgün, iktidarı inha politikasını açığı vuruyordu. İnsani-sosyal taleplerimiz, bu doğrultuda geliştirildi açık grevi direnişimize karşı düşmanca tutum tek sözcükle ifadesini buluyordu: "Öldürmek!"

Evet, normal koşullarda en sağlıklı insanları bile bu "sevk arabaları" ile yerlerine ulaştırma, "yolculuk" yapması imkansız olmasına rağmen bizzat Adalet Bakanlığını'nun emir ve direktifleriyle açık grevinin ölümlü günlerinde bizlerin sürgün edilmesini, ölümlüde karar kılınmasından başka bir şey değildi.

Ülkede başyatsızlık demokrasi ve sosyalizm güçlerine, insanlığa ve insan haklarına karşı sürdüren baskı ve imha saldırları, bu tutsaklara karşı da aynı siyasal mantık ve anlayışa sürdürülüyordu. İktidar, aynı kuralsız ve ölüp tanınmaz savaşta bizlere de dayatıyor, şahısızdır halkımızın ve insanlığın gelecek özelemlerini bitirmek, öldürmek istiyordu.

Ve bunun için, "her şey mübah"tı. Sevki için doktorlara, iktidara zorla "yolculuk yapılabildi" raporu verdirilmiş, böylece doğacak sonuçlardan "kaçınmanın yolu da bu-

lunmuştu" (!)

Ortalama olarak 6 saat sürmesi gereken yolculuğumuz 24 saat sürmüştü ve bu saatler baskıyla, işkenceye, ölüme karşı direnme-yaşama saatleri olmuştu.

Tika-basa doldurulan ringlerde adeta "cehennem ateşi" yanıyor. Bizler aç, susuz, havasız, bitkin olarak doldurulduğumuz bu "Nazi fırınlarında" her saat, her dakika, her saniye ölümlü oluyor, ölümlü yaşıyoruz. Bileklerimiz kemiren sıkı kelepçeler, terden sırlıklam tutulumuz, matalaşp kararın gözlerimiz, dönen bağırmız ve kusan midelerimiz yaşama savaşını veriyor. Susuzluk, havasızlık ve sıcaklık öldürücüydü. Arkadaşlarımızın çoğu baygınlik geçiriyor, kusuyor, fenalaşıyor, kriz nöbetlerine tutuluyor, sürunu kaybediyor, acıdan bunalıtıcı sıcaklık, susuzluk, havasızlık katırlarıyla camlara vuruyordu. Ölüm, kısıya ve yarı soluklarımız kadar yakındı. Yolda verilen "mola"larda bile bizlere, ölümlü pençelenen, baygın-yarı ölü durumdaki arkadaşlarımızı su veremeyip hava almamızı için kapı ve pencereleri açılmak; binbaşy Nakişoğlu ve askerleri kendilerine "ziyafet" çekiyor, çehren kalmın bağ ve bahçelerine dadanıyor, yağmıyordu.

Sevki kampanyasında "görevli" doktor, tamamen etkisizleştirilmişti. İnsani tutumları binbaşy Nakişoğlu'nun tehditleriyle karşılayı ve engelleniyordu. Su ve hava isteyen çığlıklarımız, sloganlarımız yanıtız, havada asılı kalıyordu. Hiç gerekiziz yete, olur olmaz molalar veriliyor, saatlerce güneş altında bekletiliyorlardı. Bu yolla işkence uzatılıyor. Arada yapılan anı frenlerde üst üste yağılıyor, hırpalanıyor. Bizlere yaşatılan bilincin, örgütülü inha planının uygulanışına ta kendisiydi. Tümümüz durumu ağırtmış, halsiz ve bitkinlik içinde iniltilerle birlikte ölüm senfonisi çalınıyordu. Dinmeyen feratlatmış, haykırıldığımız inilti ve sloganlarımız karşısında her türlü insanı duyduğunuz uzak Nakişoğlu'nun "Vatan düşmanlarına su ve hava yok, hepimiz ölümlü hakettiliniz" sözlerini duyuyorduk. Bu baskıcı, faşist yaklaşım, kişisel bir yaklaşım değildi. Adalet Bakanı ve iktidarı yaklaşımı tam bir uygunkul içindedi. Onu temsil ediyordu, onu dile getiriyordu.

Bu neyin ürünüydü? Bu, siyasal iktidarı ve onun idari askerî güçlerinin direniş karşıısında çaresizliğini ürünüydü. Ve bunu, bu yaklaşım, faşist baskıcı anlayışlar, direnişimize karşı siyasal tutumları besliyordu.

Korkunç, mağdi ve insanlık dışı bir uygulamaydı bu. Baskının, vahşetin, işkencenin dizginiz şaltlanması ve insanlık üzerine yürütüldüğü. İyi, güzel, doğru, hakça ve insanca olan her şeyin katledildiği. Ve bu vahşet, "yolculuk"ta da sınırlı kalmıyordu. Henüz nefes alıyor ve direniyordu. Geçtiğimiz her yerleşim merkezine yazılı mesajlar, sloganlar atılmıştı. İnsanca yaşama olan bağıtlığımız, direnişçilik kararlılığımız ve haykırıldığımızla insanlığımızı dile getirmiştik.

Aydın E Tipi Cezaevi'ne vardığımızda bitkin, baygın, halsiz, susuz ve havasız bir durumda, her an ölümlü buluşabilecek bir durumda olmamıza rağmen ertip alınmadık; kapılar açılmadı, su verilmidi. Ringler içinde kapalı ve havasız bir şekilde ölümlü terkedildik. Bu bekleyiş 12 saat sürdü. Hitler'in birlerce insanı yakattığı fırınları andıran kapalı kutu gibi arabalardan indirilmek için

tüm başvurularımız yanıtız bırakıldı; arabaya vurma, slogan atma vb. tepkilerimiz karşısında tavırları bu süreyi, bu ölüm bekleyişini daha da arttırmak oldu.

Direniş tüm baskı uygulamalarına karşı kıramayan iktidar temsilcileri, daha da savasızlaşarak, yoğun saldırlarla sonuca gilmeye çalışıyor: "İşkence yap ve öldür!"

E.Ö.T.C'ndeki uygulamalar gibi sevk sırasındaki baskı ve işkenceler de açık grevi direnişimizi kırmaya ve fiziksel imhaya dönüktü. Bir yandan mevcut tutum ve uygulamalarıyla sorumluğumuz üstlenemeycekleri ve "sevk kazası" olarak gösterecekleri ölümlü hedeflerini elde yandan direniş kırma için bu tutsakları havasız, susuz bırakma, sıcaklık altında bunatarak daha da halsiz düşürme, bu yolla direniş azim ve gücünü zayıflatma yoluna başvurular.

Böylece halsiz, tatsızlık kalam, bunalan, baygınlik geçiren tutsakların dayanma, karşı koyma gücleri kalmayarak dirençleri kırılacak, içinde direniş, baskı ve tehditle karşılaşılmaya eylemi bırakacaklar, direniş kırılacaktır. Tüm hesaplar, saldırları buna dönüktü, bunu amaçlıyordu.

Doğrusu bazı cezaevlerinde yaratılan "sonuç"lar kendilerine "cesaret" veriyordu.

Direnişimiz, uygulayıcıları yani iktidar güçleri açısından olduğu kadar bizler, cezaevlerinde de direniş güçleri açısından da bir dönüm noktası ve tavrımız, direnişimizi onaylıyor, cezaevlerinin kaderini belirleyecek nitelik ve önemdedi.

Direniş başanlı olursa saldırları geri püskürtülecek, "1 Ağustos Genelgesi'nin sonuçları ortadan kaldırılarak, insanca yaşama koşulları yaratılarak insanlık onuru korunacak, başsızlık durumunda iktidar, aynı baskı ve sindirme politikasını geliştirerek diğer cezaevlerinde de yönelecek, direnişleri bir bir bastırarak cezaevlerinde tutsakları, "1 Ağustos Genelgesi'nin sonuçlarına mahkum ederek açık grevlerini bir silah olmaksızın çıkararak, cezaevlerinde yükselen insanlık sesini uzun süre susturacaktır. Bunu başaramadıkları durumda kendileri güç kaybedecek, teşhir ve tecrit olacak, silahsızlanma zorunda kalacaklardır.

İktidar ve idari güçler bunun bilincindedir. Bu nedenle saldırları üstüne saldır, taktik üstüne taktik deniyor, sertleşiyor, hırcınlığına yığılıyor.

İktidar güçlerinin "işkence yap, öldür" politikasına başvurularımız, baskılarını bu noktaya trandırmalarının nedeni; cezaevleri açmazı karşısında siyasal ve idari açığı doldurduğu bir durumda bulunmaları, cezaevleri direnişlerinin siyasal ve insanı açığı iktidar karşısında güçlü bir boyut kazanarak yönetimin baskıcı, işkenceci, gaspçı, antidemokratik, anti-sosyal yüzünü netleştirme, cezaevlerinin bu yapıyla güçlü bir mahalefet yapmaktaki olması idi.

İmha edilmek istenen fiziksel ve siyasal varlığını yanısıra, direnişçilerimiz toplumda yarattığı duyarlılık ve mutamaz siyasal sonuçlarıydı.

Tam bir işkence olan ve toplam 24 saat süren yolculuk ve bekledenen sonra, bitkin, halsiz ve baygın bir tarzda alınmaya başlandı. Burada Muğla, Nazilli, Aydın ve Denizli cezaevlerinde getirilerek oluşturulan ve başında Cumhuriyet Başsavcısı,

cezaevi müdürleri ve doktorun bulunduğu "özel eğitimli işkence ekibi"yle karşılandı. Bunlar, Cumhuriyet Başsavcısı Nural Uçurum, müdür Seyfettin... Zekeriyâ... bağardıyan Yolda Yıldıırım, cezaevi müdür Osman... idi.

Ring'ten ad okunarak işkence işkence indirilen arkadaşlar körükü bir saldırla ve işkenceyle karşılaşıyorlardı. İnsanlık tarihinde eşbenzeri görülmemiş bir vahşet ve sadistik örneği idi. Açık grevinin 35. gününde aç, susuz, bitkin ve baygın vaziyette olan, zorla soluk alı veremeyen, Aydın E Tipi Cezaevi'nde yoğun, öldürücü işkencele karşılaşıyorlardı.

Arabalardan indirilerek işkence yerine alınan bizlere "Açık grevini bırak" tehditinde bulunuluyor, kabul etmeyince hemen gardiyanların saldırlarına uğruyor, baş-göz demeden vuruyor, tekmeleyiyor, eziyor, zorla soyularak üzerimizdeki giysileri yırtılarak alınıyor, çirçiplak bırakılarak, ahkaksızlıklarının ve düşümlüklerinin ifadesi olarak "araba" (!) diye katarlarımızı ed atılıyor, doktor zorla, işkenceyle tansiyon bakmaya çalışıyor, üzerimizdeki giysiler, para, yüzük vb. eşyalarımız gaspediliyor, yatırırlar korna saç ve sakallarımız makinaya vuruluyor, yoğun-öldürücü işkenceler altında süren bu senarlar kondorda da devam ediyor, hücrelere atılmadan tekerden harmanlanarak dövülüyor, hücrelere dolduruluyor.

Birçok arkadaşımız, bu işkencelede bayıldı, kafaları yandı, kanama geçirdi, kan kustur, bükülme sürunu kaybetti. Saldırları; çığlıklar, atılan sloganlara bakılmadan tüm arkadaşlar işkenceden geçirilinceye kadar sürdü. Bu saldırlarda, birçok arkadaşımız sakatlanıp yaralanırken, PKK'dan kılı aradağ; Hüseyin Hüsnü EROĞLU ve Mehmet YALÇINKAYA gerek yolculuk, gerekse de cezaevindeki işkenceler sırasında katledildi. Bu arkadaşlarımız yolda değil, özellikle öldürülürken yapılan işkencelerle öldürüldü. Mehmet YALÇINKAYA'yı tanıyan işkenceciler (M.Y. daha önce Aydın E Tipi Cezaevi'nde yatmıştı): "Ooo... bizim tünetici M. YALÇINKAYA gelmiş" diyerek karlılarını, devrimci-direnişçiler arkadaşımız M. YALÇINKAYA, yapılan işkencelerle katledilmişti.

M. YALÇINKAYA gibi açık grevinin 1. grubunda yer alan ve açık grevinin 35. gününde olan açık grevi savasçılarımızdan devrimci-direnişçiler arkadaşımız H. Hüsnü EROĞLU, senumu söküp atmış ve aynı yerde yapılan işkencelerle katledilmişti.

İki arkadaşımızın ölümlü bile işkencecileri, kana, baskı ve işkenceye doymamıştı. İktidar sadece can değil, eylemin kırılması, insanlık onurunun işkence karşısında düşkömesi, yenilmesinde de istiyordu. Direnişin, baskı ve işkencelerle, vahşet düzine yaran saldırları ve uygulamalara rağmen kırılmaması ve katliamları bile direnişin gözlemli yükselişine set çekemeyişti; işkencenin, "İnsanlık onuru işkenceye yenecek", "Kahrolsun işkence", "Ya insanca yaşam, ya ölüm", "Yaşamın ölümlü", "Yaşamın süresiz açık grevimiz", "Yaşamın mücadelemiz" vb. sloganlar ve ölüm naralarıyla karşılaşma; cesaret, kararlılık ve dayanıklılığın öfkeli haykırışı ve insan çığıtları karşısında sağkana dönmeye işkencecileri daha da azdırdı. Döverecek, bayıtlarık yerlerde sürükleyecek, çıplak vaziyette işkence ediyordular. Bunları yetmiyormuş gibi, hepimizi hücrelere işkence, dönder doldurdular. Sloganla, çığlık-

larla, haykırışlarla, naralarla, ışıklarla, alkışlarla, şairlerle, ajitasyonlarla, türkülerle karşılanıyordu işçene... Bu coşku, bu haykırış, bu heyecanlı yükseliş karşısında allak bulmuş işçenince, nefesi tükenmişti... İşçene karşısında dirimleşti açık grev eylemleri. Hep bir ağızdan, hep birlikte haykırıyordu; ölmeye, ölüme pahasına insanca yaşama, insanlık onurunu korumaya, direniş sürdürmeye kararlıydı. Tüm tutuklu arkadaşları, eylemi bırakarak direniş safalarını terkeden birkaç insur dışında hücrelere dolduruldu. Yara bere içlenen olarımız, kamusal alanımız, vardiye, şuursuz yatanlarımız, bağd. Hücrelere kırık sünger bir döşek, iki kırık asbati battaniye vardı sadece. Hücreleri ödemeye pırs ve bunaltıcıydı.

İşçenilerdeki direniş kırımamız, saldırılarında başarılı olamadık. Direniş daha büyük bir coşku ve kararlılıkla sürdürüldü. Gece bu kez de hücrelere saldırıldı... "Mutlak sonuca alacaklarıdır", "Sayma kaldırma" bahanesiyle saldırıldı. Amaçları sayım değildi. Mevcut durumda sayım olduğunu bastı. Amaçları işçene yapmak, kırılmayan direniş kırmak ve biz tutsak teslim alarak köleleştirmekti. Kalkmadık. Çünkü teslimiyet ve iharet dağılıyordu. Teker teker hücreleri açtılar ve işçene yapmaya başladılar. Tüm hücreleri işçeneden geçirdi. Aynı kararlılık ve coşkuyla karşı koydu. Stoganlarımız, haykırışlarımız, alkışlarımız, zılgıtlarımız, ışıklarımız işçeneyi yerle bir etti, işçeneciyi teslim aldı. Başaramadılar ve "yarın gene geleceğiz" tehditini savurarak çekip gittiler.

Sabah yeni saldırılar beklerken, bir kısmını koğuşlara dağıttılar. Geri kalanlarımız hücrelerde tutuldu. Başka ve işçenelerle direniş kırma, boşa çıkarma çabaları tüm vahşet uygulamalarına rağmen sonuç vermedi. Bu kez fiili baskı ve saldırılarını yeni, sosyal-psikolojik baskılarla çeşitli yoldırma uygulamaları aldı. İktidar güçleri bu kez yöntemlerle sonuç almaya çalışıyorlardı.

Açık grev boyunca hiçbir eşyama verilmedi. Şeker, tuz eylem süresince verilmeyişi gibi, Eskişehir'de verilen keskin insani bir yaklaşımın ürünü olarak değil, biz tutsakları "sevke hazir hale getirmek" için verdikleri açığa çıktı. İdare tam bir tecrit, sağır, dilsiz politika izledi. Diş fırçası, diş macunu, sakız, kağıt, kalem, temizlik malzemesi vb. araçları bile bize verilmeli. İdare durumu daha ağır olan arkadaşlara bile aynı yaklaşımı gösterdi. Doktorlar, "hipokrat yeminini" bir kenara bırakarak işçeneci kesildi. Ve bir baskı, tehdit unsuru olarak kullanıldılar. Özel işçene ekibini oluşturan gardiyanlar baskı ve tehditlerini sürdürdüler. Bizleri uyutuyor, sürekli uyanıyordu, zorla revire, kontrole alıyor, gürtülü çikararak, karışmazda çay içerek, yemekte yiyerek "etkilemeye" çalışıyorlar. Açık grevini kırmak için sürekli yağ kızırtıyor, yemekte hücre kapılarında dizilere teşhir ediyor, durumu ağırlaşan arkadaşları zorla "tedavi" edilmeye çalışılıyor.

Tüm bu uygulamalar da sonuç vermiyordu. Bizlere eylem boyunca gazete ve dergi de verilmedi. Bu nedenle dışarıdaki gelişmeleri izleyemiyorduk. İdare bunlara kamuyunun siyasal, psikolojik-norale destedğini yok-sun bırakmayı, umutsuzluk ve yılmılık yaratmayı, direniş kendisi şartlarında sürdürdirmeyi amaçlıyordu.

Ancak fiili olarak dış dünyadan kopuk, gelişmelerden uzak tutulmuş bir konumda olsak da siyasal ve psikolojik olarak, direnişimizle ilgili insanlıkla birlikte yaşam ve olası gelişmeleri Ekim ve Şubat direniş-

rimizin, genel olarak cezaevinde yattığı sonuçlara göre yorumlayabiliyorduk.

Bu süre içinde onlarca arkadaşımız ağırbaşarak revire, hastaneye kaldırıldı. Hiçbiri tedavi kabul etmedi ve direniş bırakmadı. Birçok arkadaşın kamusuyor, kas emirlemeye başvuruyor, yarım felç durumu düşüyor, baygınlik geçiriyordu.

Tüm bu olumsuz şartlarla, baskılara rağmen direnişin tavizsiz, kırıkksız, amaca bağlı kalarak büyük bir duyarlılık, sorumluluk ve bayraklılık yürütülmesi, siyasal irademizin temsilcilerimizden Şükrü Göktaş, cezaevi savcısının özel talimatıyla tekrar tecrit koşullarına yollandı. Diğer yandan hastanelere kaldırılan arkadaşlar zincire vuruldu. Zorla tedavi edilmeye çalışılınca hastanede olanı olduğu öngörüldü. Cezaevindeki baskı ve sindirme, eylemi kırma politikası hastanede de günlük gücleri tarafından sürdürüldü. Hasta, komada kanamaları arkadaşları insanlıksız koşullarda yaşamaya savayı verdi, direndi ve direniş kararlılıkla sürdürüldü.

Bu arada idare ile temsilcilerimiz ve SHP militanları, Fikri Sağlar, Rıza İllman ve Sedat Doğan'ın da bulundukları bir görüşme gerçekleştirildi. Müddürler ve Cumhuriyet Başsavcısının da bulunduğu bu ilk görüşme sonuç vermedi. Temel taleplerimiz gündeme alınmadı, kabul etmeden birkaç tali taleple sorun geçitirilmeye, direniş kırılmaya çalışıldı. İdarenin yaklaşımı temel, sosyal-insani hakları kabul etme değil, direniş teslim alma, direniş birliğini kısmi "haklar" vererek parçalamaya çalıştıydı. Zira "direniş güçleri" arasında bu provokatif eylem kırıcı, bölücü yönelimleri son derece açık gücüler vardı. Dev-Yol ve Kurtuluş...

Dev-Yol ve Kurtuluş temsilcileri, direniş güçlerini temsil eden STK (Siyasi Temsilcilik Kurumu) temsilcilerinin yanısıra gelişmeler katıldılar. Her iki güncün asgari hedefi, 9 Şubat talepleriydi, yani 22 Haziran saldıncı öncesi statüünün tekrar tanınmasıydı. Bu noktada hedef, amaç ve taleplerimiz asgari noktalarla birlesiyordu. Kurtuluş ve Dev-Yol, eylemi direniş güçleriyle birlikte asgari limite kadar sürdürceklerini, daha sonra yeni duruma göre tavır takınacaklarını, Ötüm Orucunu da düşündüklerini söylüyorlardı. Ancak bu yaklaşımları muğlaklı ve direnişçileri hedefsizlik ve netsizliklerini yansıtıyordu.

Kurtuluş, genel eylemin 43. gününde eylemi bıraktı ve idareye teslim oldu. Kurtuluş temsilcisi, 43. gün gücizle idareyle görüşme talebinde bulundu ve yine gücizle kaçarak idare ile görüştü. İleri sürdüğümüz temel taleplerimizden hiçbirini kabul edemedi idare eylemi bölme, parçalamaya, etkisizleştirme çabalarını ısrarla sürdürürken, ancak direnişin ve kamuyunun dayatılmasını sonu sikkarak görüşme-anlaşma zeminine girmişken, "sadece bir seferde mihase olmak üzere açık görüşme yapılsın" dedi ve "sadece bloklar arası sporitif faaliyetlerin yapılması"nın kabul edildiği, bunun dışında hiçbir talep kabul edilemeyeceği halde eylemi bıraktı ve direniş-eylemi kırıcılığı yaptı; idarenin dolayısı ile iktidarı için grevizme ve cezaevlerine yönelik baskı, işçene sindirme ve hak gasplarında dökü uygulamalarına ortaklık etti. Direniş ve direniş birliğimize karşı idare güçlerin "1 Ağustos Genelgesi" ni ve onun yarattığı bastokos, imhaci sonuçların yanında yer aldı. Direnişte güçsüzlüğe taviz vermek, taleplerimizi kabul etmediği zorunda kalan-kalacak olan idare güçleri cesaretlendirdi ve bu tavırları idareyi, tekrar sertleşerek, diyalog-görüşmelerden vazgeçerek direniş kırma, aynı yöntem ve arayışlarla bölme uygulamalarına itti; ve idare görüşmeleri kesti.

İdare, STK temsilcilerini muhatap almamaya başladı ve direniş kiffesle olarak çokertmeye geçirecektir işçene işçene temsilcisi durumunda olan arkadaşları, direnişçilerin ara-

sından alarak tecrit etti. Tutuklu temsilcilerin eylemini kırmaya çalıştı ve bunda "temsilcileri eylemi bırakırsa kırık kitle bırakır" mantığını işletti. Bununla da yetinmedi. Kurtuluş'la başlayan "bölünmeyi" genişletmek istiyordu. Temsilcileri bile birbirlerinden tecrit ederek ayrı ayrı hücrelere aldı. Direnişçi kitleyle olan bağlarını eylemin sonuna kadar kopardı.

Temsilci arkadaşlar özel bir baskı statüsünde tutuldu. Tamamen havasız ve sağlıksız bir ortamda kalmaları sağlandı. Sürekli kan tutma ve fena-laşarak iki kez revire kaldırılan temsilcilerimizden Şükrü Göktaş, cezaevi savcısının özel talimatıyla tekrar tecrit koşullarına yollandı. Diğer yandan hastanelere kaldırılan arkadaşlar zincire vuruldu. Zorla tedavi edilmeye çalışılınca hastanede olanı olduğu öngörüldü. Cezaevindeki baskı ve sindirme, eylemi kırma politikası hastanede de günlük gücleri tarafından sürdürüldü. Hasta, komada kanamaları arkadaşları insanlıksız koşullarda yaşamaya savayı verdi, direndi ve direniş kararlılıkla sürdürüldü.

Eskişehir Özel Tip Cezaevi'nden bir grup savaş esiri

Bu süreçte aynı zamanda Aydın'da olanları da ihla edilmiş. İlin giriş çıkışları tutuldu, olağanüstü güvenlik önlemleri alındı. Diğerleri, yanımızda olduklarını haykırarak, direnişimiz, dostlarımız, direnişimize destek verin, bizlerle dayanışma içinde olan demokrat, devrimci, yurt-sever kişiler izlendi, gözaltına alındı. İşçenelerden geçirdi ve tutuklandı. Baskı ve tutuklamalara kamuyu desteği kırılmak, zayıflatılmak etkisizleştirilmek istendi.

Kurtuluş'un eylemi, özünde -koşulsuz olarak bırakıp-eylemi kırıcılığı yapması, onun üzerine idare-nin diyalogdan vazgeçerek, temsilcileri tecrit ederek direniş kırma çabalarını yoğunlaştırması, Dev-Yol'u da közdü. Dev-Yol tüm uyanı ve çağrılarımıza rağmen açık grevini, kendi açık grevlerini 43. gününde asgari olarak hedef aldıkları limite bile dolmadı, taleplerin hiçbirini (diyetlerle dışardan sınırlı yemek alımı dışında) kabul edilemedi eylemi bıraktı. Tıpkı Kurtuluş gibi eylem kırıcılığı yaptı.

Direnişleri amaca uygun olarak sonuna kadar götürme, direniş kırarak safaları bölme, aile hareketi ve kamuyunda direniş güçlerini karşı antipati ve güvensizlik yaratma; direniş, kararlılık, sonuç almaya değil, teslimiyet, karamsarlık ve umutsuzluk propagandası eden Dev-Yol'un geleneksel teslimiyet tavrı, bu kez de anti-direnişçileri niteliyle direniş güçleri ve şehitlerine, kamuyuna, ileri insanlığa karşı saygısızlık ve ihneti doruklandırıyor ve suç işliyordu.

Evte, Dev-Yol ve Kurtuluş'un benzeşen bu teslimiyet tavrını ilk dediği. E.Ö.T.C'de baskı, işçene ve hak gasplarına dönük saldırılara karşı geliştirdiğimiz 17 Ekim 1988 direnişinde de aynı eylem kırıcı,

bölücü, teslimiyetçi tavırları takınıyor ve temel talepler kabul edilmediği halde direniş safalarını terk ederek terchilerini ihnetten, "bir kaçık kor-badan" yana yapıyorlardı. Bununla da yetinmiyor, hak gasplarına karşı yükselttiğimiz ve direnişten zaferle çıktığımız 9 Şubat direnişinde de kalmayarak -Kurtuluş 9 Şubat'ta kalmıştı- direniş saldıyor, direniş, ailelere karalıyor, ancakahlı ve siyasal çöküntülerine, düşkünlükleriyle, yüzüstülükleriyle yılın amca acıklı olarak direniş ürünlerinden en geniş tarhda yararlanma, ürünlerini sahiplenme, bu yolla emek hirsizliği yapma yoluna gidiyorlar. Kan ve emek vermedikleri direniş değerlerini pervasızca tahrip ediyorlardı.

Bu güçlerin E.Ö.T.C'de yükselttiğimiz tüm direnişlere karşı tavırları buydu. Ve Aydın E Tipi Cezaevi'nde de alışık olduğumuz, kanaksadığımız, benzer tavırlarını sergilemekten utandırmadık, sakınmadılar!.

Oysa bu güçler nehr söylüyorlar: "Bizler kendimizi direniş güçlerine kabul ettireceğiz, kantlayacağız. Bu

saydı. Dışarda yoğunlaşan destek eylemleri, protestolar, yürüyüşler, açık grevleri, basın açıklamaları, ilanlar, direnişin diğer eylemlerine yayılarak dayanışma güçlerini yerle ve onuru bir tarzda yükseltti, iktidarın içinde bulunduğu kıkmızı daha da zorluyordu. Avrupa'daki çeşitli demokratik güçlerin baskısı da bununa bütününe iktidar daha da zorlanıyordu.

İdarenin kayıtsızlık, işgizlik ve diyalogsuzlukları sonuç vermedi, dil birliği korundu ve arzular kırıldı, ödüme ve terlemler tarzda sürdürüldü. İktidar ve idare güçleri direniş kırılmayacaklarını, biz tutsakların verdiğimiz şehitlerin direniş anlarına bağlı kalarak sonuna kadar direneceğimizi, gerektiğinde daha birçok ölü vereceğimizi anladı. Durumu son derece ağırlaşan ve her an ölebilecek arkadaşlarımızın sayısını da giderek artırmış, iktidar ve onun idare güçlerini anlaşmaya yanaşmak zorunda bıraktı.

Kararı direnişimiz ve insanlık onuru işçeneyi yeniyor!.. Sonuçta taleplerimizin tümü kabul ediliyor!..

Açık grev direnişimizin 44. gününde genel eylem 52. gününde Adale Bakan'ın emir ve talimatıyla tutuklu temsilcilerimiz ile idare-savcılık arasında görüşmeler başlandı.

Görüşmelerde SHP Genel Sekreter Yardımcısı Tufan Doğu, SHP Aydın milletvekili Hilmi Ziya Postacı, Cumhuriyet Başsavcısı Nural Uçum, cezaevi savcısı, cezaevi müdürleri Zekeriyâ ..., Seyfettin ..., Reşat ..., Halim ... hazır bulundular.

Altıbuçuk saat süren görüşmeler, Adale Bakan'ın Sungurlu'nun bilgisi dahilinde yapıldı ve her an hakkında bakanlık talepleri ve bilgileri alındı. Kabul edilen, görüşülen her talep maddesinde bakanlığın görüş ve onayı alındı. Taleplerimiz bir bütün olarak kabul edilme isteniyordu. Ancak tüm taleplerimizin kabul edilmemesi halinde eylemi sürdürüleceğimizi kararlılıkla belirtildi. Pazarlık asgari eylem programını, ortak direniş kararına bağlı kalınarak sürdürüldü ve tüm taleplerimiz kabul edilmiş halinde uygulanacağına dair SHP milletvekillerinin tanıklığında söz ve güven verilişine eyleme son verildi.

Evte, kararlı, sonuç alıcı, bilimli, örgütlü ve programlı direnişimiz sonucu insanlık onuru bir kez daha işçeneyi, baskıyı yenmiş; Aydın E Tipi Cezaevi'nde insanlığı, insanca yaşamın, devrimci bilincin, birlik ve dayanışmanın, yiğitliğin, fedakarlığın, ölümüne bir kavayın bayrağı direniş şehitlerimiz H. Hüsnü EROĞLU ve M. YALÇINKAYA'nın şahsında, yürekle, bilince, devrimci coşku ve dayanıklılık, gorkemli bir siyasal zaferle bütünlüştürerek direniş taçlandırılmıştır.

Her türlü baskının, işçeninin, hak gaspının, saldırı ve talanının dayanağı olan "1 Ağustos Genelgesi" geri püskürtülmekle kalmamış direnişimizle darmağadan edilecek ortadan kaldırılmış; direnişimizle iktidarı cezaevimizdeki baskı ve işçene uygulamalarına gizleme, kamuyunu uydurma ve yanıtla tutumuna deşifre edilerek, tutsakların insani, sosyal ve siyasal açlık ülke ve dünya insanlarıyla kucağımızla sınırlı bir dayanışma içerisinde girmesini sağlamıştır.

Direnişimiz, bu sonuçlarla da sınırlı kalmayarak, iktidarı cezaevlerinde tutusaklara yönelik yeni baskı, işçene, sindirme politikalarını ve pratik uygulamalarını boşa çıkararak etkisizleştirilmiş, cezaevlerinde baskı ve işçene politikasının genelleşmesinin önüne geçmiştir.

6 Temmuz direnişimiz daha birçok

sosyal ve siyasal sorunlara yol açarken, bunu hazmedemeyen iktidar, anlaşmadın hemen sonra verdikleri sözleri tamamen yadsıyan pratik tutumları sergiledi, anlaşmaya bağlı kalmamış, hakları uygulamamıştır.

Neyle 5-6 saat süren ve anlaşmaya sonuçlanmayan görüşmelerde elde ettiklerimiz haklar?

Bakanlığın da anlaşma masasında kabul ettiği, onayladığı kararlarımız, kazanımlarımız şunlardır:

1- Açık grevi nedeniyle verilmiş olan "uç aylık mektup ve ziyaret cezası" hiçbir biçimde uygulanmayacak. ("Şartlı tahliye hakkı", "üç yıldan az cezası kalanlara istemleri dahilinde ve terahleri gözletmek başka cezalarını sevk olma hakkı", açık grevinin bittiği gündün itibaren "eylem nedeniyle verilmiş olan sözkonusu cezaların geriye kalan süresinin uygulanmaması... Kast-edecektir).

2- Tüm açık görüşler, sabah saat 08.00 den akşam 17.30 saatleri arası olmak üzere, gün boyu ve koşullarda yapılacaktır. Koşullara ve günlere bölünmeksiz yasal olarak tanınmış bulunan görüşün süresi ve adının düzenli mamen kullanılmasını uygulayacaktır.

3- Açık grevi nedeniyle yaptırılmamış olan dört günlük kurban bayramı açık görüşü haklı ayken korunarak, dört gün üstüste ve sabah 08.00, akşam 17.30 arasında koşullarda yaptırılmayacak, koşullara ve günlere bölünmeksiz yapılacaktır.

4- Açık ve kapalı görüşlerde gelen ziyaretçilerin anormal ve ahlak dışı arama yöntemlerine tabi tutulmuyacak.

5- Kapalı görüş yerinin bugünkü yapısı korunarak, telefon vb. gibi sistemler aracılığıyla görüşürme yöntemlerine başvurulmayacak, doğal sesle konuşma ve görüntü netliği ihtivaçını- az çok- karşılayan mevcut uygulama devam ettirilecek.

6- Kapalı görüşler ondokuz gününde bir çarşamba günleri olmak üzere, gelen ziyaretçilerin sayısal durumu ve ihtiyacı karşılaması olanakları gözletilmek, bir saatinden az olmamak üzere (asgari 1 saat hakkı her şart altında geçerlidir) üst sınır açık biçiminde uygulanacaktır.

7- Akrabalık sınırı olmaksızın kapalı ve açık görüşlere de gelen tüm ziyaretçileri (soyadı, akrabalık belgesi vb. engellemeler de dahil) ziyareten men edilmeyip görüşürülecek.

8- Gelen ziyaretçilerin ihtiyaçlarını karşılamak üzere bekleme salonu, kadın hizmete konulacak, araba ihtiyaçlarının giderilmesini için de gerekli girişimler bulunulacak.

9- Kapalı ve açık görüşlere ziyaretçilerce getirilen (kuru fasulye, bulgur, nohut, mercimek vb. şeyler hariç olmak üzere) tüm yiyecekler, çeşit ve miktar sınırlanması ve de diyetli diyetli yazını yapılmaksızın içeri alınacak (koli ile gönderilenler de dahil olmak üzere).

10- Kapalı ve açık görüşlerde ziyaretçilerin getirdiği çay, kahve, kakao, orale, tarçın, ıhlamur, adaçay, saşale, tütün vb. içecekler miktar sınırlanması olmaksızın içeri alınıp verilecek (koli ile gönderilenler de dahil).

11- Koşullara yerleşim şekli, tutuklu-hükümlü temsilcileri tarafından saptırıp idareye bildirilecek, idare tarafından yerleşim düzeni bu işleme göre yapılacaktır.

12- Tutuklu ve hükümlü temsilcileri ile idare arasında iletişimi ve görüşmelerin sürekliliğini ve açık tutulacak, karşılıklı diyalog yöntemleriyle cezaevinde var olan veya olabilecek sorunlara ve istemlere belli çözümler getirme doğrultusunda karşılıklı çalışmalar sürdürülecek, hemen her konuda muhatap olacak, cezaevi yöne-

timli, tutuklu-hükümlü temsilcilerini alacak.

13- Cezaevine yeni gelecek olanların saç, sakal ve bıyıkları kesilmeyecek, soyundurma ve ahlak dışı arama yöntemine başvurulmayacak, dayak, tehdit vb. uygulamalara yönlenmeyecek, hemen tutuklu-hükümlü temsilcileriyle görüşürülüp, yasal prosedürler (giriş kayıtları, dosya işlemleri vb.) yerine geldikten sonra onlar tarafından bildirilen yere yerleştirilecek.

14- Havalandırma süresi gündüğünu ve gubatını esas alınarak bu süre boyu yaptırılacak (yaz mevsimi uygulamaları nedeniyle simdi, sabah 07.00 akşam arası şeklindedir), kıs mesainine girildiğinde sabah 07.00 yanın korunarak gün batımı saati esas alınacaktır.

15- Koşullararası misafirlük tarznadığı gidil geçişler, mesai saati başlangıcı ve bitimi -yani sabah 08.00-akşam 17.30 arası- dahilinde belli saat ve sayı sınırlaması olmaksızın, görevlerin bilgisi dahilinde serbest olarak uygulanacaktır (her gün için geçerlidir).

16- Koşullararası sporif ve kültürel faaliyetler tutuklu-hükümlü temsilcileri tarafından düzenlenecek, cezaevi idaresinin bilgisi dahilinde hiçbir kısıtlama ve engelleme olmaksızın serbestçe yerine getirilecek.

17- Sporif ve kültürel faaliyetler için gerekli olan top, voleybol, masa tenisi ve gerekli malzemeleri, basket potası gibi ihtiyaçlar her koşula tahsis edilerek üzere hemen alınacak (idare tarafından).

18- Mektuplaşma üzerinde hiçbir kısıtlama ve sınırlama olmayacak, dağıtım ve toplama işlemleri günlük, aksaksız yürütülecek, mektupların ulaştırılması postalanması, dağıtılması sağlanacaktır.

19- Cezaevleri arası mektuplaşma serbest olacaktır.

20- Yurtiçi ve yurtdışı demokratik kurum ve kuruluşlara yazışma ve görüşme serbest olacaktır.

21- Yerli ve yabancı basınla görüşme ve yazışma serbest olacaktır.

22- Mahkeme hakkında verilmiş olan yasaikama kararının bulunmaması tüm kitap, dergi vb. yayınları içeri alınıp verilecek.

23- Eskişehir Cezaevi'nden gelen-gelecek olan tüm kitap, dergi vb. yayınları eksiksiz olarak sahiplerine teslim edilecek.

24- Koğuş ve yemektehane kapıları TV kapanış saatine kadar açık tutulacak.

25- Her koğuşa renkli TV verilecek.

26- Tutuklu ve hükümlüler ait TV'leri kendilerine teslim edilecek.

27- Radyo, teyp, daktilo, wolkmek kullanımı (teyplerin ses kaydı iptal edilme kaydıyla) serbest olacak, buna uygun olarak da radyo, teyp, daktilo ve wolkmek her mahalle sahiplerine verilecek, elektrik ocağı sorunu sürec içinde çözümlenecek.

28- Yemeklerin kalite, miktar ve çeşitleri artırılacak, yeteri beslenme sağlayabilecek düzeyde getirilecek.

29- Saptanın işe bedelinin tamamının işe harcınması işleminde bir kuşku ve şaibenin olmaması için işe tabelasının hazırlanması tutuklu-hükümlü temsilcileri birlikte yapılacak ve hazırlanan tabelanın ayın ve saptamaya uygun olarak kayıtları, temiz, sağlıklı pişirilmesi ve adletli dağıtımın sağlanmasına nezaret etme göreviyle yükümlü olarak tutuklu ve hükümlü temsilcilerinin bildirildiği bir tutuklu süreli mutfakta bulunacaktır.

30- Cezaevi mutfaklığı istenen zaman ve saatte tutuklu ve hükümlülerin kullanımına süreklî açık tutulacak, bu konuda hiçbir pratik engel çıkarılmayacak, görevlerin bilgisi dahilinde gerekli kolaylık gösterilecek.

31- Dışarıdan gelecek her türlü elbise, valiz, çanta, çarşaf, nevresim,

örtü, kilim, halı, battaniye, tabak, kaşık, biden, kovani, sürahi, cam su bardağı, çay bardağı, fincan, demlik, tencere, çatal, tepsi, tava, piknik masası, sehpa, askı vb. kullanılmamaları için alınıp verilecek, su an tutuklu ve hükümlülerin eşyaları arasında bulunan bütün eşyalar eksiksiz hemen kendilerine verilecek.

32- İdare tarafından tutuklu ve hükümlülerin elbise dolabı, yemek masası ve sandalyesi, tabak, kaşık, bardak, sürahi ve istemleri dahilinde nevresim, çarşaf, yastık yüzü ve battaniye ihtiyaçları karşılanacak.

33- Tutuklu ve hükümlüler para dağıtım limiti 50.000 TL olarak uygulanacaktır.

34- Koğuşlara sürekli olarak su su akıtılacak, ayrıca günün belli saatlerinde düzenli olarak sıcak su akıtılması sağlanacaktır.

35- Tutuklu ve hükümlülerin en az haftada bir defa cezaevi banyodan faydalanması için gerekli banyo zigelgesi çıkarılıp aksaksız uygulamaya konulacak (her koğuşun gün ve saatleri belirleneye çıkarılacaktır).

36- Tutuklu ve hükümlülerin fotoğraf çekme ihtiyaçları anında karşılanacak, fiyatlar makul ve indirimli, fotoğraflar en kısa zamanda negatifleriyle birlikte kendilerine teslim edilecektir.

37- Cezaevi kantininde her türlü yiyecek ve içecek maddeleri bulundurulacak, fiyatlar yüksek bulunmuyup imkan dahilinde ucuz satış sağlanacak, kantin aracıyla iş dışından alınacak malzemeler için işe tabii eden en az üç gün süreli yazışma, teftiş edilen günlerde listeler saptırıp aynı süreler içerisinde ihtiyaçları periyodik ve düzenli olarak karşılanacak, çeşitli üzerinde yazı saklama veya kısıtlamalar olmayacak.

38- Türtük, cilt bezi, zimba, tel zımba, küçük makas, maket bıçağı vb. el işi malzemelerinin alımı ve kullanımı serbest olacaktır (su an eşyalar içerisinde bulunan her türlü malzemeler de eksiksiz ve hemen sahiplerine verilecek).

39- Tutuklu ve hükümlülerin çamaşırını yıkaması için cezaevinin çamaşırhanesi hizmete sokulacak, idarece yıkılacak olan çamaşırının dışında diğer çamaşırının yıkayabilmesi için tutuklu ve hükümlülerin çamaşırhaneden faydalanma gün ve saatleri belirlen (koğuş koğuş belirtilmiş olarak) çizge çıkarılıp buna uygun işlevi sağlanacaktır.

40- Sünger, yatak ve yastıklar yerine pamuklu yatak ve yastıklar verilecek (su anda var olanların hepsinin toplamı pamukların ve rinin işlemlene başlanacak, eşyalar içerisinde bulunan pamuklu veya yün yataklar, yastıklar ve yorganlar da sahiplerine verilecek).

41- İdare düzenli olarak koşulların deteyan, sabun, süpürge, çöp bidonu vb. temizlik malzemeleri ihtiyaçları karşılanacak (su an bu temelde varolan eksiklikler de hemen tesbit edilip telifi yoluna gidilecek).

42- Koğuşlara florasan lamba takılması, su an için -idare bütçe sorunu aşığından dolayı- ancak tutuklu ve hükümlülerin kendisi tarafından yerine getirilecek (genel olarak yaptırılması için bakanlık nezdinde gerekli temaslara girişilecek).

43- Elektronik olmayan koşullara her türlü müzik enstrümanı içeri alınıp verilecek (su an eşyalar içerisinde bulunan ve bu tür enstrümanlar da hemen verilecek).

44- Satranç vb. şeyler içeri alınıp verilecek (su an eşyalar içerisinde bulunan sahiplerine verilecek).

45- Aydın E Tipi Cezaevi'ne girildiğinde ilk anda tutuklu ve hükümlülerin üzerinden alınmış olan

para, çakmak, sigara, ayakkabı, kazak, gömlek, pantolon, çeket, palto, mont, parka, tephiz, yüzük, alırm vb. eşyalar eksiksiz olarak sahiplerine hemen verilecek ve ayrıca sorundan Eskişehir Cezaevi'nden gönderilen tüm eşyaların da aranması yapılarak eksiksiz olarak kendilerine tekrar teslim edilecek.

46- Tutuklu ve hükümlüler tarafından getirilmek üzere buzdolabı içeri alınıp kendilerine verilecek.

47- Avukatlarının müvekkilleriyle görüşmeleri bir arada, yüzüze ve açık olarak, belli bir şeye tabi tutulmaksızın yaptırılacak, görüşmede görevli bulunmayacaktır.

48- Tutuklu ve hükümlüler kendi ana dilleriyle konuşabilecek (ziyaret, telefon, görüşme vb. dahil).

49- Cezaevinde biri diğ doktoru olmak üzere, iki doktor sürekli ve düzenli olarak bulundurulacaktır.

50- Tutuklu ve hükümlülerin her türlü tedavileri idare tarafından ve aksaksız yerine getirilecek, dış çekme ve dolgu parası karşılanacak, ilaç masraflarının tümü -idareye tanzım edilmiş- her ihtiva cevap verdiği sürece hastarın kendisinin temin yoluna gidilemeyecek.

51- Hastanede hükümlü ve tutuklu için tahsis edilmiş bulunan yer, sağlığı uygun ve ihtiva cevap verir şekilde olacak ve hiçbir şekilde zincir ve kelepçeye vurma uygulaması yapılmayacaktır.

52- Hastaneye sevk edilmiş olan tutuklu ve hükümlülerin beketilmeden götürülecek, hastanede yatırdığı diğer içerisinde kanın, gazete, dergi vb. ihtiyaçlarının yanında diğer doğal hak ve ihtiyaçları da karşılanacak, bu konuda pratik engeller çıkarılmayacaktır.

53- Cezaevinde var olan revir, hasta tutuklu ve hükümlülerin gerekli tedavi, bakım ve iyileştirme koşullarını sağlayacak şekilde daha bir teşekküllü hale getirilip, gerekli donanım ve teçhizat eksiklikleri hemen giderilecek.

54- Diyet uygulamaya gereken türlü hükümlü ve tutuklulara kaldıkları koğuşlarda ve arkadaşlarıyla ayrımaksızın günlük diyetleri cezaevi mutfağında düzenli olarak karşılanacaktır.

55- Tutuklu ve hükümlülerin acil durumlarda aileleriyle telefon görüşme istemi idareye müracaatı çerçevesinde değerlendirilme tabi tutulup uygun bir şekilde gerekli işlem yerine getirilecek (Adalet Bakanlığının tarafında merakez olarak tüm cezaevlerini ankesörülü telefon sistemi yapma çalışmalarını başlatılmış bulunduğundan, bu cezaevine de yaptırılması girişimleri mevcut olup, sistem yapılınca kadar cezaevi idaresi gerekli kolaylık ve iyiniyetle iyileştirilmesi esirgemenerek makul bir uygulama yapacaktır).

56- Tek tip elbise uygulaması gündeme getirilemeyecek.

57- 2 Ağustos 1989 gününden başlamak üzere Aydın E Tipi Cezaevi'nde maruz kaldığımız uygulamalar, işkence ve ölüm olayları hakkında gerekli soruşturmaların açılması yoluyla müracaat ve girişimler engellenmeyecektir.

Evet tüm bu taleplerimiz, aktardığımız biçimleriyle kabul edilip, bakanlığın da onaylanırların, Adalet Bakanından Sultanurgut eyleminin sonuçlandırılmasını hemen sonra açtı değiştirildi. Ve basına yarıttık, satırncı, adlatıcı demeler yerine anlaşmayı inkar yoluna gittiği gibi, kendi onayını da keskinlikle reddetti. Adalet Bakanı insanca bir yaşama ve bu koşullara uygun vermesi "suç" sayıyor, "küçültüldü", "onur kırıldı" ve "prestij sarıncı" olarak görüyor!

İnsanca yaşam koşullarının sağlanmasının ve bunun kavgasını vermenin toplumumuzda ve insanlık

aleminde onur sayılların yüceltildiği, yüce değer olarak görüldüğü koşullarda Adalet Bakanının kendini "suçlu ve tedirgin" hissetmesini, komplekse düşmesini; ısrarla ve inatla, insanca yaşamı koğuşulla, bu yönü taleplerimize açık vermesini reddetmesini başka ne anlamı olabilir?

"Tutuklularla kesinlikle anlaşma olmadı, açık grevini kendileri bıraktılar."

"Kesinlikle tutuklulara taviz vermedik."

"Siyasal eylem yaptılar, hedeflerine varmaz olacaktı ki kendileri bıraktılar!"

"Tutuklularla pazarlık yapılmadı, ben bildiğimi söyledim bildiğimi yaparım" vb. gerçekten de inkarcı, kamuoyunu yanıltıcı açıklamalar yapıyor. İdari yetkililere de bu yönü mesal ve talimatlar veriyor.

4. Murat! Labaklytanın Aydın Valisi, hastanede hasta arkadaşlarımızı ziyaret ederken, "sorunlarımızı ilgilenince" sözü verilmesine rağmen eylem sonuna benzir tavır sergiliyor. Hastanede, "Sorunlarımızı çözeriz, haklarımızı alırsınız" demesine rağmen, daha sonra "Tutuklulara taviz verimdedi" açıklaması yapıyor.

Cezaevi idaresinin yaklaşımı daha da ilginçtir.

Açık grevi sonuçlandıktan sonra hücrelerden koğuşlara alındık. İdare, bizlerle olan diyalogu kest ve havalandırma dışında taleplerimizin hiçbirini uygulamadı. Verilen sözler ve güvenceler çiğnedi, başı kaınılmadı. Tümümüz bitkin, halsiz ve ölümcül hastalıkların yakalardığımız durumda olmamıza rağmen tedavi uygulanmadı, düzenli sağlıklı bir diyet çıkarılmadı.

Kas erimesi, felç, kan kusan, komada olan arkadaşlarımız olmasına rağmen kollardın serumlar çekilerek, ağır hasta yatıldığını kaldırılarak, hiçbir yetisi olmadık halde hastane görevlisi tarafından hastaneden çıkarıldılar ve hastane dışına boşaldılar. Aynı uygulama revirde de yapıldı. Hasta arkadaşlarımız doktor kontrolü yapılmadı. Tüm arkadaşlarımız ölüme terk edildi. Buğün sağlığını ve bakımsız koşullarda her yeni ölümün olabilir, bu beklenili içindeydi.

Ardından basına açıklama yapıldı, cezaevi savcısı tarafından "Aydın Cezaevinde her şey normal, hastanede son hastalar da taburcu edildi, alınan otağınüstü günlük onemleri kaldırıldı" denildi.

Buğün cezaevinde bizler kadar ailelerimiz ve kamuoyu da tedirgin ve belli bir beklenti içerisinde; idari güçler, ağır hastalara rağmen hastanelere boşaltarak kamuoyuna yarılmaya, cezaevinde durumu "normal" göstermeye çalışıyor ve bu yolla kamuoyundaki tepki, tedirginlik ve beklentileri yatıştırma ve gidermeye çalışıyorlar.

Cezaevi yetkilileri ile sürekli görüşme haklarımızı uygulamata taleplerinde bulunmamıza rağmen su ana kadar en ufak bir yarılmamış değiliz. Tam bir sağır, yurdumduymaz, umursamaz tutumu sergiliyor, temsilcilerimizin koğuşlara girmeye, koğuşları düzenleme, yerleşime yetkilileri kabul ettikleri halde buna belli bağlı kalmadılar ve koğuş düzenlemesi yapılmadı. Haklarımız uygulanmadığı gibi, birçok sorunlara karşı karşıyayız da.

Koğuşlar düzenlenmesi ve psikik içinde. Hastalara ilaç verilmiyor ve hiçbir ciddi tedavi uygulanmıyor. Kapalı görüş yapılmadığı gibi, açık görüş hakkımız da gaspedimide, sınırlandırılmak isteniyor. Hiçbir konuda anlaşmaya, verilen sözlere bağlı kalınmıyor. Cezaevinde eskiler kural ve uygulamalar halen geçerliliğini koruyor. E.Ö.T.'ne de 22 Haziran

Devamı 23. sayfa

Aydın E Tipi Cezaevii'nde işkence...

Baştarafı 22. sayfta

aldırısıyla talan edilip yağanalan, al konulan eşyalarımızdan geri kalan bölümünün bir kısmı da burada yavaş ve talan edildi, biçime verildi. Eşyalarımızın çoğuna el konulmuş durumda, geri kalan bölümü ise kayıplı. Cezaevi girişinde izermizden parçalanarak aldıkları eşyalarımızı da vermediler. Eskişehir'den para nakitimiz henüz yapılmış değil. Bu nedenle ekonomik güçlükler çekişiyor. Eşyalarımız gibi kitaplarımız da verilmeli. Valiz ve çantalarımızın tümüne el konuldu. Cezaevi idaresiyle görüşülebilmek için bir gün yemene protestosu yaptık ve dilekçe verdik. Buna rağmen bizler gözaltımda.

Ve şu anda bir grup işkenceci gardiyanın başka hiçbir yetkili ile görüşme olanağı bulamamaktayız. İktidar ve idari güçler bizlere karşı bilinci bir cezalandırma, hakları yutulmatma, en azından süreçte birkaç politikası izliyorlar. Açık geçirmede kırılmadıkları direnişimizi, açık geçireceğimize kazanılmamızı uygulamakla pratik olarak aynı sonuçta gitmeye çalışıyorlar. İktidar ve cezaevi yetkililerinin so-

runlarımızı ve görüşme istemlerimize karşı bu yaklaşımlarıyla sonuç alılabileceklerini düşünmeleri ve bundan aldıkları "cesarete" bunu sürekletişmeleri ham hayaldir, yanlıştır.

Sorumlu güçler, anlaşmaya bağlı kalarak haklarımızı zaman kaybetmeden uygulamaya koymalı, tutuklu temsilcileri ile ilişki kurmalı ve işlerlik kazandırmalıdır.

Bizleri direniş, şehitlerimizin kanı ve kemikleri üzerinde temellendirdik, yücelttilik ve kazandık. Bu direnişte yoldaşlarımızın kanı, bilinci, onuru vardır ve bu direnişin sakat kalan, işkence gören, yaralanan, açlık çeken ama hep direnen karaları arkadaşlarımızın onuru için haykırışlarıyla yürütülmüş, kabul edilmiştir. Bu bu direnişe ailesi, dostları, açıklik koken nefesi, göz yaşları, umutlu beklentileri, acıları ve sevinçleri vardır. Ve bu direniş, insanlığın görkemli akışı, destek ve ilgisine imzalanmıştır.

Ve bu direniş; insanlığın manevi gücü, onur simgesidir. Direnişin kazanılmalarını korumak ve uygulamak, yeni canlar, acılar, zorluklar, sakatlıklar, baskılar, sürgün ve işkence

celer pahasına da olsa elde edeceğimiz mutlak bir sonuçtur.

Bizler, bakanlığı ve idari güçleri anlaşmaya bağlı kalmaya, verilen sözleri tutmaya çağırıyoruz. Aksi durumda yetkililer, Aydın E Tipi Cezaevii'nde daha etkin ve üst boyutlu direnişlerin sansürlerini yayacaklardır.

Bu gerçek bilinmelidir.

Baskı ve işkenceler altında yılmadan, her ne pahasına olursa olsun şehitler verecek, hasta ve sakat kalacak, acı çekerek, ama karaları direnişleriyle elde ettiğimiz haklarımızı koruyacağız ve yaşatacağız! Onurlu kişilik ve yaşantımızın ayaklar altına alınıp ezilmesine, gasp, talan ve yağma edilmesine asla izin veremeyiz. Gerektiğinde de bir kez daha, on kez daha ödeceğiz!

Tüm devrimci-demokrat yurtsever, kendisine insanın diyen herkesi Aydın Cezaevii'nde yükselteceğiz insanlık kavgasına destek olmaya çağırıyoruz!

22 Haziran 1989 günü "tünel" bahanesiyle haklarımız gasp edildi. E.Ö.T.C'de talan ve yağma gerçekleştirildi. 6 Temmuz'da gasp edilen haklarımızın geri alınması için açığı grevine bağladık. Direnişimiz zorla kırılmak istendi. Aydın E Tipi

Cezaevii'ne sürüldük; burada özgüveni bir baskı ve işkencelerle karşılaştık; bu işkenceler 2 yıkt arkadaşımızı best verirken, birçok arkadaşımız da yaralandı, sakat kaldı.

Tüm baskı ve işkencelere rağmen direnişimiz kırılmadı ve haklarımız kabul edildi. Ancak uygulanmadı. Adalet Bakanlığı ve idari güçler bugün de haklarımızı uygulamamada "kararlı" ve ısrarlı görünüyorlar. Biz devrimci tutsaklar, can ve kan pahasına elde ettiğimiz haklarımızı tekrardan gaspedilmesine kayıtsız kalmayacak izin veremeyeceğiz ve kazanılmalarını elde etmek için ölmekten çekinmeyeceğiz.

Bugün cezaevide iktidar; cezaevide açığı haklarımızı diğer cezaevilerinde uygulanmasına rağmen, uygulamayarak insanlığı, insan haklarını hedefliyor; onuru yaşamı, kollece, rezilce bir yaşama dönüştürmek, tutsaklara kendi kişilik ve siyasal kimliklerini unutturmak tiyör.

Bugün bizlere yeni direnişlere girmeğe başka seçeneç bırakılmıyor. Ancak gönüllü ve kararlı, insanlık ve onur savacıları olarak insanlığı, onuru savunacağız, devrimci-yurtsever olarak bundan çekinmeyeceğiz ve direneceğiz.

Direnişimiz, salt cezaevide ve cezaevilerinde tutsak edileneyle etkile-

mekle sınırlı kalmıyor; tüm toplum güçlerini temelden etkiliyor ve sarıyor. Direnişimiz, insanlığın gelecek kavgası, umudu ve özlemidir. Mücadelemiz insanlık onurunu, baskı ve işkenceye başkaldırısı, insanıdır. Bu kavga, kendine "insanın, devrimci, demokratik, yurtseverim" diyen herkesin kavgasıdır. Haklarımızın uygulanması, idari güçlerin anlaşmaya bağlı kalması, direniş, çeşitli biçimlerde süsleştirilmelerini yansıtır, kamuoyuna etkin-aktif desteğine, dayanışma gösterilerine yakınlığına bağlıdır. Bu nedenle kendine insanın diyen herkesi cezaevide yükselteceğiz direnişlere omuz vermeye, haklarımızın uygulanması için bakanlık ve idari güçlere baskı yapmaya çağırıyoruz. Onurlu direnişimize destek veren herkesi selamlanz!

İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!

-Ya insanca yaşamayı özlümlü!
-Direnmek yaşamaktır!
-Hüseyin Hüsnü EROĞLU ve Mehmet YALÇINKAYA yoldaşlarımızın mücadelesi, direnişin, onurun, kardeşliğin simgesidir!

Siyasi Temsilciler Kurumu adına
ŞÜKRÜ GÖKTAS, ABİDİN POLAT, RIZA DOĞAN

PKK'yi terörist ilan etmek için, Palme sukaisti...

Baştarafı 11. sayfta kamptan birlikte kaçıp, Şam'daki İsveç Konsolosluğu'na sığınacak, orada "Biz PKK'den kaçtık, İltica etmek istiyoruz" diyeceklik. SÄPO da devreye girip bizi alacak. İsveç'e geçirdikten sonra, ben ve o kişi bir evde birlikte kalacağız. Anderson ve Yan Eric onaylayı işleyeceğimiz zaman, olaya yakın bir yerde olacaklardı. Ve bizi polis arabesyle kaçırıp, gizli bir yere yerleştirilecektik. Orada bir taksit şoförü de ayarlanacakları tanık olarak. Başında, "Olay yerinde iki karakafa (Kürt anlamında görüldü)" biçiminde yayın yapılabilecek. Şoför de, "Ben olay günü böyle iki şahıs getirip, talan etme politikası" biçiminde ifade verecektik. Birlikte evde yaşamak ve bizim, kampta çekilmiş fotoğraflarımızı yayalacaklardı. Daha sonra ortaya çıkacak ki, biz kamptan kaçma, PKK'nin bir oyundan, bir senaryosundan başka bir şey değil" iddiasını ortaya atacaklardı. Böylelikle, onaylatılan üzerine yüklenmiş olduk.

A. K. Yani bu kez robot resim falan yok, işi sağlama bağılyorsunuz?

F. A: Evet, kamptaki fotoğrafları bunun için çekecektik.

A. K. Yani bu kampta buluşacağın, daha önce gönderilen adam kim?

F. A: Bu M. Emin andında bir. Ben kişi olarak onu tanıyordum. Bana fotoğrafı göstermiştiler. Kampta gelmeden önce, yitirip atacağız.

A. K. M. Emin dediginiz şahıs, burada görüşüşünüz Vakkas mıydı?

F. A: Evet, onun esas ismini burada öğrendim.

A. K. Evet, devam edelim...

F. A: Ben Finlandiya'ya gönderecektik. M. Emin de bir başka ülkeye gönderilecekti; hangi ülkeye gönderileceğini biliyordum. Bu işin karışığında 6 milyon alacağız. Ben Finlandiya'da çingene kimliğiyle ikamet edecektim. Çingener tüm İskandinav ülkelerinde serbest doğuyorlar. Ayrıca estetik ameliyat olup, tipi de değiştirilecekti.

A. K. Niye estetik ameliyat olacaktın?

F. A: Faaliyetimi sürdürmek için. Desifre olacağız, açığı çıkacağız

diye bunu görecektik. Böylelikle, "Bu iki şahıs kaçtı, yakalandı, PKK'nin yanındakılar" propagandası da yapılabilir. Evet, plan bu şekildedir. Bu senaryoya göre, Mahsum Korkmaz Akademisi'ne geldim.

A. K. Buraya geçmeden evvel bir soru sorulmuş: Olof Palme olayıyla ilgili anlatılmamıza bir robot resimden söz etmişsiniz. Bunun altındaki amacı açıklar mısınız?

F. A: Bunun amacı, robot resimi PKK'li Cemil Bayık'a benzetmekti. Böylelikle bizim direkt ona yükleyecektik.

A. K. Demek ki, o dönemde Hürriyet gazetesinde, Cemil Bayık hakkında yapılan propaganda bu planın bir parçası oluyor, öyle değil mi?

F. A: Aynen öyle.

A. K. Fotoğraf çekme planınız daha iyi anlaşılıyor şimdi.

F. A: Tabii tabii. Bir de, mesela benim işleve polis dosyalarında azılı PKK militanı olarak adam geçiyor. Yani işi sağlama bağılyorsunuz.

A. K. Pekli devam edelim; kampa gelmişinizi anlatır mısınız?

F. A: Almanya'dan Köln üzeri geldim. Şam'da bir gece kaldım. Ondan sonra kampa geldik normal olarak. Ben daha çok M. Emin'i arıyordum, Tabii göremedim kendisini. Öndördüncü gün müydü, onbeşinci gün müydü, ben hatırlamıyorum şu anda, yakalandım. Soruşturmayla alındım ve geçeceği söyletmemden başka çaremim olmadığımı görünce de, geçeceği olduğu gibi söyledim.

A. K. Siz Parti ortamına geliyorsunuzuz ve on-onbeş günlük bir süre içinde yakalanıyorsunuzuz. Bunu neye bağılyorsunuz; nasıl açığı verdiniz?

F. A: Net bilmiyorum ama, herhalde istihbarat alındı. Çünkü Partinin de istihbaratı var. Demek ki İsveç'teki ilişkilerimiz tesbit etmiş. Münkündür bu.

A. K. Oradan diyorsunuz, Pekli kampta tesbit edileme olasılığı var mı?

F. A: Pek ihtimal vermiyorum, normal davranmaya çalışıyorum. Geçici, çoğuştta buranın disiplinine ters düşen davranışlarımı oluyordum ama, yine de biliyorum. Belki bu da

beni ele vermiş olabilir.

A. K. Pekli buran senin hangiyi ele verecek ki?

F. A: Ben kendimi devrimci olarak tanıtırıyorum ama, bu davranışlarım benim devrimci bir yaşantıya sahip olmadığımı gösteriyor.

A. K. Pekli, yakalanırım korkusu var mıydı sende?

F. A: İşleve, İsveç'te çok rahat buluruz bir ortama. Öyle disiplini ve kontrolü bir alan ki, çalışmak çok zor oluyor. Bu beni adeta yitki, kendime güvenim sarılsdı.

A. K. Şimdi siz yakalandığınız sonra, size yönelik herhangi bir zor uygulandı mı?

F. A: Yok, zor uygulanmadı.

A. K. Pekli neden faaliyetini bu kadar geçici açtınız, PKK'den korkmadınız mı? "Ben konuşursam, bu kadar faaliyetim karışacağına beni vururlar, cezalandırılırım" diye korkmadınız mı?

F. A: Aksine, PKK'nin beni yakalaması, "benim durumum açığı çıktı" kuşkusunu doğurdu ve "ben doğrudan söylesemem, yalan söylesemem beni vururlar" düşüncesini geliştirdi.

A. K. Yani "gerçeği" söylerseniz, bana kimsede dokunmaz" tarzında güven mi geldi, demek istiyorsunuz?

F. A: Evet, bu güveni bana gösterilen yaklaşımdan aldım. Gerçeği böyle ortaya koymak ben doğrudum.

A. K. Pekli bu kadar ajan faaliyet, bu kadar PKK karşıtı mücadele neden? Siz de Kürtsünüz, üstelik Diyarbakır gibi yurtsever-demokrat özlü bir bölgemizdensiniz. Bu kadar düşmanca bir faaliyetin nedenleri nelerdir? Hiç düşünmediniz mi, "PKK nedir, neyin mücadelesini veriyor" diye.

F. A: Ben zaten ilkan para karşılığında bu işe girişmiştim. İsveç'e geldikten sonra da, içinde bulunduğum çevre tamamen anti-PKK mücadele kesvesiydi. Hep PKK'yi kötü gösterme, PKK'nin aslında Kürdistan davasına zarar verdiğini, kadın-çocuk öldürdüğü biçiminde propaganda yapıyorlardı. Bir yerde, paranın yanında, bana inanmışım da. İçinde bulunduğum çevrede, bana yarımcı olabilecek dürüst, namuslu insan da yoktu. Tamamen bir fantezi dünyasıydım.

A. K. Pekli Parti ortamına geldikten sonraki izlenimlerinizde daha önceki bilgileriniz arasında ne gibi farklar tesbit ettiniz?

F. A: Tamamen farklı bir durumla karşılaştım. Buradaki insanların tümünün her dakika, her saniye devrimci düşüncüdüğü, Kürdistan'ın düşüncüdüğü, her yönüyle bunu yaşadıklarını gördüm. Gizlenen gizliye, içine girmiş olduğum tavırdan utanç duydum. Aslında, açıklamalarımın samimi olmasında bunun etkisi de büyüktür.

A. K. Sizce Türk devleti ve uluslararası istihbarat örgütleri, neden insanları bu şekilde harcamaktadırlar? Ve bunun karşısındaki duygu ve düşünceleriniz nelerdir?

F. A: Aslında analıdır, şöyle anlatabilirim: Türkiye'nin Kürdistan'ı kaybetme korkusu, emperyalist güçlerin de Türkiye'deki çıkarları, bu istihbarat örgütlerini insanların kullanmaya sevk ediyor. Reformist milliyetçilerin de, bunlarla ilişkileri açığı ki, birbirim kırınları alım isteminden kaynaklanıyor. Ben de uzun bir süre bunların arasında çalıştım. Şu andaki pişmanlığımı ve bu gülere karşı kinimi anlatamam. Anlatılmaz duyular içindeyim.

A. K. Siz ve sizin gibi ajan unsurlara, "PKK budur, PKK budur" biçiminde alıbilirdiye güçlüçtüde propagandanı yapıyorunuz. Geldiniz, görüldünüz ve çok kısa bir süre içinde yakalandınız. Bu, sizde ne gibi bir durum yarattı?

F. A: Bu, PKK'nin gücünü gerçeğe anlama bana kavratı. Ne kadar

geniş ve güçlü çalıştığını kendim de gördüm. "Bir-iki terörist eylem yapıyor" diye bildiğim örgütün gücünü çok iyi gördüm. Ayrıhteki yılan propagandanın amacını da anlamış oldum.

A. K. Pekli sizi böyle kullanıldılar, şimdi sizin için kilni kıpratıyorlar, ve yine sizi insanlığı kazanmaya çalışıyorlar.

F. A: Onlar için biz kullanılabilir, bittik. Bu işlerin sonu böyledir. Dedidğiniz gibi, onlardan yaradım bekler bir tavırm yok. Ben, esas olarak şu anda PKK'nin insafına ve onun anlayışına sığınmış durumdayım. Bana ceza verirse de haklıdır. Ama, beni bittirme ve halkıma kazanmasını istiyordum. Bana ancak sahip çıkacak olan PKK'dir, PKK önderliğidir.

A. K. Yani onca karşıtı mücadele sürdürdükten sonra sahip çıkılmayı bekliyorsunuzuz.

F. A: Evet, ancak onlar bana sahip çıkıyor, beni insanlaştırıyor.

A. K. Pekli, senin gibi ajan unsurlara iletileceğin bir mesaj var mı?

F. A: Evet, şunu diyorum: İçinde düşüktükten konum, yol, insanca bir yol dedidim. Birtakim kişisel çıkarları için, kendisinin geçici yaşamı için kimsede bana girmesin. Gelsinler, insanlığı görünsürler; PKK'nin insanlarımız için, insanlık için nasıl bağ sarfettiğini görünsürler ve bu işten vazgeçsinler. Çağrım budur. Suçlarını itiraf etsinler ve PKK'nin kendilerini öldürm, dürüst, namuslu insanları yapmasına çalışsınlar. Zararın neresinden dönüştürsünler.

Devrimi zafere götüreceğiz...

Baştarafı 17. sayfta

çözümlemeleri ortaya koymaya çalışacağız. Bütün bunları yaparken, sorunları çok geriden takip etmeye ya da günün çok uzanında düşünme gibi bir yanlımdan kaçınacağız. Tamamen somut olan, ve gelişen yönü ileri çıkaracağız. Yine, kavramlara takılacak orda bölmeye, demagoji ve polemiklere girme, kaçınacağız yönlere olacaktır. Yani, haklarımızın devrimlerini geliştirme yönlerin en büyük teşvişisi olmayı temel alırken, buna ters düşen anlayış ve tutumları da kesinlikle mahkum edeceğiz.

Bu temelde mücadele edenlerle

sonuna kadar birlikte olacağımızı belirten sözlerimizi PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşta alacağız bir ailyntıya bağlayacağız: "Silahlı mücadeleyle can ve kan verenleri, gerilla'ya umut bağlayanları analiz! Bugün onların umutlarının bir gerçek haline aldığını belirtiyoruz. Onlara savgıda kusur etmeyevenler, işte; gerçekten bunda bir emniyet duymaları gerektiğini vurguluyoruz. Bu yüzden atılan bu ilk adımlar boşa gitmemiştir. Ö süylene sözler şimdi yücelmiştir. Bu, yalnız PKK'nin değildir! Diyoruz ki, bu işe emek verenlerin hepsinin çabalarını soylu bir biriktiriyor."

Aydın E Tipi Cezaevî'ndeki devrimci tutuklularca kaleme alınan duyuruyu yayınlıyoruz.

İNANLIĞA AYDIN E TİPİ CEZAEVİNDE İŞKENLE VE ÖLÜM TEZGAHLARI KURULUYOR, DEVİRİMCİ TUTSAKLAR KATLEDİLİYOR!

Siyasi iktidar, cezaevlerinde uzun-kesintisiz direnişlerle can ve kan pahasına biz tutuksızların elde ettiği insani sosyal haklara, insanca yaşama, insanlık onuru ve kişiliğine karşı baskı, sindirme ve işkencele dayalı saldırılarını sürdürüyor, hergün, heran insanlık suçu işliyor; cezaevlerinde insanlığı ve insan haklarını mahkum etmek, insanlığı, onurlu yaşamın özgürlük tutkusunu boy veren, onur ve direnç haklarıyla insanlığı kucaklayan tutkularını söndürmek, köreltmek istiyor; kendi çabı ve insanlık dışı uygulamalarını boyun eğici, aşağılayıcı kuralları "temel yaşam tarzı" olarak uygulamaya çalışıyor ve bunun için cezaevlerinde baskı ve işkencele doğura çıkarmaktan, talan ve yağmadan, sürgünlerden, tutuskları katletmekten çekinmiyor, biz tutusklara; insanlığı, onurunu, saygınılığını teslim alınarak mahkum edildiği "vahşet koşulları"ni yaşatmaya çalışıyor.

Siyasi iktidar, cezaevlerinde insanlık dışı uygulamaları meşrulaştırmak ve süreklileştirmenin "yasal" dayanağı olan, her yönüyle anti-sosyal, anti-insani bir nitelik taşıyan, ancak ezeli direnişleri ve kamuyunun, ilerici insanlığı tepkileriyle uygulamaya alan bulamayan, direnişleri, baskıcı, gaspçı, işkencele yüzü teşhir edilmiş devlet edilen "1 Ağustos Genelgesi"ni uygulamaya çalışıyor, cezaevlerinde "1 Ağustos Genelgesi"ne dayalı olarak haklarımızı ve kazanımlarımızı ve bu saldırıları yöneltiyor ve bu saldırıları kıtlamak, gizlemek için kamuyunu aldatıyor, yanlışlıca tutumlar sergiliyor; idari görevler, hile ve komplolarla dayalı çeşitli provokatif saldırılar düzenliyor, "tünel" vb. bahanelerle bunları gerçekleştiriyor çok yönlü yürüttüğü saldırıların zemini güdüyor.

Siyasi iktidar, cezaevlerinde insanca bir yaşam kavması veren biz tutuskları insani haklılıklar olarak ülke ve dünya sorunlarını düşünmeye, insanlık baş kurmasına, insani-sosyal-siyasal yeteneklerini hakimliğimize taşıyamaz, halk ve toplum değerleriyle içiçe yaşamamıza yaşama savaşımıza tahammül edemiyor ve bu yönlü çabalarını, yaşama ve yaşatma savaşımızı süreklileştiren baskı yöntemleriyle boğmaya, ortadan kaldırmaya çalışıyor.

Siyasi iktidar, cezaevlerinde yükselen insanlık sesini terör ve baskı uygulamalarıyla bastırıyor, topluma empoze etmeye çalıştığı sosyal-siyasal şekilleniş protolpini cezaevlerinde yaratmaya, biz tutuskları hakimliğimize ve insanlığı güvence ve gelecek ünsuru olmaksızın kamuyona çalışıyor. Cezaevlerinde gelecekselen "direniş", "insanca yaşam", "özgürlük" ve "gelecek" kavramlarını siyasal niteliğinden boşaltarak hakimliğimiz demokrasi ve özgürlük tutku ve arayışlarına bütünüleşmesini bu kavga da somut bir güven ve cesaret ünsuru olmasını engellemeye hedefliyor. Cezaevlerindeki biz tutuskları toplumda değer gören, ilmi ve saygı yandıran, toplumu siyasal ve ulusal talepleri doğrultusunda harekete geçiren, etkileyen siyasal bir güç olmaksızın çıkarmaya, çaçdışı, kalıplar içinde tutarak etkisizleştirmeye çalışıyor, bunun uğraşını yapıyor.

Kıscası; iktidar, biz tutusklara karşı bilinci, örgütlü bir tüketme

savaşı -çok yönlü özel bir savaş yürütüyor, özel baskı ve yönelimleriyle siyasal ve fiili ihmazı hedefliyor, özel planlar-programlar yapıyor ve uyguluyor, uygulamaya çalışıyor.

Toplu sürgün uygulamalarıyla, fiili saldırılarla cezaevlerinde direnişleri elde edilen hakları gasp ediyor; insanca yaşam koşullarını sağlanmasını için yapılan açık grevlerini baskı ve işkencele kırıyor, cezaevlerinde yükselen direnişleri tek tek bastırarak dağıtmaya çalışıyor. Açık grevi vb. direnişlere karşı en baskıcı tutumu takınıyor, insan-sosyal taleplere karşı bile bu baskıcı, talancı ve gaspçı tutumunu çikararak insanlık suçu işliyor.

İktidar, basın gücünü kullanarak kamuyunun hedeflediği cezaevleri karşı koşullandırmaya çalışıyor!

Cezaevlerinde, insanlık dışı uygulamalara, baskı ve işkencele yaratan koşullara karşı görkemli-onurlu direnişler geliştirildi. Bu direnişlere "insanca bir yaşam" için; onlarca tutuskları can verdi, sakat kaldı, ölümcül hastalıklara yakalandı. Tutuskları bu direnişlere can ve kan pahasına elde ettikleri kazanımları, iktidarın baskıcı-gaspçı uygulamaları ve saldırılarına karşı korudu, korumasını bildi. Birçok cezaevinde olduğu gibi, E.Ö.T.C'nde (Eskişehir Özel Tip Cezaevî) de iktidar, biz tutuskları birçok açık grevi ve süreklî bir direnişle elde ettiği insani-sosyal haklarına, sosyal yaşam birliğimize, siyasal varlığını karşı yoğun ve çok yönlü bir saldırı başlattı. Tutusklara dönük özel rehabilitasyon kurumu olarak açılan ve teslim alınıp kişisizleştirilerek çok yönlü saldırılarını hedefleyen E.Ö.T.C'nde iktidarın "eritme ve kişisizleştirme" politikaları direnişlerle boşa çıkarıldı. İktidarın "özöl tip" politikası desifre edildi.

E.Ö.T.C'nde sergilediğimiz ve sonucunda aldığımız onurlu direnişler iktidarın mevcut fiili yöntem, kıtlama ve baskı uygulamalarını boşa çıkartıp cezaevinin insani-sosyal ve etkisizleştirme ve cezaevi direnişini kamuyona maletti.

E.Ö.T.C'nde iktidarın dayattığı uygulamalara ve hak gasplarına karşı yükselttiğimiz 17 Ekim ve 9 Şubat direnişleriyle aşgari insani-sosyal haklarımızı elde ettik ve insanca bir yaşamı, koşullara egemen kıldık. Ancak, onurlu ve insanca yaşamın koşullarını dediği, baskı ve işkencele dayalı insanlık dışı, kölece ve düşküne bir "yaşam"ı siyasal tutku, kemirilmiş, yitmiş ve onursuzluğa dayatan iktidar ve onun cezaevi yöneticileri, cezaevinde insanlığı bu onurlu yükselişine ve onurlu sesine karşı insanlığı en üst perdeden konuşuyor; rahatsızlığı çeşitli yöntem, dışarda ailelerini karşı bulunula da yetinmedi; basını devreye sokarak, "Cezaevlerinde kurtarılmış bölgeler", "Örgüt cezaevinden yöneltiyor", "Eskişehir Özel Tip Cezaevî'nde tutuklular üniversite öğrencilerini eğiliyor" vb. gerekçelerle, özünde cezaevlerinde saldırı ve kazanılmış hakların gaspını içeren ve kamuyunun zemini güdüyor.

Ve kamuyunu nezdinde saldırılara haklılık kazandırmaya, kamuyunu

yanlına almayla ve yönlendirmeye çalışıyor; mevcut konunun gereği, E.Ö.T.C'ni saldırının özel hedefi olarak seçiyor.

İnsanca yaşam koşullarının direnişle elde edildiği; baskıcı, empoze ve gaspçı "1 Ağustos Genelgesi"nin gereği püskürtüldüğü, onurun, direnişin dayanışmanın yaşam tarzı haline getirildiği; direnişlere "özöl statü"nu desifre edilerek, özel baskı politikalarına karşı çikarıldığı E.Ö.T.C'nde direniş kırılmaydı; iktidar bunu önüne koymuş, basını, yönlendirmeleriyle de bunu hedeflemişti.

Basına verilen "haber" ve demecilerle, siyasal-insani onur, kimlik ve kişiliğinin rencide edilme, kamuoyunda oluşturduğu sıcak ilgi ve sempati soğutularına çalışıyor, kimliği, imajı, aşılanınmış, dışlanmış bir biçim verimeye çalışılıyor, savcılık, polis ve işleri bakanlık, basında açtığı bu teşhir, tacit ve karalama kampanyasını durandırdı ve 22 Haziran saldırısıyla sonuca gitmeye çalıştı.

22 Haziran Saldırısı: Direnişleri püskürtülen "1 Ağustos Genelgesi"ne serum verilerek isteniyor!

Cezaevi direnişleri ve kamuyunun etkin aktif desteği ile "1 Ağustos Genelgesi" uygulanabilir olmaksızın çikarılması; baskıcı özöl desifre edilerek, siyasal kimlik okutulara zorlanarak direnişler, yeni hak kazanımlarına yol açmış; cezaevleri sorunu yoğun ve yaygın Ekim eylemliliğiyle iç ve dış kamuyunun temel gündemi haline gelmiştir.

İktidarın cezaevlerinde dönük toplu ve genel saldırı taktiği, genel eylemlilikle boşa çikartılarak gereği püskürtülmüş, iktidar bu genel saldırı karşısında genel bir direnişle karşılaşıyor. Tüm cezaevlerini yaklaşıp olarak aynı zamanda hedeflemesi, eylemlerin yayılarak genelleşmesi, genelleşerek güçlenmesi yol açmıştır.

Bundan çeşitli sonuçlar çikaran iktidar ve cezaevi yönetici birimleri, cezaevlerine genel toplu bir saldırı yerine "tek tek cezaevlerini hedefleme, özelden genele yayılma" taktiğine başvurdu. Böylece direniş ve direniş güçlerini bölerek, direnişler, hedeflenen cezaevleri sınırlı kalacak, genel etkin bir kamuyunu desteği olmaksızın "kaşla göz" arasında direnişler kırılacak, hakları gaspedilecek, "1 Ağustos Genelgesi" özelden genele uygulanmaya konacaktır.

Yöntem amacı: "Yasal" idari girişim sorunu verimince, baskı, işkencele, sürgün, tecrit gündeme getirilerek, direniş zorla, zor yoluyla kırılarak "genelge" uygulanacak, insanlığı, onurunu, geleceğini sesi bu sekilde susturulacak, böylece de "cezaevleri sorunu" bitirilecek, cezaevleri "başşğınsı" olmaksızın, "siyasal muhalif" olmaksızın çikarılacaktır.

Bu politikadan önce, yaklaşıp olarak Nazilli E Tipi, Bayrampaşa, Erzincan cezaevlerinde uygulandı, direnişler kırılmaya çalışıldı, kimi yerde belli sonuçlara varıldı.

İktidar büyük ciddi hesaplar içine giriyor. E.Ö.T.C, direnişin odağı durumundaydı. Bu yapıyla cezaevlerini etkiler bir nitelik taşıyor; burada çikarılacak bir yapı kolaylıkla genelleşebilir. E.Ö.T.C, iktidar ve bakanlık açısından anahtar bir rol oynuyor. E.Ö.T.C'nde uygulanan baskı, talan ve gasp politikası, ce-

zaevlerindeki genel sonucu belirler bir nitelik taşıyor. Bu açıdan 22 Haziran saldırısı ana bir tepki dediği, açık güdüncüler merkezi olarak hazırlanmış, planlanmış, özünde genel bir saldırıyı, saldırıyı genelleştirme hedefleyen "1 Ağustos Genelgesi"ni uygulamayı dayatmanın sonuç ve anlamının "olmazsa olmaz" koşulu sağlama bilinci, örgütlü bir saldırıdır.

22 Haziran günü birinci sırada çikarı "tünel" bahane edilerek yüzlerce asker ve gardiyan eşliğinde saldırıya geçildi. Tüm alt katlar boşaltıldı. "Arama" adı altında talan bir talan ve yağma gerçekleştirildi. Tüm eşyaları emkele edildi, çoklu kırılıp döktüldü, kitaplarımız yırtıldı, radyo, daktilolarımız kırıldı, gıysilerimiz ayaklar altında çinendi. Talan ve barbarlık örneği sergilendi. Talan ve yağma nihai sonuçlarına yaklaşıp tarza sergiledi. Eşyalarımız yağmalanıp talan edildi; radyo, teyp, daktilo, ocak, ısıtıcı, resim malzemeleri vb. eşyalarımıza el kondu. Tüm sosyal, insani ve siyasal haklarımız gaspedildi. Cezaevinde tüm hakları uygulamadan kaldırdı. Havalandırma çikarılmadı. Döder için koşullara 7-8 kişi dolduruldu. Baskı, talan ve yağma ortamında, insani-sosyal haklardan soyutlandırılmış bir yaşama kellepeklendi. Tehdit edilmiş, provokasyon ortamına çekilmek istendi. Operasyonu yöneten Elazığ "1800 Evler"de işkencele olarak görev yapmış, tutuklu binbaşlı faşistlere silah sağlanmış kenibası Zafar Nakişoğlu, "Artık ben geldim, elimden çekeceğimizi var" vb. diyerek tam bir terör havası estirdi ve tüm operasyonu boyunca saldırı ve kıtlamı zeminini zorladı. Ancak oyuna gelmedi. Eğer E.Ö.T.C'nde büyük bir katliam meydana gelmeseydi; saldırılar, yapılan talan, yağma ve hak gasplarına sınırlı kalmışsa, bu, idari güçlerin bilinci hane etmek istemelerinden değil, bilzinin, biz tutuskları provokasyona girmesini olmasından. Bilinçli, soğukkanlı tutumumuz, yöneticilerin bizlere dönük olası bir katliamını önlemişti.

Operasyon ve arama sonrası, başta Cumhuriyet Savcısı İbrahim Hakkoğlu olmak üzere tüm idareci ve bizzetle diyalogu kestiler. Sorunlarımızı ve mevcut duruma karşı tam bir vurdumuduzuma, umursamaz tutum içine girildi ve bu süre içinde diyalog girişimlerimizi yarıtsız bırakılarak, havalandırma saatinin gün boyunca 2 saate indirildiği, açık görevi akralabik sınırlaması getirildiği; bundan böyle mektup yazmanın da şarta bağlanarak yazı gönderenlerin haftada dört, iy halli olmayanların ise ancak iki mektup yazabilecekleri, bunun da iki sayfa geçmeyeceğini bildirdi.

Kabul etmemiz adına değildi. Dayatılan insanlık dışı bir uygulamaya olduğu kadar, canla ve binbir zorlukla elde ettiğimiz haklarımızın gaspıdır. Evet, uzun yıllar direnerek, aç, çekecek, ölümler vererek elde ettiğimiz haklarımızı bir çipride el konulmuş ve buna boyun eğemiyor, itaat etmemizi isteniyor. İstenen teslimiyet, ihanet. İstenen insanlık suçudur ve bulunmaz esaret tasması asımlık; benimzime, düşüncelerimize, ellerimize pranga vurulmak isteniyor.

Mevcut durum kabullemek; korkunç bir boyun eğiş, aynı sadakatsizlik direniş şehitlerine saygısızlık.

Ancak iktidar ve yetkili güçleri, bu

sonucu yaratmada ısrarlıydılar. Tüm iyi niyetli girişim ve çabalarımıza rağmen haklarımız geri verilmedi, girişimlerimiz sonuçsuz kaldı. Her defasında cezaevi yetkililerini 1 Ağustos Genelgesi'ni uygulamaya çalışıyor, "Bundan sonra 1 Ağustos Genelgesi uygulanacak" oldu.

Evet, "tünel" ile gerçekleştirilen saldırı, "1 Ağustos Genelgesi"nin hayat suyu olmuştur. "1 Ağustos Genelgesi" için uygun zemin bulunmuştur; Genelge dayatılmaydı, direniş kırılmaydı!

İnsanca yaşamın, temel siyasal, sosyal, toplumsal değerlerle içiçe yaşamının ölçütü diredemektir. Bu temel yaşamsal ilkedden vazgeçmek, siyasal-insani öz yoksunluğu olduğu kadar, onursuzca bir yaşamı kabullenmekdir de. Direniş yenilmek, kavgay kaybetmekdir.

İşkencele insanlık onuru aradığı mücadele öze ve biçim olarak siyasal ve sınırsız bir nitelik taşır. Mücadele elde edilen ya da edilecek olan sonuçun bu denli geniş, derin ve anlamlı oluşu, sorun karşısında sorumluluk duyan güçleri daha duyarlı kılar, hassaslaştırır. Bizler bu duyarlılıkla hareket ettik, ancak ilgililerin sorunlarımız karşısındaki duyarısız ve umursamaz tutumları, insanlığa karşı bizim ödevimiz bizzetleri yeni bir açık grevi direnişleri karşı karşıya getirdi.

"Ya insanca yaşam, ya ölüm" şiarının biçimlendiği koşullar, yaşam tarzımızda ve bu yaşam tarzımız, insanlığımız, geleceğümüzümüzüzimize bu şiarı eylemliliğimizi dayatıyor.

Tüm girişim ve diyalog çabalarımız sonuçsuz kalınca, gaspedilen haklarımız geri almak, cezaevinde insanca yaşam koşullarını yaratmak gibi insani-sosyal taleplerimiz doğrultusunda 6 Temmuz günü süresiz açık grevine başladık. Kurtuluş 29 Haziran, Dev-Yo 3 Temmuz'da açık grevine ayrı bir programa başlamışlardı; özünde aynı talepleri içeriyordu; 22 Haziran öncesi hakları elde etmek.

Başta Adalet Bakanı, savcılık ve cezaevi müdürü, açık grevi öncesi olduğu gibi açık grevi içinde de mevcut tutumunu sürdürdü, bizlerle diyaloga girmeye ve sorunlarımızın çözümüne yanaşmadı. Bu açık grevi kırma, mevcut baskı ve talan statüsünü kurumsallaştırmak, bu yolla saldırılar yoğunlaştırıp genelleştirme politikasını ve arayışlarını sonucuydu. Adalet Bakanı daha açık grevinin ilk günlerinden itibaren, "Bunların amma farkı, dışarıdan emir alıyorlar, siyasi eylem yapıyorlar; aralarında birkaç devlet seçmişler, bunlara ölümler demiyor. Taviz vermeziz" vb. diyerek direnişimizin insani-sosyal boyutunu saptırmaya, mevcut baskı ve saldırılarını gizlemeye, kamuyunu yanltarak direnişimizi yalınlaştırılmaya, etkisizleştirme çalıştı.

Oysa Adalet Bakanı, eylemin siyasal bir eylem olmayıp saldırı ve talan uygulamasına, "1 Ağustos Genelgesi", onun çağ ve insanlığı sorunlarına karşı tamamen haklı, zorunlu ve meşru bir direniş, bir hak arayışı olduğuna çok iyi biliyor. Ancak, salt siyasal kimlik ve kişiliğimize karşı değil, insanlık onuru ve sosyal yaşantımıza karşı, ona düşman bir tutum içinde olan, bunun için insanların ölümlünü bile göze almayan kaçınmayan Adalet Bakanı; yalan, aldatma, hile üzerine kurduğu ve gerçekleştirmek için her yolu